

وڪيٽنامي

انتقال

سنڌي عوامي ڪتاب گهر ڪنڊ، آباد سنڌ

www.sindhshamat.com

books.sindhshamat.com

ويتنامي انقلاب

مشتاق احمد سومرو
ملٽري ڪوآپريٽو سوسائٽي، ڪراچي

ليکڪ: لي دوڏان

سنڌيڪار: رابيل

مشتاق احمد سومرو
ملٽري ڪوآپريٽو سوسائٽي، ڪراچي

ويٽنامي انقلاب

مشتاق احمد سومرو
ملٽري ڪوآرڊيٽر، سنڌ يونيورسٽي، ڪراچي

ليکڪ: لي دوڏان

سنڌيڪار: رابيل

چاپو : پهريون
تعداد : ٻه هزار
چپائيندڙ: عالم شاه
چپيندڙ : سردار پرنٽنگ پريس،
گاڏي کانو، حيدرآباد سنڌ.

قيمت ٽي رپيا

Rs. 3-00

سنڌي عوامي ڪتاب گهر

پڻ اکر

هڪڙي مشهور ويٽنامي ڪهاڻي ”موتن جنين سيهڻو“ جي سنڌي ترجمي ڪرڻ پيري مون مهاڳ ۾ لکيو هو ته :
 ”..... جيئن انساني ~~لادن~~ جو مرڪز دل ۽ دماغ آهي، تيئن سموري ٿرتي ~~۽~~ سموري انسان ذات جا به ڪي مرڪز هوندا آهن. اهي وقت بوقت بدلا رهندا آهن. سڄي دنيا مڃي ٿي ته اڄ سموري ٿرتي ۽ سموري انسانيت جي دل ويٽنام آهي. ويٽنام اڄ روءِ زمين جي انساني نيڪي، ڏاهپ، مڙسي، قرباني، سورهيائي، سچائي، سونهن ۽ پيار جو مرڪز آهي. ويٽنام انسانيت جي هزارن لکن سالن جي واڌاري جي اوچي ۾ اوچي منزل آهي. ويٽنام انسان ذات جي سڀني اڳين، پوين ۽ هاڻوڪن اعليٰ گنن جو نچوڙ آهي.“

جيڪڏهن اڄ سمورن اڳين، پوين ۽ هاڻوڪن نيڪن، ڏاهن، شاعرن، فيلسوفن، سهڻن، عاشقن ۽ سورمن کان پڇي سگهجي ته ’توهان جنهن نيڪي، ڏاهپ، شاعري، فلسفي، سونهن، عشق يا سورهيائيءَ جا گهورا آهيو، تنهن جو ملڪ ڪهڙو؟‘ ته گهڻا يقيناً ويٽنام ڏانهن اشارو ڪري چوندا ’اهو!‘.....

ويٽنامي ماڻهن جي انهيءَ عظمت جو راز ڪهڙو

آهي؟ سڄيءَ دنيا جا آزادي پسند ماڻهو ۽ قومون اهو راز ڄاڻڻ چاهين ٿا ۽ ويٽنامين کان سکن چاهين ٿا. انهيءَ راز کي سمجهڻ ۽ سمجهائڻ لاءِ ڪئين ڪتاب لکيا ويا آهن. اهي ڪتاب ويٽنامين به لکيا آهن ته ٻاهرين به. چئن ويٽنامي اڳواڻن هوجي منهنجي ڏوٽان، ترونگ چنهن ۽ جنرل جياپ، ويٽنام جي ڪاميابيءَ جي راز کي سمجهائڻ لاءِ اهم ڪتاب لکيا آهن.

”هوجي منهنجي آتم ڪهاڻي اسين اڳيئي ڇاپي چڪا آهيون. هاڻي ويٽنامي مزورن جي پارٽيءَ جي جنرل سيڪريٽري لسي ڏوٽان جي سوچ ۽ تعليم هن ڪتاب جي صورت ۾ پيش ڪري رهيا آهيون.“

هن ڪتاب تي تفصيلي روشني محترم وريبل شاھ وڌي آهي. ٿوري ۾ ائين ڪٿي چئجي ته جيڪڏهن دنيا جا مظلوم ماڻهو هن ڪتاب ۽ ههڙن ٻين ڪتابن کي پڙهي هنئين ملهه هنداين ۽ پنهنجي سوچ ۽ عمل کي درست ڪن ته دنيا جي ڪابه طاقت کين غلام بنائي آزاديءَ کان محروم رکي نه سگهندي. ههڙي تعليم جي موجود هوندي به ڪا قوم ان مان فيض نه ٻرائي ته پوءِ چئبو ’پاڻي مٿي جهوپڙا سرڪ اڃ مرن!‘ وارو قصو آهي.“

لطيف سائين ڄاڻو، تجربڪار ۽ اڳواڻ ماڻهن ۽ قومن کان سکن کي تمام وڏي اهميت ڏني آهي: اڳهاڻي سڪها ٿيا، جي ويٺا وٽ ويڃن، ترسي طبيبن، چيني هوند چڱا ڪيا.

(۵)

ويهن ويچن وت، جي سڪين ته سگهو ٿين،
اڳين عادت مٽ، ته اڳها عاجز نه ٿين.
اڃ آڳوڻيا آڻيا، ساڻو ڪي سڃاڻ،
لاهندا موريان، رک ڪريندا پٿرو!
مرشد سائين ڄاڻن کان نه سڪڻ وارن کي سخت
ننڍيو آهي.

پاڙي ويچ هڪ، نان مون مور نه پڇتا،
تي لاهين پيام، موري سر اکين ۾.
هنين ته ويچن وت، تون ڪيئن جيءُ جڏو ٿين،
سر ڏيئي م مٽ، ڪوهم نه ڪيئم ڊيڙا؟
لي دوٿان اڄوڪي دنيا جي چوٽيءَ جي انقلابي
ويچن ۽ جراحن منجهان هڪ آهي. هن جي ڳالهه
سڄيءَ دنيا جي عوام کي دل سان هنڊائڻ گهرجي،
اميد ته سنڌي عوام به پوئتي ڪونه پوندا.

رسول بخش پليجو
جنرل ايڊيٽر
سنڌي عوامي ڪتاب گهر

پيش لفظ

ويتنام جي آزاديءَ جي مجاهدن جنهن بهادريءَ
 همت ۽ حوصلي سان آمريڪي سامراج جي ڏاڍ ۽
 اگرائي کي منهن ڏيئي کيس شڪست ڏني آهي تنهن
 جي ناموس اڄ دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ بهجي وئي آهي.
 قومي آزاديءَ جي هن عظيم الشان جدوجهد انقلابي
 حڪمت عملي ۽ عوامي جنگ لڙجڻ کي تمام
 پختو بناڻي کيس هڪ اعليٰ مقام تي پهچايو آهي. هونئن
 ته هن عظيم ڪارنامي جو مدار ويتنام جي سموري قوم
 جي ڏاهپ ۽ بهادري تي آهي، پر ان انقلاب جي
 ڪاميابيءَ جو سڀ کان وڏو راز ويتنام جي مزور
 پارٽيءَ جي اڳواڻي آهي. هن پارٽيءَ پنهنجي ڏاهپ
 ۽ هوشياريءَ سان ويتنامي عوام کي صحيح واٽ
 ڏيکاري ۽ سمورن ورن وڪڙن ۽ لاهين چاڙهين مان
 لنگهائي ڪاميابيءَ سان سوڀارو بنايو. ويتنام جو تجربو
 اڄ دنيا جي سمورين پيڙيل ۽ مظلوم قومن لاءِ هڪ
 راه روشن ڪندڙ شعل جي حيثيت رکي ٿو. اڄ سڄي
 دنيا جا مظلوم عوام وڏي دلچسپيءَ سان اها ڪوشش
 ڪري رهيا آهن ته هو ويتنامي سروچ قوم کان علم
 پرائي سگهن، جيئن کين به پنهنجي غلاميءَ جي زنجيرن
 کي ٽوڙڻ ۾ سولائي ٿئي.

ويتنام جي انقلابي تجربي مان حاصل ڪيل وسيع
 علم جو گچ حصو هاڻي ويتنام جي برک اڳواڻن هوچي

منهن، جنرل وو، نگوين جياپ ۽ لي دٿان جي لکڻين ۽ انقلاب جي سڃڻ پڃڻ واقعن جي ڪهاڻين جي شڪل ۾ دنيا جي مختلف ٻولين ۾ ترجمو ٿي عوام آڏو اچي رهيو آهي. سنڌي ٻوليءَ ۾ هن کان اڳ ويٽنام جي سڀ کان وڏي اڳواڻ هوچي منهن جي آتم ڪهاڻي ۽ ويٽنام جي ڪن انقلابي ڪهاڻين کي سنڌي عوامي ڪتاب گهر ۽ تحريڪ رسالو ترجمو ڪرائي پڌرو ڪري چڪا آهن. هنن دفعي ويٽنام جي مزور پارٽيءَ جي موجوده سيڪريٽري جنرل ڪامريڊ لي دٿان جي ٽن مضمونن جو ترجمو ڪري هن ڪتاب ۾ پيش ڪيو ويو آهي.

لي دٿان جي لکڻين جي اهميت کي سمجهڻ لاءِ اهو ضروري آهي ته اسين دنيا جي انقلابي سائنسي نظريي جي اؤسر ۽ واڌارن تي هڪ سرسري نظر وجهون. انساني تاريخ جي آڳاٽي نوي سيڪڙي عرصي ۾ انساني سماج ۾ طبقن جو وجود هوئي ڪونه. سڀ انسان هڪ سادي زندگي گذاريندا هئا. ۽ وٺڻ ڏيڻ جا ميوا ۽ پاڙون وغيره پئي کائي، مڇي ماري يا شڪار ڪري پنهنجو پيٽ پاليندا هئا. سماج ۾ هر ڪنهن جو رتبو هڪ جهڙو هو، جڏهن کان ماڻهن هڪ اهڙي تي ويهي ٻني ٻارو ڪرڻ جو سرشتو شروع ڪيو تڏهن کان هڪڙن زوراور ماڻهن جي ٽولڻ پيداوار جي وسيلن تي قبضو ڪري ٻين پاڻ کان ڪمزور ۽ هيٺ ماڻهن

کي پنهنجو غلام بنائڻ شروع ڪيو. انساني سماج کي مالڪ ۽ غلام، ظالم ۽ مظلوم، شاهوڪار ۽ غريب ۾ ورهائي ڇڏيو. ان ننڍڙي وڏائي جي فرق کي مٽائڻ ۽ طبقاتي سماج جو انت آڻڻ لاءِ پيڙيل ۽ ستايل طبقات پنهنجي قورو ۽ ظالم آقاڻن جي خلاف ڪنهن نه ڪنهن طريقي سان جدوجهد هلائيندا رهيا. انهي سموري عرصي ۾ هوڪ غير طبقاتي ۽ برابريءَ واري سماج آڻڻ ۽ ڏاڍ کي مڪمل طرح ختم ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي نه سگهيا. هڪڙي طبقاتي مرستي جي جاءِ تي ٻئي طبقاتي مرستي جنم ورتو. غلاميءَ جي مرستي جي بدران جاگيرداريءَ ۽ زمينداريءَ جو مرستو اچي ويو، ۽ جتي اهو نظام ختم ٿيو اتي ان جي جاءِ سرمائيدار مرستي والاري. طبقاتي ڦرمار ۽ ڏاڍ جي انهيءَ هزارين سال ڊگهي عرصي ۾ گهڻن ئي فيلسوفن ۽ عالمن سماجي ناانصافي خلاف آواز بلند ڪيو. پر هو عدل ۽ انصاف، سک ۽ امن، واڌاري ۽ آسودگيءَ واري مرستي جي خواب ڏيکارڻ کان وڌيڪ ڪجهه به نه ڪري سگهيا. اهي ڪوبه اهڙو نظريو تيار ڪري نه سگهيا جيڪو عمل ۾ اچي سگهي ۽ حالتن سان ٺهڪندڙ هجي.

انهيءَ صورتحال ۾ خاص ڦيرو اوڻيهين صدي ۾ آيو. اوڻيهين صدي جو دور يورپ ۾ هڪ طوفاني دور هو. هڪ پاسي سرمائيداري مرستو پيداوار ۾ واڌاري جي لحاظ کان حيرت انگيز ڪارناما ڏيکاري رهيو هو ته

هتي پاسي هن دور جو پيڙيل طبقو يعني مزدور طبقو، تنظيم ۽ جدوجهد ۾ ڏاهپ ۽ بردباري جو اهڙو شاندار مظاهرو ڪري رهيو هو، جهڙو تاريخ ۾ ڪنهن به پيڙيل طبقي هن کان اڳ ڪونه ڪيو هو. طبقاتي چڪتاڻ پنهنجي چوٽ تي پهچي چڪي هئي ۽ تاريخ جي اهڙين نرالين حالتن ۾ سماجي انقلاب جي سائنسي نظريي جنم ورتو آهي.

ان سائنسي نظريي جا باني ڪارل مارڪس ۽ فريڊرڪ اينگلس هئا. هنن انساني تاريخ ۽ خاص طور تي پنهنجي زماني جي سماج جي سائنسي چنڊچاڻ ڪري لکڻ هزارن سالن جي پراڻن اسرارن تان پرڏا لاهي ڇڏيا ۽ غير طبقاتي ۽ انساني پاڻيچاري وارو نظام قائم ڪرڻ جا اصول، گس ۽ پنڌ کولي سمجهايا.

هنن نئين سرشتي کي سائنسي سوشلزم جو نالو ڏنو. هنن چيو ته اهو نظام صرف عوامي انقلاب ذريعي قائم ٿي سگهي ٿو ۽ اهڙو نظام مزدور طبقو آڻيندو ڇو ته اهوئي موجوده سرمائيداري سماج جو سڀ کان وڏو طبقو آهي، (۲) اهوئي سرمائيداري نظام ۾ پيداوار ڪندڙ پر پيڙيل طبقو آهي، (۳) سرمائيداري نظام ايترو مارن مزدورن کي ملڻ ۾ هڪ جاءِ تي آئي، کين پاڻ ۾ ملڻ جلڻ ۽ تنظيم ڪرڻ جو موقعو ڏنو آهي ۽ اهڙي تنظيم انقلاب جو لازمي شرط آهي. مشين تي ڪم ڪرڻ ۽ وقت جي پابندي ڪرڻ ڪري سندن حياتي ۾ اهڙو ضابطو پيدا ٿي ويو آهي، جيڪو

انقلابي عمل لاء نهايت ضروري آهي، مزور طبقو سرماڻيدارن جي ڦرمار ۽ ڏاڍ کان پنهنجي چند ڇڏائڻ لاء جڏهين اڳتي وڌي سرماڻيداري نظام کي ڊاهي ٿو ته ان جي جاء تي ذاتي ملڪيت وارو ڪو نئون مرستو قائم ڪري ڪونه ٿو سگهي ڇو ته اهي ملون ۽ انهن ۾ ٺهندڙ شيون سرماڻيدارن کان ڪسجي لکن ڪرڙون مزورن ۾ ذاتي ملڪيت طور ورهائجي ڪونه ٿيون سگهن. کين انهن ملن کسي عوام جي گڏيل ملڪيت ٿي بنائڻو پوندو ۽ سوشلسٽ طريقي سان هلائڻو پوندو. مزور طبقي جي هن تاريخي ڪردار کي ڏسندي ۽ دنيا جي سڀني مزورن جي مفاد کي هڪ سمجهندي مارڪس ۽ اينگلس نعرو ڏنو ته ”دنيا جا مزور، هڪ ٿي وڃو!“ اولهه، يورپ ۾ زمينداري نظام ختم ٿيڻ شرط بي زمين هارين جو وجود به ختم ٿي چڪو هو ۽ باقي وڃي پوک لاپ ڪرڻ وارا آسودا آبادگار رهيا هئا ته ۾ ڪو به انقلابي جوش جذبو نه هو جنهنڪري انقلابي استادن کين انقلابي طبقو ڪونه سمجهيو ۽ سندن تيز مزور طبقي تي مرڪوز رهيو. انهي ڪري مارڪس ۽ اينگلس جي پيش ڪيل انقلابي نظريي کي مزور نظريو ڪوٺيندا آهن. ان مان گڏ مارڪس ۽ اينگلس اها ڳالهه ڪولي سمجهائي ته هي نظريو ڪا اهڙي شي ناهي، جيڪا هميشه هر حالت ۾ ساڳي رهي، پر هن نظريي ۾ عوام جي ڀرپور جدوجهد تاريخ جي مختلف دورن ۾ وڏا شاندار

۽ هيٺ انگيز واٽارا ڪندي رهندي. تنهنڪري هن
 نظريي جي ڪاميابيءَ جو بنيادي مدار ان ڳالهه تي
 آهي ته ان جي اصولن تي لڪير جي فقير وانگر عمل
 نه ڪجي پر انهن اصولن کي حالتن سان تخليقي طرح
 لاڳو ڪجي.

مارڪس ۽ اينگلس جون پيشنگويون ڏري گهٽ
 سڀ سچيون ثابت ٿيون. پر اولهه يورپ جو مزور طبقو
 جنهن تي مارڪس ۽ اينگلس کي ايڏو ويساهه هو سو
 پنهنجن ملڪن ۾ انقلاب آڻي نه سگهيو. هو
 پنهنجي ملڪن ۾ سرمائيدارن طرفان ٿيندڙ ايشياءَ آفريڪا
 ۽ لاطيني آمريڪا جي غريب ملڪن جي ڦرمار ۾ گهڻي
 حد تائين سڌو يا اڻ سڌو شامل ٿيندو ويو ۽ پنهنجو
 انقلابي ڪردار ۽ جذبو وڃائيندو ويو. ان جي ابتڙ
 انقلاب اهڙن ملڪن ۾ چوليون هڻندو رهيو جتي سرمائيداري
 سرشتو ايترو آڳاٽي وڌيل ڪونه هو ۽ جتي مزورن جو
 تعداد به ايترو گهڻو نه هو. دنيا جو پهريون سوشلسٽ
 انقلاب انگلينڊ ۽ جرمني ۾ نه پر انهن جي ڀيٽ ۾
 پوئتي پيل ملڪ روس ۾ آيو. اهو انقلاب اتي جي
 مزورن اڪيلي سر ڪونه آندو پر اتي جي هارين ۽
 ۽ ٻين پورهيتن پڻ اتي جي انقلاب جي جدوجهد ۾
 ڀرپور حصو ورتو. هن انقلاب جي اڳواڻي مزور طبقي
 ڪئي ۽ ان جي بنيادي قوت مزور طبقو ئي هو. ان تجربي
 جي ڪري انقلابي حڪمت عمليءَ ۾ مزور اڳواڻيءَ

هيٺ هاري - مزور ٻڌي ۽ وسيلي جدوجهد جي خيال جنم ورتو ۽ حقيقت جو روپ اختيار ڪيو. روسي انقلاب جي عظيم اڳواڻ لينن پنهنجي زماني جي مکيه لاڙن کي نظرم رکي ۽ هارين جي انقلابي صلاحيت کي سڃاڻي ان جي اهميت تي پورو پورو زور ڏنو. نه رڳو ايترو پر هن محسوس ڪيو ته دنيا جي انقلاب جو مرڪز يورپ جي مزور تحريڪ مان ڦري ايشيا، آفريڪا ۽ لاطيني آمريڪا جي قومي آزاديءَ جي تحريڪن ڏانهن اچي رهيو هو تنهن ڪري هن انقلابين جي جڳ مشهور نعري ”دنيا جا مزور هڪ ٿي وڃو!“ ۾ واڌارو آڻي نئون نعرو ڏنو ته ”دنيا جا مزور ۽ مظلوم قوما هڪ ٿي وڃو!“ روسي انقلاب کان پوءِ جيترا به سماجي انقلاب آيا اهي سڀئي طبقاتي جدوجهد مان گڏ قومي جدوجهد ذريعي ئي آيا. چين، ويٽنام، ڪيوبا، آترڪوريا ۽ ڏکڻ يمن جا انقلاب هڪ ئي وقت قومي آزادي، جمهوريت ۽ سوشلزم جا انقلاب هئا ۽ ڪمبوڊيا ۽ لاٿوس جي انقلابن جي واٽ به قومي انقلابي واٽ آهي. هن وقت به دنيا ۾ اهي انقلابي تحريڪون اڳتي وڌيل آهن ۽ وڏيون سويوز حاصل ڪري رهيون آهن جيڪي نه رڳو طبقاتي تحريڪون آهن پر قومي تحريڪون به آهن. اهڙين انقلابي تحريڪن جي مکيه قوت هاري آهن ڇو ته قومي مسئلو اتي جي گهڻائيءَ واري طبقي يعني هاري عوام جو مسئلو آهي. هن وقت ضرورت انهي ڳالهه

(الف)

جي آهي ته قومي ۽ طبقاتي انقلابن جي ميلاب بابت اهڙيون چڻيون، واضع ۽ جامع لکڻيون عام ماڻهو کي موجود ڪري ڏجن.

لي دوئان انهن انقلابي اڳواڻن منجهان هڪ آهي جن هن دور جي انقلابي حقيقتن ۽ خاصيتن جي چڱي طرح چنڊ چاڻ ڪري، قومي ۽ طبقاتي جدوجهد جي اصولن ۽ حڪمت عملي کي هڪ سهڻي ۽ سائنسي انداز ۾ پيش ڪيو آهي. لي دوئان جي مضمونن کي پڙهڻ کان پوءِ هن وقت جي ٻن مکيه قوم دشمن ۽ انقلاب دشمن لاڙن جو چڱي طرح پتو پئجي ٿو وڃي. هنن مان پهريون لاڙو آهي نجي طبقاتي جنگ وڙهڻ وارو نقلي ترقي پسند فريبي لاڙو، جنهن جا پوئلڳ چون ٿا ”ته قومي سوال ته وچولي طبقي جو جذباتي مسئلو آهي. اسان کي فقط خالص طبقاتي جدوجهد لائڻ گهرجي.“ ويٽنام جي انقلابي تجربن ۽ لي دوئان جي لکڻين مان اسان کي خبر پوي ٿي ته بيڪڏهن ڪنهن مظلوم قوم جو پيڙيل ڏٺو پنهجي قومي دشمنن خلاف نٿو وڙهي ته اهو پنهجي طبقاتي دشمن سان به وڙهي نٿو سگهي. جڏهن پنهجي قوم سمراجين ۽ پرمارن جي چنبي ۾ ڦاٿل هجي تڏهن ’نچ طبقاتي جدوجهد‘ جو نعرو فقط قوم کي سڄي ات تان هٽائڻ ۽ دشمن جا هٿ مضبوط ڪرڻ جو ڪم ڏي ٿو.

(ب)

ٻيو لاڙو جو ظاهر ۾ مٿئين لاڙي جي ابتڙ پر حقيقت ۾ سائنس پٽ يعني ان مان جدلي طرح ميلاپ رکندڙ آهي. اهو آهي ڪوڙو ڪٽر قوم پرست وات جا نڪاءُ هڻڻ وارو جذباتي ۽ آبهراڻيءَ وارو لاڙو. اهڙو لاڙو رکندڙ ماڻهو چوندا آهن ”پنهنجي قوم کي آزادي ڏيارڻ اسان جو پهريون فرض آهي. تنهنڪري پنهنجي قوم اندر طبقاتي جدوجهد باڪل نه هلائڻ گهرجي.“ اهڙن ماڻهن لاءِ ٻئي دوئڻ لکيو آهي ته ”سامراج خلاف جدوجهد کي وڏيرن خلاف جدوجهد کان جدا ڪري نٿو سگهجي.“ زميندار طبقو پنهنجي مفادن جي ڪري ڌارين سامراجين سان پٽ ٿي پنهنجي اڙلي طبقاتي دشمن يعني هارين کي ڦريندو لٽيندو، دٻائيندو رهي ٿو. جنهن قوم پرست ۾ ڪا نالي ماتر به ايمانداري آهي تنهن کي گهرجي ته هو موجوده زماني جي عظيم الشان قومي آزادي جي تحريڪ، يعني ويٽنامي انقلاب جا باب ڳولي ڏسي ته ڇا زمينداري سرشتي خلاف جدوجهد ڪرڻ کانسواءِ به ڪا سچي قوم پرستي ٿي سگهي ٿي؟ کيس خبر پئجي ويندي ته وڏيرن ۽ ٻين طبقاتي دشمنن خلاف نه وڙهڻ حقيقت ۾ پنهنجي قوم مان غداري ڪرڻ جي برابر آهي.

ٻوٽي پيل ملڪن ۽ مظلوم قومن تي ويٽنام جي انقلاب ۽ قومي آزاديءَ جي اهڙين ٻين انقلابي تحريڪن جي اثر ڪري اتي اڄڪلهه قومي ۽ طبقاتي

(ب)

گڏيل جدوجهد جي حڪمت عملي کان ڪليو ڪلايو انڪار ڪرڻ ڏکيو ٿي پيو آهي. اهڙن ملڪن ۾ جي سياسي ٽولا دلي طور تي قومي جدوجهد جي حق ۾ نه آهن، سي به ان جي ڪلم ڪلا مخالفت جي همت ساري نٿا سگهن. هو هاڻي سڌو سنئون ائين ڪونه ٿا چون ته فلاڻي قوم ڪا قوم ئي ناهي، يا قومي جدوجهد هلائڻ غير انقلابي ڪم آهي، يا قومي جدوجهد تي طبقاتي جدوجهد کي ترجيح ڏيڻ گهرجي. هاڻي هڪ طرف هو پاڻ ليڊوئن جهڙن اڳواڻن جي جملن کي ورجائين ٿا ۽ چون ٿا ته قومي چوڻڪاري جمهوريت ۽ سوشلزم لاءِ گڏيل جدوجهد جي ضرورت نهي. ٻئي طرف هو عوام جي ذهن ۾ ملڪ ۽ قوم ايت مونجهارو پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪن ٿا. هو مڃي مسئلي کي اهڙيءَ طرح پيش ڪن ٿا جڏهن قوم ۽ ملڪ ۾ ڪو فرق ڪونهي. حقيقت ۾ ليڊوئن جي ڪئين ۾ لفظ قوم اهڙي طرح استعمال ڪيو ويو آهي جيئن انقلابي استادن مارڪس، اينگلس، لينن ۽ اسٽالن وغيره ڪيو آهي. هنن جي اڳيان قوم تاريخي طور تي آسرنڌڙ ماڻهن جي ان ايڪي کي چئبو آهي جيڪو اڳي ٻولي ڳالهائڻ، ساڳين جاگرافيائي حدن ۾ رهڻ پاڻ ۾ اقتصادي لاڳاپا رکڻ سان گڏوگڏ ساڳي ثقافت، اڳي نفسياتي اڏاوت ۽ مزاج ذريعي پاڻ ۾ ڳنڍيل هجي. قوم ڪوئاڻڻ لاءِ مٿيون صفتون لازمي آهن.

(پ)

ڪنهن علائقي ۾ رهندڙ ماڻهن منجهه جيڪڏهن ٻيون سموريون صفتون موجود هجن پر هو ساڳي ٻولي نه ڳالهائيندا هجن ته به هو ساڳي قوم جا ماڻهو نه ٿا ٿي سگهن. دنيا جا گهڻيئي ملڪ قوميت جي بنياد تي وجود ۾ آيا، جيئن فرانس، اسپين، جاپان، اٽلي، جرمني وغيره. اهڙن ملڪن کي ”هڪ قومي سرڪار“ (National State) چئبو آهي. ٻين گهڻن هنڌن تي هن يا هن کان وڌيڪ قومن کي ملائي هڪ ملڪ ٺاهيو ويو، جهڙوڪ: سئٽز لينڊ، جتي جرمن، فرانسيسي ۽ اطالوي قوميتن جي گڏيل سرڪار وجود ۾ آئي يا برطانيه، جتي انگريز، اسڪاٽ، آئرش ۽ ويلش قومن کي ملائي هڪ ملڪ ٺاهيو ويو آهي. اهڙي ريت دنيا جا ٻيا به گهڻيئي ملڪ جهڙوڪ: سوويت يونين، هندوستان، پاڪستان، چين وغيره آهن جي مختلف قومن يا قوميتن جي حدن کي پاڻ ۾ ملائي وجود ۾ آيا آهن. اهڙن ملڪن کي گهڻ قومي سرڪار (Multi-national State) سڏيو وڃي ٿو.

هاڻي جيڪڏهن اسين قوم ۽ ملڪ ۾ تفاوت نه ڪريون ۽ قومي جدوجهد بابت لي دوڻان جي پيش ڪيل سامراج دشمن اصولن کي ڪنهن گهڻ قومي ملڪ تي لاڳو ڪرڻ جي ڪوشش ڪريون ته ان جي معنيٰ اها ٿي ته ان گهڻ قومي ملڪ منجهه ظالم قوم ۽ مظلوم قومن جي وچ ۾ ڪوبه فرق ڪونهي. اهو

(ت)

ائين ٿيو ته ظالم قوم ”ملڪ ۽ قوم جو بچاء“ ۽
 ”سامراج مرده باد“ جا نعرا هڻي اهو اثر ڇڏي ته سندن
 ملڪ ۾ رهندڙ سڀئي ماڻهو ڌار ڌار قومن ۾ ورهايل نه
 آهن پر اهي ملڪ جي حساب سان رڳو هڪ ئي قوم
 آهن ۽ ملڪ اندر ڪو سامراج نه آهي پر ملڪ کان
 ٻاهر عالمي سطح تي سامراج آهي. اهڙي ريت پنهنجي
 ملڪ جي پيڙيل قومن کي ڦري ۽ دٻائي پر رڳو ٻاهرين
 منهن ايترو چوي ته ”اچو ته پاڻ ۾ ملي بين الاقوامي
 سامراج سان وڙهون.“ اهڙي طرح ننڍي قوميت
 بين الاقوامي سامراج سان وڙهي سو ته ٺهيو پر مورڳو
 ملڪ جي اندروني پمارن هٿان پنهنجا سمورا ٽيڙ
 ڦرائي ويهندي.

تنهنڪري لي دوئان جي لکڻين ۾ ”قوم“ جي معنيٰ
 ڦيري ”گهڻ قومي ملڪ“ ٺاهڻ نسوري علمي بي ايماني
 ۽ مڪاري آهي، جنهن مان فائدو فقط ظالم قوم کي
 ٿئي ٿو.

لي دوئان جڏهن قومي عوامي جمهوري انقلاب
 ۾ مختلف طبقن جي ڪردار بابت ڳالهائيو آهي ته اتي
 سندس مراد آهي قوم جا مختلف طبقات هن جڏهن مزور
 طبقي جي اڳواڻي جي ڳالهه ڪئي آهي، تڏهن هن جو
 مطلب ويٽنامي مزور هو ۽ نه ڪي فرانسيسي مزور ،
 جي پنهنجن غلام بنائيندڙ سرماڻيدارن سان گڏجي ويٽنام
 تي اچي ڪڙڪيا هئا. اها ڳالهه ٺيڪ آهي ته هن

(ت)

فرانس منجه رهيل فرانسيسي مزورن کي دائمي طور تي ويٽنامي پورهيتن جو دوست ڄاتو پر کيس ايتري خوش-فهمي ڪانه هئي ته ويٽنام ۾ ايل فرانسيسي مزور ويٽنامي هارين جي اڳواڻي ڪندا. ڪنهن به قومي جدوجهد جي اڳواڻي ٻي قوم جو ڪوبه طبقو نٿو ڪري سگهي. اهڙي طبقي جي انهي قومي جدوجهد جي تائيد ۽ مدد جو پهريون شرط ۽ امتحان اهو آهي ته هو پنهنجي ظالم قوم جي پيڙهيل قوم تي ڏاڍ ۽ جبر جي ڪلني عام مخالفت ڪري ٿو يا نه ۽ انهي خلاف جدوجهد هلائي ٿو يا نه. مشهور آفريڪي انقلابي ايملڪار ڪنبرال چيو آهي ته ”قومي آزادي جو مطلب آهي پنهنجي تاريخ کي ٻيهر پنهنجي هٿ ڪرڻ.“ هاڻي ظالم قوم جا اهي ماڻهو مظلوم قوم جي تاريخ کان به واقف نه هجن سي ان کي ٻيهر ڪيئن پنهنجي هٿ ڪندا. تنهنڪري جتي به مختلف طبقن جي ڪردار جو احوال ڏنل آهي اتي ان ڳالهه جو خيال رکجي ته اتي طبقن جو مقصد ويٽنامي قوم جا طبقا آهن. مزور طبقي جي اڳواڻي واري خيال مان ڪي ماڻهو غلط مطلب ڪين ٿا. ان جو مطلب هرگز اهو نه آهي ته مشيني طرح مزور طبقي جي ماڻهن کي ئي رهبر ٺاهجي، ڪٿي هنن ۾ ڪوبه سياسي شعور نه هجي يا هو شعوري طور تي سرماييدارن ۽ پرمارن جا چاڙتا هجن.

اسين اڳ ۾ ٻڌائي چڪا آهيون ته مزور طبقي جي اڳواڻي جي خيال ڪهڙي تاريخي پس منظر ۾

(ت)

جنر ورتو. ان جو مطلب هروڀرو اهو نه آهي ته مزوري
ڪندڙ ماڻهوئي انقلابي جدوجهد جي اڳواڻي ڪري سگهن ٿا.
جيڪڏهن اڳواڻي جي ان نظريي تي اڪيون پوري اعتبار
ڪبو ته ان جو مطلب اهو ٿيندو ته مزورن جي هر
تنظيم انقلابي آهي. پر اسان کي خبر آهي ته حقيقت
ائين نه آهي. هن وقت به سرمائيدار دنيا ۾ سڀني کان
وڏي مزور تنظيم اي - ايف - ايل - سي - آئي - او
(A.F.L.C.I.O) آمريڪا جي سرمائيدار طبقي
جي مفاد ۾ نه فقط آمريڪي مزورن کي نمڻ جي گوري
ڪرائي، طبقاتي جدوجهد کان پاسيرو ڪرائي ٿي پر اها
دنيا جي ويڙنام جهڙين مظلوم قومن خلاف اڳرائي ۽
قرمار جي سرگرمي سان تائيد ۽ حمايت ڪري ٿي.
ساڳي طرح انگلينڊ جي ليبر پارٽي جيڪا مزورن جي
آڌار تي گهڻائي پيرا حڪومت ٺاهي چڪي آهي ۽
هينئر به حڪومت هلائي رهي آهي تنهن جو ڪم ٿي
اهو آهي ته مزورن کي سياسي قوت جو ڪوڙو
احساس ڏياري، کين سرمائيداري نظام کي برقرار رکڻ
لاءِ استعمال ڪيو وڃي. هندوستان جي آزاديءَ جي
تحريڪ ۽ پورهيت تحريڪ خلاف ليبر پارٽيءَ جي
حڪومت جيڪي ظلم ڪيا آهن تن جو رڪارڊ تاريخ
جي ورقن ۾ موجود آهي. هندوستان جي ڪميونسٽ
اڳواڻن خلاف ميرٿ ۽ ڪانپور وارا سازش جا ڪوڙا
ڪيس ليبر پارٽي جي حڪومت واري زماني ۾ ئي

(ث)

هلايا ويا هئا. دنيا ۾ اسان کي مزور تنظيمن جا اهڙا گهڻائي مثال ملندا جتي مزورن جي جسماني اڪثريت ۽ جسماني اڳواڻي جي باوجود به مزور تنظيمون عملي طور تي مزور طبقي، ٻين پورهيتن، هارين ۽ دنيا جي پيڙيل قومن خلاف دشمني جي واٽ تي هلي رهيون آهن. طبقاتي حيثيت کان مزور جي اڳواڻي ڪرڻ جي صلاحيت کان ڪوبه ايماندار ماڻهو انڪار نه ٿو ڪري سگهي. پر ان جو مطلب اهو نه آهي ته جيڪو به مزور هجي تنهن کي هروڀرو پير ۽ اولياءَ ڪري گادي تي ويهاري ڇڏجي. مزور طبقي جي رهنمائي عملي طرح انقلابي پارٽي جي اڳواڻي جو روپ وٺي ٿي. ان پارٽيءَ کي مزور طبقي جي پارٽي انهي لاءِ چئبو آهي ته اها طبقاتي جدوجهد ۾ ايمان رکي ٿي ۽ سندس مقصد اهو آهي ته طبقاتي جدوجهد هلائي طبقن کان آڇو برابري وارو سوشلسٽ سماج اڏجي، جيڪو ئي مزور طبقي جو تاريخي انقلابي نظريو آهي. انهن اصولن ۽ جديد سائنسي انقلابي علم رکندڙ پارٽيءَ جي اڳواڻي هيٺ جڏهن ڪا جدوجهد هلي ٿي ته ان کي مزور اڳواڻيءَ هيٺ هلندڙ انقلابي جدوجهد چئبو آهي. جيڪڏهن اهڙي پارٽيءَ جا اڳواڻ خود مزور طبقي مان هجن ته مزور اڳواڻي جو تصور بهتر طريقي سان عمل ۾ اچي سگهي ٿو. پر سرمائيداري زمينداري نظام جي ورن وڪڙن ۽ تضادن سان ڀريل ارتقاجي ڪري تاريخ ۾ اهو ٿيندو رهيو آهي ته ٻين طبقن سان تعلق رکندڙ

(ث)

ماڻهو پورهيتن جي انقلاب ۾ قربانيون ڏئي اعليٰ رتبو حاصل ڪري ويندا آهن. دنيا جا عظيم انقلابي اڳواڻ لينن، مائوزي تونگ، فيدل ڪاسٽرو، جنرل جڻاپ، ۽ چواڻ لائي مزور طبقي منجهان ڪونه نڪتا هئا پر سندن نظريو ۽ عمل پورهيت عوام جي مفادن مطابق هو. انهي لاءِ لي ڊوئان جي لکڻين ۾ مزور اڳواڻي واري ڳالهه کي منجهائڻ نه ڪبي ۽ پڙهندي وقت ان ڳالهه جو خيال ڪجي ته اهو هڪ اعليٰ تصور آهي جنهن جو مقصد هر گز اهو نه آهي ته مزور سياست ۽ نظريي کان سواءِ هٿرادو ۽ شيني طرح يا قومي حوالي کان ٻاهر نڪري مزور اڳواڻي جي ڳالهه ڪري سگهجي ٿي. اڄڪلهه دنيا جون پيڙيل قومون ايترو سجاڳ ٿي ويون آهن ۽ منجهن ايترو ته سياسي شعور پيدا ٿي ويو آهي جو هو سمجهن ٿيون ته طبقاتي جدوجهد کان سواءِ قومي جدوجهد سچ پچ ڪامياب ٿي نٿي سگهي. جيڪڏهن قوم جي اندروني دشمن طبقن کي شڪست به ڏجي ته ڌارئين دشمن طبقن کي ماري پڇائڻ کان پوءِ اهي ملڪ جا وارث ٿي ويهندا ۽ عوام کي اڳي وانگر دٻائيندا ۽ ڦريندا رهندا ۽ قوم ٻيهر سامراجين وٽ وڪاڻجي ويندي. تنهنڪري جڏهن واري قومي آزادي لاءِ اهو لازمي آهي ته قومي تحريڪ جو آخري مقصد سوشلزم آڻڻ هجي سوشلزم يا مزور نظريو اڄڪلهه اهڙين قومن به ڪاميابيءَ سان ڪتب آندو آهي، جن

(پ)

منجھن يا ته مزور طبقو نالي مائر آهي، جهڙوڪ: ڏکڻ
يمن ۾، يا جتي جديد مزور طبقي جو وجود ئي ڪونهي،
جهڙوڪ ذعفر (Dhoffar). انهن ملڪن ۾
انقلاب جو مکيه دارومدار هارين تي آهي جنهن ۾
پورهيتن ۽ عوام دوست قوتن سان گڏجي انقلاب جو
جهنڊو کڙو ڪيو ۽ ڌارين پرمارن توڙي اندروني
عوام دشمن ترين کي شڪست ڏئي پنهنجي قوم لاءِ
آزادي حاصل ڪئي ۽ پنهنجي سماج کي برابريءَ، پاڻيءَ
سڪ ۽ آسودگيءَ جي بنياد تي نئين سر اڏڻ شروع
ڪيو.

سيد وريل شاهه

ويٲٲنامي افقلاب

مهاڳ

اسان جي سلسلي جو سورمو عوام پنهنجي ملڪ جي بچاءَ ۽ اڏاوت لاءِ ڊگهي عرصي کان جدوجهد ڪندو رهيو آهي. ان جدوجهد هيندي اسان جي مجاهد عوام ۾ تمام سويل قومي احساس، سمجهه، سوچ ۽ پروڙ پيدا ٿي ويا ۽ هنن پنهنجي وطن سان شاندار نموني حب ڏيکاري آهي.

فرانس جي غلام بنائيندڙ راج جو گت سڄي ساري هڪ صديءَ تائين اسان جي ماڻهن جي گچيءَ ۾ پيو هو. پر هنن انهيءَ دهشت ۽ دٻاءُ اڳيان گوڏا نه ڪوڙيا. اسان جا بهادر ماڻهو هميشه ۽ بار بار هٿيار کڻي اڳرائي ڪندڙ ڌارين دشمنن ۽ ڏيهي غدارن سان جنگ ڪندا رهيا آهن. پر غلام بنائيندڙن کي لوتڙي ڪيڏن ۽ پنهنجي قوم کي بچائڻ لاءِ جيڪي شروعاتي قومي تحريڪون هليون سي ڪامياب ٿي نه سگهيون.

۱۹۲۰ع کان پوءِ واري زماني ڌاري، جڏهن حان وٽانگ، بغاوت* ڇپيائڻجي ويئي، تنهن کان پوءِ قومي آزاديءَ جي تحريڪ تمام سخت گهوٽالي ۾ پئجي ويئي.

*بادشاهه پرستن جي هلايل قومي تحريڪ جنهن کي ”عالمين جي تحريڪ“ سڏيو ويندو آهي.

فريڻج حاڪم ٿولي هڪڙي پاسي وطن دوستن گهي
 دٻايو ۽ هيسايو ته ٻئي طرف ماڻهن ۾ دلشڪستو ٿيڻ
 ۽ هٿيار ڦٽا ڪري پيش پوڻ جا خيال پيدا ڪيائين.
 هن ٽنهي ئي نسن جو زور اڳاڻي ماڻهن ۾ معمولي سڌارن
 تي راغي ٿيڻ ۽ غلام بنائيندڙن جو پاسو وٺڻ جا لاڙا
 پيدا ڪيا. ان وقت جيڪي ماڻهو قوم کي انقلابي
 جدوجهد وسيلي آزاد ڪرائڻ جون امنگون ۾ رکندا هئا سي
 مونجهاري ۾ پئجي ويا هئا ته قومي آزاديءَ لاءِ ڪهڙي
 انقلابي واٽ وٺجي. جلد ئي وطن دوست صنفن ۾ ٻن
 ابتڙ لاڙن جو ٽڪر ۽ مقابلو شروع ٿي ويو. هڪڙو
 اُسرندڙ سرور طبقي (پرولتاري) جو لاڙو هو ته ٻيو
 قومي شاهوڪار* طبقي جو لاڙو هو. ٻنهي ترين عوام
 جي پٺڀرائي حاصل ڪرڻ لاءِ پنهنجو پنهنجو سياسي
 پروگرام پيش ڪيو.

اهوئي وقت هو جڏهن صدر هوڇي منهن پنهنجي
 ڪمال واري ذات ۽ عظيم انقلابي سرگرميءَ وسيلي
 تاريخ جي اٿاريل انهن اهم سوالن جو وقتائتو ۽ نهڪندڙ
 جواب ڏنو. ان وقت جي پڙهيل گڙهيلن ۽ وچين ۽

* قومي بورزوا يا قومي شاهوڪار طبقي مان مراد آهي
 قوم جو اهو وچيون، شاهوڪار يا سرماڻيدار طبقو جو ڌارين
 غلام بنائيندڙ سرماڻيدارن جو گماشتو، دلال يا ڪمدار
 نه هجي ۽

شاھزڪار طبقي ڏانهن لاڙو رکندڙ انقلابين واري قوم۔
پرستي تنگ حدن اندر محدود هئي۔ صدر هوچي منھ
انھن تنگ حدن کي اورانگهي، ننڍيءَ وهي ۾ ئي،
مارڪسي ۽ لينني انقلابي نظريي کي پنھنجو ڪيو ۽
مزور انقلاب جي واٽ تي وڪ وڌائڻ شروع ڪيائين۔
هن چيو ته ”ملڪ کي بچائڻ ۽ قوم کي آزاد ڪرائڻ
لاءِ مزور انقلاب کان سواءِ ٻي ڪا راهه نه آهي“۔*۱
صدر هوچي منھ جي پھرين زبردست ڪاميابي اها
هئي ته هن ويٽنامي انقلاب کي دنيا جي مزورن جي
تحرڪ سان گنڍي ڇڏيو ۽ جيڪا انقلابي واٽ پاڻ
ورتائين، قوم جي سونهپ ۽ رهنمائي ڪري قوم کي
ٻه ان واٽ تي هلايائين، يعني اها واٽ جيڪا وطن۔
دوستيءَ کان شروع ٿي پوءِ اڳتي وڌي وڃي مارڪسي۔
لينني انقلابي سوچ تائين پھتي، اها ئي آزاديءَ جي
اڪيلي واٽ هئي۔ اها ئي واٽ آهي جيڪا روس جي
آڪٽوبر انقلاب سڄي دنيا جي پيڙهيل ماڻھن ۽ مظلوم
قومن لاءِ کولي ڏني آهي۔

ويٽنامي ماڻھن لاءِ مارڪسي لينني نظريو ائين هو
جيئن ڪنھن بکڻي ۽ اڇايل مسافر لاءِ ماني ۽ پاڻي*۲
ان نظريي ويٽنامي عوام کي زور سان مزور انقلاب
ڏانهن ڇڪيو ۽ سڄي ملڪ اندر هڪ زبردست قومي
ال* ويٽنامي ٻوليءَ ۾ ڇپيل ”هوچي منھ جا چونڊ مضمون“
ڪتاب جو صفحو د۔ ۷۰

*۲ هوچي منھ جا چونڊ مضمون . ص ۶۵۲

۽ جمهوري لهر پيدا ڪيائين. مزور طبقو پنهنجي جي
ليکي ملڪ جي هڪڙي خود مختيار سياسي قوت
بڻجي ويو. +

اسان جي دور جو سڀ کان وڏو انقلابي نظريو
يعني مارڪسزم ليننزم، مزور طبقي سان ڳنڍجي ويو،
جيڪو طبقو هارين جو ويجهي ۾ ويجهو ساڻي آهي
۽ جيڪو سڀني طبقن کان وڌيڪ انقلابي طبقو آهي.
ان سان گڏوگڏ اهو انقلابي نظريو سموري قوم جي
جوشيلي وطن دوست جدوجهد سان پڻ ڳنڍجي ويو.
ان جو نتيجو نيٺ اهو نڪتو جو ۳ فيبروري ۱۹۳۰ع
تي اسان جي پارٽي جي پيڙهه جو پٿر رکجي ويو.

انهيءَ نهايت اهم واقعي سبب، ويٽنامي انقلاب
جي تاريخ ۾ هڪ نئون ۽ بنيادي موڙ اچي ويو. اسان
جي غلام بنايل ۽ وڏيرا شاهيءَ جي گهٽ ۾ ڦاٿل ملڪ
اندر مارڪس ۽ لينن جي نظرين جو پرچار شروع ٿي
ويو. اهو هڪڙو لازمي شروعاتي قدم هو. جنهن مان
وڏا نتيجا نڪتا. ان جي ذريعي اسين شاندار بغاوت
واري منزل کي وڃي رسايائين. ان نظريي ويٽنامي
قوم کي سندس ڏاڪي به ڏاڪي وڌاري ۾ زبردست
ڇال ڏياري. جهڙوڪ آگسٽ ۱۹۴۵ واري انقلاب جو
اچڻ ۽ ويٽنام جي جمهوري دعيتي راڄ جو قائم ٿيڻ.
ان کان پوءِ اهڙا ڇال ايندا رهيا.

اسان جي پارٽيءَ ۽ اسان جن ماڻهن جي گذريل

چالمهن سالن واري تاريخ انقلابي جدوجهد جو هڪڙو عالمشان رڪارڊ آهي. اها تاريخ بار بار ائندڙ انقلابي اڀارن ۽ ڪيترين ئي بهادريءَ وارين بغاوتن جي تاريخ آهي. ان تاريخ ۾ ۱۹۳۰ - ۱۹۳۱ وارو انقلابي اڀار ۽ ۱۹۳۶ کان ۱۹۳۹ تائين ۽ وري ۱۹۴۰ کان ۱۹۴۵ تائين واريون وطن دوست لهرون شامل آهن. ان اڀار ۽ انهن لهرن آگسٽ انقلاب لاءِ ميدان تيار ڪيو. اها تاريخ ٻن ڊگهين مقابلي جي جنگين جي تاريخ آهي. اهي ڊگهيون جنگيون اسان جا مجاهد عوام فرينچ پرمارن ۽ آمريڪي سامراجي حملي ڪندڙن خلاف لڙيا آهن. انهن جنگين جو مقصد اهو هو ته جيئن قومي آزاديءَ واري جدوجهد ڪامياب ڪجي، پنهنجي ترقيءَ ماءُ جو بچاءُ ڪجي ۽ ٻن سڄي دنيا جا مظلوم ماڻهو قومي خودمختياري، جمهوريت ۽ سوشلزم لاءِ جيڪا جنگ جوڙي ويٺا آهن ان ۾ پنهنجي پٽيءَ جو فرض ادا ڪجي. اها تاريخ اسان جي دور جي ٻن عظيم انقلابن جي تاريخ پڻ آهي. اهي انقلاب هي آهي: پهريون عوامي قومي جمهوري انقلاب ۽ ٻيو سوشلسٽ انقلاب. گذريل ڏهن سالن ۾ اسان جي پارٽي ۽ ڏکڻ ويٽنام جي قومي آزادي واري محاذ جي اڳواڻيءَ هيٺ انهن ٻن انقلابي فرضن کي هڪ ٻئي سان ويجهي لاڳاپي ۾ آڻي هڪٻئي مان ٺهڪايو ويو آهي ۽ ساڳين گڏيل مقصدن کي سندن نشانو بنايو ويو آهي. اهي گڏيل مقصد هي

آهن: ڏاکڻي حصي کي آزاد ڪرائجي، اترئين ويٽنام جي حفاظت ڪجي ۽ اڳتي هلي ملڪ کي صلح سانت سان ملائي هڪ ڪجي.

سڄي ملڪ جي ماڻهن اسان جي پارٽيءَ جي اڳواڻي هيٺ ۽ اسان جي پارٽي جي عظيم اڳواڻ صدر هوچي منهن جي رهنمائيءَ ۾، اسان جي قومي تاريخ جا سڀ کان سهڻا ۽ سچ جيان جرڪندڙ باب لکيا آهن ۽ خود مختياري ۽ آزاديءَ جو هڪڙو نئون دور شروع ڪيو اٿن. اهو نئون دور سوشلزم جو دور آهي. اسان جي پارٽيءَ ۽ صدر هوچي منهن جن گذريل چاليهه سال ويٽنامي انقلاب جي رهنمائي ڪري، اسان جي غلام ۽ ڌارئين راج ۾ پيسجندڙ عوام ۽ قوم کي دنيا جي ٻين سويارين قومن اڳيان وڏي فخر سان ڪنڌ مٿي کڻي بيٺو ۽ هلڻ جهڙو ڪري ڇڏيو آهي. اسين دنيا جي انهن پهرين غلام قومن منجهان آهيون، جن قومي آزاديءَ جو انقلاب آندو آهي ۽ سڄي ملڪ تي اقتدار قائم ڪيو آهي. اسين انهن پهرين قومن مان آهيون، جن غلامي ۽ پرماريءَ کي شڪست ڏيئي، سندس ٽپڙ ٻڌايا ۽ اهڙي طرح دنيا جي سامراجي پرماريءَ واري سرشتي کي ذرو ذرو ڪري ختم ڪرڻ واري سلسلي جي شروعات ڪئي آهي. اسان جي قوم جا مانجهي مرد سموري دنيا جي انقلابي فوج جو اهو اڳواڻ دستو آهن، جيڪو سڄي دنيا جي سامراجين جي لٽ سردار

۽ بين الاقوامي غنڊي يعني آمريڪي سامراج کي موتمار
ضربون هڻي ڪيرائي رهيو آهي.

اسان جي پورهيت ماڻهن ۽ اسان جي سموري قوم
پنهنجي پارٽيءَ جي اڳواڻيءَ ۾ سامراج ۽ ان جي
چاڙتن وڏيرن خلاف جيڪي شاندار سويون حاصل
ڪيون آهن ۽ ملڪ جي اترئين حصي ۾ جيڪو
سوشلسٽ انقلاب آندو اٿن، انهن ڪارنامن دنيا جي
تاريخ بدلائڻ ۾ اهم ڀارت ادا ڪيو آهي. دنيا جي
ٻين سوشلسٽ ڀائر ملڪن سان ڪلهو ڪلهي ۾ ملائي
اسان جا ماڻهو به دنيا کي بدلائڻ جي هن تاريخي دور
۾ پنهنجو فرض پورو ڪري رهيا آهن.

اسان جي عوام گذريل چاليهه سالن ۾ جيڪي
شاندار ڪاميابيون حاصل ڪيون آهن، اهي اسان جي
پارٽيءَ جي ڊگهي نظر رکندڙ اڳواڻيءَ جو ڦل آهن.
اسان جي پارٽي اها پارٽي آهي جنهن کي پورهيت عوام
۽ قوم جا نفعو نقصان سڀني ڳالهين کان وڌيڪ پيارا
آهن. اسان جو انقلاب ۽ اسان جا عوام جيڪا به وڪ
اڳتي وڌائين ٿا، سا مارڪسي لينني انقلابي نظريي جي
سوچ آهي. اها ان سوياري ۽ ڪڏهن به شڪست نه
ڪائيندڙ نظريي جي سوچ آهي، جيڪو نئين دور جو
چمڪندڙ سچ آهي.

اسان جون عظيم ڪاميابيون نتيجو آهن اسان جي
پورهيت ماڻهن ۽ اسان جي سڄي قوم جي ويڙهو ۽

ڪڏهن به مات نه کائيندڙ ٻڌيءَ جو. اها ٻڌي آزادي، خودمختياري ۽ سوشلزم واري جدوجهد ۾ قائم ڪئي ويئي آهي. ويڙهائي انقلاب جون گذريل چاليهه سالن واريون سوڀون ۽ ڪاميابيون سڄي دنيا جي انقلاب جي هاڻوڪي واڌاري جو حصو آهن. دنيا جي انقلاب ۾ اڄ ڪلھ جيڪو واڌارو ٿي رهيو آهي سو هڪ نئين دور جو واڌارو آهي. اهو نئون دور آهي سڄي دنيا جي سرماڻيداري ڏاڪي ٽپڻ ۽ سوشلزم ڏانهن وڌڻ جو دور. ان دور جي شروعات روس ۾ آيل آڪٽوبر واري انقلاب کان ٿي. هي ڪاميابيون انهن سڀني شاندار سوڀن سان گڏيل آهن، جيڪي روسي عوام جرمني، اٽلي ۽ جپان جي گڏيل فاشي ۽ عوام دشمن سازش مٿان حاصل ڪيون. هي ڪاميابيون عظيم چيني انقلاب جي شاندار سوڀ سان گڏيل آهن. اهي ڪاميابيون سوشلسٽ ملڪن جي برادريءَ (ڪئمپ) سان گڏيل آهن. اڄ دنيا ۾ انساني سماج کي بدلائڻ ۾ فيصلو ڪندڙ قوت اها سوشلسٽ برادري ئي آهي، جيڪا ٻي سڄي دنيا تي غالب آهي. تنهن کان سواءِ اهي ڪاميابيون سڄي دنيا ۾ قومي آزادي لاءِ جيڪي طاقتور تحريڪون هلن ٿيون، تن سان گڏيل آهن. سرماڻيدار ملڪن جي پورهيت عوام جي جدوجهد سان گڏيل آهن ۽ پڻ دنيا ۾ جمهوريت ۽ امن لاءِ هلندڙ تحريڪن سان گڏيل آهن.

اهي شاندار مويون ماڻڻ لاءِ اسان جي پارٽي ۽ عوام کي بيشمار مصيبتن ۽ تڪليفن سان منهن ڏيڻو پيو آهي ۽ ڪيترن ئي ڏکين امتحانن مان لنگهڻو پيو آهي. پارٽيءَ جي جهنڊي هيٺان گڏ ٿي، پارٽيءَ جي ڪيترن ئي مٿير ميمبرن ۽ ڪارڪنن، بي شمار شهرين ۽ ويڙهاڪ مجاهدن پنهنجا سر سهسايآ آهن. هنن هڪڙي اڳواڻ دستي ۽ دلير قوم جي سورهياڻي ۽ دليري ڏيکاري آهي. هنن پنهنجي وطن مان، وطن جي عوام جي آزاديءَ جي اعليٰ مقصد سان ۽ مارڪسزم - ليننزم جي سڌا سوياري نظرئي سان، امله سچائي ۽ وفاداريءَ جو ثبوت ڏنو آهي. قربانين جا دليري ۽ بهادريءَ وارا هي بيمثال واقعا، اسان جي قوم، اسان جي پارٽي ۽ اسان جو موجوده نسل ته نه وساري سگهندا، پر ايندڙ سمورا نسل به انهن کي سڌائين ياد رکندا.

صدر هوچي منهن جي ورسيءَ جي اڄوڪي ڏينهن تي اسان جون دليون اداس آهن، اسان کي ڏک آهي ته اسان جو پيارو صدر اڄ اسان سان گڏ ناهي. اسان جي پارٽيءَ ۽ اسان جي سموري قوم جون دليون پنهنجي عظيم اڳواڻ لاءِ ابدي ۽ لافاني شڪر گذاريءَ جي جذبن سان ٽمٽار آهن.

صدر هوچي منهن پهريون شخص هو، جنهن ويٽنام جي سرزمين اندر مارڪسي لينني نظرئي جا بچ چٽيا، اهي بچ ويٽنامي انقلاب جي شڪل وٺي وڌي وڃي وٺ ٿيا ۽

اڃ اسان جا ماڻهو ان جو ميوو کائي رهيا آهن. صدر
 هوچي منهن وڌو پورهيو ۽ جاکوڙ ڪري پارٽيءَ لاءِ
 گهڻا بهترين ڪارڪن سيکاري تيار ڪيا. هن پنهنجيون
 سموريون صلاحيتون ۽ قوتون ڪم آڻي، اسان جي
 پارٽيءَ کي هڪڙي پڪي، گڏيل، مضبوط ۽ طاقتور
 پارٽي بنايو، ويڙهي انقلاب جي استاد صدر هوچي منهن، اسان
 جي عظيم قومي سورمي ۽ سچي دنيا جي نامور جوڌي
 صدر هوچي منهن، اسان جي پارٽيءَ جو بنياد رکي، ان
 کي باهه مان ڪڍي سون بنايو. تان جو اسان جي
 پارٽي ٿوري وقت اندر مزور طبقي جي هڪ نئين قسم
 جي پارٽي بنجي ويئي، جنهن وٽ تجربو جي املهه دولت
 آهي ۽ جنهن جي جدوجهد جو رڪارڊ بي مثال آهي.
 اسان جي ماڻهن گذريل چاليهن سالن اندر جيڪا
 به وڪ اڳتي وڌائي آهي، اها صدر هوچي منهن جي
 بيحد محنتي ۽ اعليٰ انقلابي حياتيءَ سان گڏيل آهي.
 ويڙهي انقلاب جو سويارو، سورهيه ۽ لافاني داستان
 صدر هوچي منهن جي اورچ پورهي ۽ اسان جي عوام
 ۽ پارٽيءَ جي ڪاميابين مان ٺهي جڙي راس ٿيو آهي.
 صدر هوچي منهن اسان جي پارٽيءَ جو عظيم اڳواڻ
 هو، هو اسان جي قوم جو عظيم اڳواڻ هو. هو ٻن
 عظيم مقصدن ۽ اعليٰ آدرشن جي ميلاب جو مجسمو
 هو. يعني قومي خود مختياريءَ ۽ آزاديءَ جي اعليٰ
 آدرش ۽ عظيم مقصد ۽ سوشلزم ۽ ڪميونزم جي

اعليٰ آدرش ۽ عظيم مقصد جي. ڳوڙهي سيلاپ جو مجسمو هو. هو هڪڙي پاسي محب وطنيءَ جي اعليٰ آدرش ۽ عظيم مقصد ۽ ٻئي پاسي جڳ جهان جي مزورن، پورهيتن ۽ مسڪينن جي سڄي پڇي ٻڌي ۽ پائپيءَ جي اعليٰ آدرشن ۽ عظيم مقصد جي ڳوڙهي سيلاپ جو مجسمو هو. هن قومي خود مختياريءَ ۽ قومي آزاديءَ جي جذبي، سوچ، اعليٰ آدرش، عظيم مقصد ۽ جدوجهد کي سوشلزم ۽ ڪميونزم جي جذبي، سوچ، اعليٰ آدرش، عظيم مقصد ۽ جدوجهد سان ڳنڍي، کين پاڻ ۾ ملائي هڪ ڪري ڇڏيو. هن وطن سان پيار ۽ وفاداري جي جذبي، سوچ، اعليٰ آدرش ۽ جدوجهد کي جڳ جهان جي مزورن، پورهيتن ۽ مسڪينن جي سڄي ٻڌي ۽ پائپيءَ جي جذبي، سوچ، اعليٰ آدرش، عظيم مقصد ۽ جدوجهد سان ڳنڍي ٻنهي کي پاڻ ۾ ملائي هڪ ڪري ڇڏيو. هو اسان جي قوم جي چئن هزار سالن جي تاريخ جي روحاني نچوڙ، جوهر ۽ خمير جو ترجمان هو. هن ۾ هڪڙي پاسي اسان جي قوم جون بهترين خاصيتون ۽ خصلتون سمايل هيون ته ٻئي پاسي انسان ذات هيستائين جيڪو اوچي ۾ اوچو ۽ اعليٰ کان اعليٰ نظريو حاصل ڪيو آهي. يعني مارڪسزم ليننزم جو نظريو، تنهن اعليٰ نظريي جون پيدا ڪيل سموريون عظيم خوبيون ۽ ان لپ جوهر به منجهس سمايل هئا. ٻنهي قسمن جون ان لپ، اعليٰ ۽

عظيم خوبيون سندس شخصيت ۾ ملي، هڪ ئي پاڻ ۾
سمائجي ويون هيون.

صدر هوچي منهن جي حياتي سچ جي روشنيءَ جيان
پاڪ ۽ صاف هئي، هن ۾ هڪ سچي انقلابي، آزاديءَ
جي محافظ ۽ ماڻهن مان اونهو پيار ڪندڙ انسان واريون
هڙيئي خوبيون هيون. هن پنهنجي حياتي کي ماڻهن جي
پلائيءَ لاءِ وقف ڪري، سادگيءَ، اورچائي، نهڻائي ۽
بي غرضيءَ جا اڻ لڀ مثال قائم ڪيا. صدر هوچي منهن
جي اعليٰ سوچ ۽ سندس شاندار نيڪيون اسان کي
هميشه روحاني موجهرو ۽ اخلاقي طاقت ڏينديون رهنديون.
هن جو تجلبدار جهنڊو اسان کي سدائين اڳتي وڌڻ
جي واٽ ڏسيندو رهندو.

عوامي قومي جمهوري

انقلاب

(باب پهريون)

انقلابي حڪمت عملي جا مسئلا

اسان جي پارٽي کي قائم ٿيڻ وقت ئي، مارڪسي لينني نظريي جي روشنيءَ ۾، اها سڌ پئجي ويئي هئي ته ويٽنامي انقلاب کي ڏاڪي به ڏاڪي اڳتي وڌڻ لاءِ ڪهڙي وات وٺڻي پوندي. ۱۹۳۰ ۾ لکيل سياسي مقالي ۾ پارٽيءَ اها ڳالهه، ٻڌائي ڇڏي هئي ته اسان جو انقلاب لازمي طرح ٻن ڏاڪن مان لنگهندو. انهن مان پهريون ڏاڪو قومي جمهوري انقلاب جو ۽ ٻيو سنئون سڌو سوشلسٽ انقلاب جو ڏاڪو هوندو. ان ٻئي ڏاڪي تان لنگهندي اسان کي سرماڻيڌاري نظام جي منزل ڏانهن ويندڙ وات کي وڇان ڪاٽي سڌو سوشلزم ڏانهن وڌڻو آهي. پارٽي جو آخري مقصد اهوئي آهي ته آخرڪار ڪميونزم واري سرشتي جي منزل ماڻجي. هن مقالي جي رهنمائيءَ ۾ اسان جي پارٽي، انهن مان هر هڪ ڏاڪي لاءِ هڪ نوس وات گولي لڏي ۽ مقرر

ڪئي آهي ۽ اسان جي ماڻهن کي ڪاميابي ۽ هڪ ٻئي
 پويان ايندڙ منزلن مان اڪاري پار ڪيو آهي. انهن
 مان هر هڪ منزل تي اسين وڏين مشڪلاتن، مصيبتن
 ۽ مونجهارن کي منهن ڏيئي سوپارا ٿيا مين ۽ نيٺ اچي
 اڄوڪي سوپ واري منزل هت ڪئي اٿئون.

فرينچ پرمارن اسان جي ترقي ۽ تي قبضو ڄمائن
 شرط نه رڳو اسان کان اسان جي خودمختياري، آزادي
 ۽ جيئن جو حق ڪسيو پر اسان کان اسان جي اها
 قومي ثقافت به ڪسي ورتائون، جيڪا هزارين سالن جي
 تاريخ ۾ ٺهي جڙي راس ٿي آهي. ويٽنامي محب وطن
 ماڻهن جي دلين ۾ اهائي نانگهه هئي ته اڳرائي ڪندڙ
 پرمارن کي وطن مان لوڏي ڪڍجي، قوم کي چوٽڪارو
 ڏيارجي، ملڪ جي خودمختياري ۽ آزادي وري حاصل
 ڪجي، پنهنجن ماڻهن جي گذر ۽ رهڻي ڪهڻي جو
 درجو مٿي وڌائجي، کين خوشيون ڏجن ۽ ويٽنامي
 ماڻهو جو وڃايل ثقافتي ۽ روحاني خزانو ٻيهر کيس
 موٽائي وٺي ڏجي.

پر وطن دوستن جون اهي قومي انگون سامراجي
 اڳرائي ڪندڙن ناڪام بنائي ڇڏيون. اسان جي وطن
 جا وڏيرا انهن ظالمن کي گس ڏيکارڻ ۽ سندن هٿان
 قوم کي مارائڻ ۾ ساڻن هر صلاحيت ۽ هٿ هڻا جيڪو
 به ملڪ غلام هوندو آهي، اتي پرڏيهي پرمارن ۽ ڏيهي
 وڏيرا شاهي ۽ جو اهو ساز باز ضرور موجود هوندو آهي.

اهوئي ڪارڻ آهي جو اسان جي عوام جي پرمارن خلاف ٽڪر ۾ وڌيڪ شاهيءَ سان ٽڪر نه شامل آهي. ڇاڪاڻ ته وڌيڪ شاهيءَ جي ساٿ سان ئي ڌارين پرمار اسان کان ڦرلٽ ڪندا رهيا آهن. تنهن ڪري ڏيهي وڌيڪ شاهي سان ٽڪر کائڻ کان سواءِ پرڏيهي پرمارن خلاف جدوجهد هلائڻي ٿئي سگهجي ۽ ٻنهي جدوجهدن کي هڪ ٻئي کان ڌار نٿو ڪري سگهجي. قومي آزادي واري انقلاب ۾ جمهوري مواد * ۱ اشد ضروري آهي.

هڪڙي ٻيچي ٻيچي قومي تحريڪ ۾ سدائين ۽ هر وقت ڪونه ڪو خاص ۽ اٺوس جمهوري مواد * ۲ هجڻ لازمي آهي. ڇو ته جيڪو به طبقو ڀانئڻي ته قومي خودمختياري وري حاصل ڪريان يا جيڪو چاهي ٿو ته ”آءُ خود قوم ٿيان“ تنهن کي لازمي طرح عوام جي گهٽائيءَ جون ڪجهه نه ڪجهه جمهوري گهروڻ ۽ مطالبو ضرور پورا ڪرڻا پوندا. ڇو ته قومي تحريڪ کي سوڀ، ڏيارڻ واريون قوتون آهي گهٽائي وارا عوام ئي آهن.

- * ۱- يعني قوم جي هاري گهٽائي طرفان وڌيڪي ٿورائي خلاف جمهوري جدوجهد جو مواد. (سنڌيڪار)
- * ۲- وڌيڪي ڊڪٽيٽرشپ خلاف هاري عوام جي جمهوري جدوجهد جو مواد. (سنڌيڪار)

امان جو ملڪ زرعي ملڪ آهي. جنهن جي نوي سيڪڙو کان وڌيڪ آبادي هاري آهن. پرڏيهي پرمار اسان جي هاري ماڻهن کي ڦرڻ لٽڻ لاءِ وڌيڪ جو ٿي سهارو وٺن ٿا. اهڙي سبب آهي جو قوم کي آزاد ڪرڻ جي سڀ کان پهرين، لازمي ۽ بنيادي معنيٰ آهي؛ هارين کي آزادي ڏيارڻ. انهيءَ سلسلي ۾ جمهوريت جي سڀ کان پهرين بنيادي ۽ لازمي معنيٰ آهي سڀ کان پهرين هارين لاءِ جمهوريت ميسر ڪرڻ، يعني کين جمهوري حق ۽ آزاديون ڏيڻ. هارين جي دلي خواهش اها آهي ته قوم آزاد ٿئي، وڻن کيڙڻ لاءِ زمين هجي ۽ هو وڏيرن ۽ پرمارن جي ”ٻه منهن بلا“ جي ڏنگن ۽ زهريلي ڦرلٽ کان آجا ٿين. هو وڏيرن جي ڏاڍ ۽ ڦرلٽ کان رڳو تڏهن جند چڏائي سگهندا، جڏهن وڏيرن جا بچاءُ ڪندڙ ۽ هارين جا جاني دشمن سامراجي پرمار به تباهه ٿين. هارين کي وڏيرن جي پنڄوڙن مان آجو ڪرڻ ۽ زمين جو وارث بنائڻ؛ اهو آهي جمهوري انقلاب جو اصل ۽ بنيادي روح. جيڪڏهن اهي ڪم ٿيندا ته قومي آزاديءَ جو مقصد از خود حاصل ٿي ويندو. ڇو ته غلام ملڪن ۾ قومي مسئلو درحقيقت بنيادي طوح آهي ئي هاري مسئلو.

”قومي آزادي“ ۽ ”زمين کيڙيندڙ کي ڏيو“ انهن ٻن حڪمت عمليءَ وارن نعرن جا قومي ۽ جمهوري جهنڊا پنهنجن سگهارن هٿن ۾ مضبوط جهلي ۽ لهرائي

اسان جي پارٽيءَ هارين جي اٿاهه انبوهن کي مزور طبقي جي اڳواڻي هيٺ هلڻ لاءِ ڪاميابي مان تيار ڪيو آهي. هن عوام جي ٻين تنهن ۽ ڀرتن به کي سجاڳ ڪري ڇڏيو ۽ آندو آهي ۽ کين مزورن ۽ هارين سان گڏ پرڏيهي سامراجين ۽ ڏيهي وڏيرا شاهي خلاف جدوجهد جي ميدان ۾ وٺي اچڻ ۾ سوڀاري ٿي آهي ۽ انقلاب هلندي اسان به بنيادي نقطا هر وقت ڏيان ۾ رکيا آهن. پهريون ته اسان هر وقت اها ڳالهه چنڊي ڇاڻي چڱيءَ طرح معلوم پئي ڪئي آهي ته اسان جي قوم ۾ ڌار ڌار طبقن جا پاڻ ۾ وقت به وقت ڪهڙا لاڳاپا آهن ۽ سندن ڌار ڌار نفعن نقصانن ۽ طاقتن جو پاڻ ۾ ڪهڙو توازن آهي. ٻي ڳالهه ته اسان اها ڳالهه به هميشه ڏيان ۾ رکي آهي ته اسان جي قوم جي پرڏيهي دشمن يعني سامراجين، ۽ ڏيهي دشمن يعني وڏيرا شاهي جا نفعو نقصان سڄي جا سڄا ۽ هر وقت ساڳيا ناهن. انهن ۾ ڪيترا ٽڪر ۽ مقابلا آهن. تنهنڪري انهن ٻنهي دشمنن کي هڪٻئي کان چٽي ڌار ڪرڻ جا ڪيترائي اسڪان اڪثر موجود رهندا آهن. انهي ڪري اسان جي هر وقت اها ڪوشش رهندي آئي آهي ته انهن ٻنهي مکيه دشمنن مان جيڪو دشمن ڪنهن خاص وقت تي قوم جو سڀ کان خطرناڪ دشمن هجي، ان وقت اهو ئي دشمن انقلاب جي فائرننگ جو نشانو بڻايو وڃي ۽ انهيءَ ڪري اسان انقلاب جي هر دور ۾ انقلاب جي ٻن بنيادي فرضن يعني قومي آزاديءَ

۽ هارين جي وڏيرا شاهيءَ کان آزادي جي فرضن کي ان دور جي نوس حالتن سان ٺهڪندڙ نوس مقصدن جو روپ پئي ڏنو آهي. البت هر هڪ دور ۾ اسان جي پارٽيءَ جيڪي به نوس مقصد ۽ سياسي فرض پٺون جي سامهون رکيا آهن، تن جو مواد هميشه بنيادي طرح قومي ۽ جمهوري هوندو آهي ۽ انهن جي مراد هميشه آگاهي پئي رهي آهي ته قوم کي غلام بنائيندڙ پرڏيهي پرمارن ۽ هاري عوام کي پيڙهندڙ ڏيهي وڏيرا شاهي جا تختا اونڌا ڪيا وڃن.

اسان آگسٽ واري انقلاب کان پوءِ فرينچ غلام بنائيندڙن سان مقابلي جي جنگ ڪندي انقلاب جي حملي جو بنيادي نشانو اڳرائي ڪندڙ سامراجين ۽ سندن چاڙڻن کي بنايو. پر ان سان گڏوگڏ اسان جي پارٽي زرعي انقلاب آڻڻ وارو فرض به ڏاڪي به ڏاڪي پورو ڪندي رهي آهي. ۱۹۵۳ ۾ جڏهن اسان جي آزاديءَ واري لڙائي هڪ اهم ۽ فيصلي ڪندڙ ڏاڪي تي پهچي ويئي، تڏهن پارٽي عوام کي انهيءَ گالهه تي سجاڳ ڪري، اڀاري هلچل ۾ آندو ته فصل جي پٽي جو زمينداري حصو تمام گهڻو گهٽايو وڃي ۽ ”زمين ڪيڙيندڙ کي ڏيو“ جي اصول موجب زرعي سڌارا آندا وڃن. انهيءَ جو نتيجو اهو نڪتو جو لکين هارين جي قوت تمام گهڻو وڌي ۽ سندن جذبو اڃا گهرو ٿي ويو. هارين ۽ مزدورن جي ٻڌي وڌيڪ مضبوط

ٿي ويئي ۽ عوام جو اقتدار ۽ گڏيل قومي محاذ وڌيڪ طاقتور ٿيا. عوامي فوج جي وڙهڻ جي سگهه بي مثال نموني وڌي ويئي ۽ دشمن خلاف جنگ ۾ سموريون ڪاروايون وڌيڪ تيز ۽ طاقتور ٿي ويون. انهيءَ مهم ۽ هلچل اسان کي ”بين قو“ واري شاندار سوپ ڪٽي ڏيڻ ۾ وڏو فيصلو ڪندڙ ڀارت ادا ڪيو. اسان جي پارٽي اها جيڪا پاليسي اختيار ڪئي ته پرڏيهي دشمن سان ويڙهه هلندي، زرعي سڌارا آندا وڃن، سا ڏاڍي دانائي واري پاليسي هئي. اها پاليسي انهيءَ ڪري عمل ۾ آئي ۽ ڪامياب ٿي جو اسان لکير جا فقير نه ٿياسين ۽ پنهنجي عقل ۽ سمجهه کان ڪم وٺي، پنهنجي حالتن بدران جيڪي مناسب هو سو ڪيوسين. هن وقت ڏکڻ ويٽنام اندر انقلاب ۾ بي پناهه سگهه ۽ قوت انهيءَ ڪري آهي جو انقلاب ڏکڻ ويٽنام جي ماڻهن کي جن ۾ هڪ ڪروڙ کان وڌيڪ هاري آهن، سڄا پڇا قومي ۽ جمهوري حق ڏنا آهن، ڏکڻ جي انقلاب آمريڪي نئين نموني جي غلامي جي سرشتي خلاف اهڙي نموني جدوجهد هلائي آهي جو ان ۾ قومي ٽوڙي جمهوري فرض پاڻ ۾ ملي هڪ ٿي ويا آهن. قومن کي غلام بنائڻ لاءِ اڄ ڪلهه جيڪو نئون سرشتو چالو آهي، تنهن جي خاص ڳالهه اها آهي جو ان ۾ ٻاهريان پرمار غلام بنايل ملڪ جا پنهنجي سر ۽ سنوان سڌا حاڪم نه پنجندا آهن. هو حڪومت

جون واڳون مڪاني وڌيڪ شاهيءَ يا ڌارين سرماڻيدارن جي مڪاني گماشتن مان ڀرتي ڪيل چاڙتن جي هٿن ۾ ڏيئي ڇڏيندا آهن. اهي ڌارين جا چاڙتا مڪاني حاڪم پان تي اڪثر ڪري قومي جمهوريت جو پوڻ چاڙهي پنهنجي اصلي دلاليءَ واري روپ کي لڪائيندا آهن. اهڙين حالتن ۾ انقلاب کي لازمي طرح پنهنجي پوري طاقت سان پرمارن جي چاڙتن حاڪمن جي قلعن تي ڀرپور حملا ڪري، پرڏيهي پرمارن جي راڄ جا اهي ٿنڀا ڊاهي سندن ترا ڪڍڻا پوندا آهن.

ڏکڻ جي ماڻهن ننگوڊين، ڊيم* جي حڪومت جو تختو اونڌو ڪري، آمريڪي پرمارن جي غلام بنائڻ واري نئين سرشتي کي ڪاپاري ڌڪ هڻي ڪڍيو ۽ هنن اهڙيءَ ريت اهڙيون حالتون پيدا ڪري وڌيون آهن، جو ان کان پوءِ چاڙتي سرڪار لاءِ اڻڪٽ گهوٽالا ۽ مونجهارا پيدا ٿي پيا آهن. ۱۹۶۵ جي وچ ڌاري آمريڪي پرمارن ان مڃڻ بدران، پنهنجي ڦرلٽ کي جاري رکڻ ۽ حالتن کي پنهنجي قبضي ۾ رکڻ لاءِ وڏي تعداد ۾ پنهنجون فوجون ڏکڻ ويٽنام مٿان مڙهي

* ننگو ڊين ڊيم فرينچ غلام بنائيندڙن طرفان ڏکڻ ويٽنام تي مڙهيل چاڙتو حاڪم هو. هو ويٽنامي وڏيرا-شاهيءَ مان ڀرتي ڪيل فرينچ دلال ۽ چاڙتو هو، جنهن غداريءَ سان حد ڪري ڇڏي.

چڏيون. پر اسان جا بهادر ۽ سرويج ماڻهو پوئتي هٽڻ
 بدران، دليريءَ سان اڳتي وڌندا رهيا. هنن پنهنجي حملن
 جي باهه جو نشانو خاص طرح اڳرائي ڪندڙ آمريڪي
 فوجن کي بنايو. پر ان سان گڏوگڏ هو چاڙتن جي
 فوج ۽ سندن سرڪاري مشينريءَ کي به ٺوٺا چٻائيندا
 رهيا آهن. ڏکڻ جي ماڻهن پڪو پھم ڪيو آهي ته
 ”آمريڪي اڳرائي ڪندڙن توڙي سندن مڪاني
 چاڙتن ٻنهي مان وڙهي آمريڪين کي تڙينداسين ۽
 چاڙتن جو راج ٻاهينداسين.“ هنن جيڪي شاندار سويون
 حاصل ڪيون آهن، تن منجهن زبردست جوش خروش
 پيدا ڪري چڏيو آهي. هو محڪم ارادي سان اڳتي
 وڌي رهيا آهن. هنن پڪو پھم ڪيو آهي ته هر قيمت
 تي پنهنجو بنيادي ترٽ مقصد مائي رهنداسين. سندن
 بنيادي تڪڙو مقصد اهو آهي ته ڏکڻ ويٽنام آزاد،
 خودمختيار، جمهوري، پرامن، غيرجانبدار ۽ خوشحال
 ملڪ ٿئي ۽ آخرڪار ڏکڻ ۽ اتر جي ٻنهي حصن کي
 ملائي هڪ ڪجي.

اسان جي ملڪ جي اترئين حصي جا عوام پنهنجي
 ڏکڻ جي هم وطن ماڻهن جي جدوجهد ۾ انهن سان
 ڪلهو ڪلهي سان ملائي، قومي جمهوري انقلاب کي
 ڪمل طرح ڪامياب ڪرڻ لاءِ پاڻ پتوڙي رهيا
 آهن. ان سان گڏوگڏ اسان جي اتر جو اهو عوام پنهنجي
 ارٽيءَ جي اڳواڻي هيٺ ۱۹۵۴ ۾ فرينچن سامراجين کي

شڪست ڏيڻ واري وقت کان وٺي سوشلزم جي اڏاوت ۾ رڌل آهي. اهو ڪم پارٽيءَ جي پهرئين پروگرام جي عين مطابق ڪيو پيو وڃي. دنيا جي اڄوڪي دور ۾ قومي آزاديءَ وارين تحريڪن ۾ هڪڙو لاڙو عام ۽ اڻ ٿر آهي. اڄڪلهه قومي جمهوري انقلاب، سرمائيداري جي منزل ڏانهن واڌاري کي اڌ ۾ بند ڪري، وچان ڦيرو ڏيئي، مڌو سنئون سوشلسٽ انقلاب ڏانهن وڌندو آهي. اهائي هڪڙي واٽ آهي، جنهن تي هلڻ وقت پوري خاطري هوندي آهي ته قومي آزادي واري مقصد ۾ پڪ ٿي پڪ ڪاميابي ٿيندي ۽ ملڪ ۽ قوم کي سچي پچي آزادي، لڳاتار ترقي ۾ سڪ نصيب ٿيندا.

اسان جي اتر واري حصي ۾ سوشلسٽ انقلاب گذريل ڏهن سالن کان جاري آهي. ان مان هيستائين فقط شروعاتي نتيجا حاصل ٿيا آهن. پر اهي نتيجا نهايت اهم آهن. سوشلسٽ انقلاب اتر ويٽنام جي تقدير ٿي بدلائي ڇڏي آهي. ان سياسي، اقتصادي، سماجي ۽ ثقافتي ميدانن ۾ کيس نئون جياپو ڏيئي ڇڏيو آهي ۽ اڃان ڏيئي رهيو آهي. سوشلسٽ انقلاب جي ڪاميابين اتر ويٽنام کي هڪڙو مضبوط اڏو بنائي ڇڏيو آهي. جنهن جي مدد سان سموري ويٽنام ۾ مڪمل قومي جمهوري انقلاب آندو پيو وڃي. اهو اڏو روز وڃي وڌيڪ مضبوط ۽ طاقتور ٿيندو. اسان جا * بهادر ماڻهو

* اترين ويٽنام ۾ رهندڙ. سنڌيڪار

سوشلزم جي اڏاوت ڪري رهيا آهن. آمريڪي پرمارن جي تباهيءَ واري جنگ کي ناڪام بنائي رهيا آهن. آمريڪي اگرائي ڪنڊڙن مان مقابلو ڪرڻ ۽ قومي چوڻڪاري حاصل ڪرڻ لاءِ سڄي ملڪ ۾ جيڪا زبردست جنگ پيشي هلي، تنهن جي پٺ مڙهي ۽ سان جهليو ويٺا آهن. اهڙي طرح هو اسان جي زماني جي هن عظيم سچ جو چمڪندڙ مثال پيش ڪري رهيا آهن ته ”اڄوڪي دور ۾ قومي آزادي، جمهوريت ۽ سوشلزم انهن ٽن مقصدن ۽ منزلن ۽ انهن کي حاصل ڪرڻ جي جدوجهدن کي هڪ ٻئي کان ڌار نٿو ڪري سگهجي.“

اتڪل سؤ سوا سال اڳ مارڪسي نظريو هي آپ ڌاريندڙ جنگي نعرو هڻندو آيو ته ”دنيا جا پورهيتو هڪ ٿي وڃو!“ ان کان پوءِ جڏهن سرماڻيداري سرشتو نه رڳو سرماڻيدار ملڪن جي پورهيتن ۽ ستايل ماڻهن جي گهڻيءَ جو گهٽ بڻجي پيو، پر دنيا جي غلام قومن جي هٿن پيرن لاءِ به زنجيرون بنجي پيون تڏهن لينن واکو ڪري چيو ”دنيا جا پورهيتو ۽ مظلوم ماڻهو هڪ ٿي وڃو!“

هن عظيم نعري جي اهميت حڪمت عملي واري آهي. يعني اهو سموري انقلابي جدوجهد لاءِ مجموعي طرح ۽ بنيادي اهميت رکي ٿو. هن عظيم نعري ۾ جيڪا بي پناهه طاقت آهي، تنهن جو راز هي آهي: اهو نعرو ٻڌائي ٿو ته هن دور ۾ سرماڻيداري سرشتي جي

پاڙ ٻٽڻ ۽ انسان ذات کي سوشلزم جي منزل تي رسائڻ لاءِ جيڪو انقلاب آڻيو سو فقط تڏهن سوڀارو ٿيندو، جڏهن سڄي دنيا جي سڀني ملڪن جا مزور ۽ پورهيت ۽ غلام ملڪن جا مظلوم عوام سڀ گڏجي مڙي مٺ ٿي، يڪو زور لڳائي جدوجهد ڪندا. يعني جڏهن هڪڙي پاسي سرمائيداري نظام خلاف مزورن جي جدوجهد ۽ ٻئي پاسي دنيا جي غلام بنائيندڙ سامراجي ملڪن خلاف، غلام بنايل ملڪن جي مظلوم عوام جي جدوجهد؛ اهي ٻئي جدوجهدون پاڻ ۾ ملي هڪ ٿي وينديون. ماڳيءَ طرح دنيا جي غلام ملڪن جي ماڻهن کي قومي آزادي، خودمختياري ۽ جمهوريت جي جدوجهد ۾ فقط تڏهن ئي پوري طرح سوڀ حاصل ٿيندي، جڏهن هو پنهنجي جدوجهد کي سڄي دنيا ۾ مزور انقلاب واسطي جيڪا گڏيل دنيا ٿي جنگ پيئي هلي، تنهن جو حصو سمجهي هلائيندا.

صدر هوچي منهن سچ چيو آهي ته ”دنيا جي مظلوم قومن ۽ پورهيت ماڻهن کي غلاميءَ جي پنڄوڙن مان فقط سوشلزم ڇڏائي سگهي ٿي، فقط ڪميونزم کين آڃو ڪري سگهي ٿي.“

جيئن جيئن سرمائيداري سرشتي جو ٻيڙو پنهنجي مڪمل تباهيءَ جي ڪناري تي پهچي رهيو آهي، تيئن تيئن قومي

خودمختياري ۽ جمهوريت * جو سوال فقط غلام ملڪن ۽ مظلوم قومن جي جدوجهد تي دارومدار نٿو رکي .
 ترقي ڪيل سرمائيدار ملڪن جا پورهيت ۽ ڪميونسٽ جيڪي سوشلزم ۽ ڪميونزم حاصل ڪرڻ لاءِ جدوجهد ڪري رهيا آهن، تن تي به اها ذميواري پوي ٿي ته هو غلام ملڪن جي آزادي ۽ خودمختياري واري جدوجهد ۾ اتان جي عوام مان وڌيڪ مات ڏين ۽ انهن کي اڪيلو نه ڇڏين . حقيقت ۾ هن وقت انهن ترقي ڪيل ملڪن جا حاڪم سرمائيدار جيڪي دنيا تي هڪ هٿي جهليو ويٺا آهن، سي خود وڪجي ويا آهن ۽ پنهنجي قومي خودمختياريءَ کي ٿورو ٿورو ڪري قسطن ۾ آمريڪي ساسراجين، دنيا جي سرمائيدارن جي گڏيل تنظيمن ۽ اڳرائي ڪندڙ عالمي فوجي ٽولن وٽ ٽين وال ڪري رهيا آهن. ساڳئي وقت هو پنهنجن ملڪن جي پورهيت عوام کان ڦرلٽ ۽ مٿن ڏاڍايون ۽ ظلم اڃا به تيز ڪري رهيا آهن. ڪيترين حالتن ۾

مختلليستائين هن ڪتاب ۾ جمهوريت جو ذڪر جهڙي طرح ۽ جنهن معنيٰ ۾ ڪيل آهي، تنهن مان صاف ظاهر آهي ته هتي جمهوريت جو مطلب آهي قوم جي هاري ۽ ٻين گهٽائي واري عوام جو وڌيڪي ڦورو ۽ ظالم ٿورائي جي راڄ ۽ وڌيڪي ڊڪٽيٽري نظام کان چوٽڪارو حاصل ڪرڻ ۽ جمهوري حق ۽ آزاديون هٿ ڪرڻ. - سنڌيڪار

هنن مٿاچريون ۽ نالي ماتر سرماڻيدار جمهوري آزادبون
 به ختم ڪري ڇڏيون آهن. تنهنڪري جيئن اسٽالن
 چيو آهي تيئن هاڻي ڪميونسٽن کي گهرجي ته اهو
 قومي آزادي ۽ جمهوريت جو جهنڊو سرماڻيدارن کان
 ڪسي اهي پاڻ کڻي، اڳتي وڌائين.

اسان جي پارٽي پنهنجي وطن ۾ سرماڻيداري نظام
 کي ترقي ڏيارڻ بدران قومي آزادي ۽ جمهوريت جو
 جهنڊو هٿ ۾ کڻي، سڌو سنئون سوشلزم ڏانهن وڌڻ
 جو چوڻو ڪس ڪري، شاندار سوپ حاصل ڪئي آهي.
 اسان جي هن حڪمت عمليءَ جي ڪاميابي ڇاليهن
 سالن تائين هلندڙ ويٽنامي انقلاب مان پڌري آهي ۽
 ساڳئي وقت سڄي جهان ۾ مزور انقلاب اٿڻ لاءِ
 جيڪي جدوجهدون پيون ٿيون، تن جي گڏيل تجربن به
 ثابت ڪيو آهي ته اها صحيح حڪمت عملي آهي.
 ويٽنام جي انقلاب جي فتح مارڪسي لينني نظريي جي
 فتح آهي. ان نظريي کي اسان پنهنجي ملڪ جي غلاميءَ
 واري ۽ وڏيرڪي راج جي ماحول، حالتن پٽاندريءَ ۽
 سمجهه سان تخليقي نموني ڪتب آندو آهي.

اسان جي پارٽيءَ انهيءَ ڏاهپ واري پاليسي وسيلي سڀ
 محب وطن طبعا ۽ حلقا پنهنجي چوڌاري گڏ ڪري ورتا آهن.
 ۽ ان مان گڏ پنهنجي عوام ۽ قوم جي آزاديءَ لاءِ
 هڪ وڏي انقلابي فوج پڻ تيار ڪري ورتي اٿس.

انقلاب جو پهريون فيصلو ڪندڙ مسئلو اهو آهي ته مزور طبقي جي اڳواڻ حيثيت تي صحيح معنيٰ ۾، ۽ مڪمل نموني زور ڏنو وڃي.

مزور طبقو پنهنجي اقتصادي، سياسي ۽ تاريخي حيثيت جي ڪري اڄوڪي دور ۾ انساني سماج جي ترقيءَ جو عيوضي بنجي چڪو آهي. هيءُ ئي اهو طبقو آهي جيڪو پورهيا ۽ ڪشالا ڪندڙ ماڻهن کي پنهنجي قسمت جو پاڻ مالڪ بنائي سگهي ٿو. ويٽنامي مزور طبقو جيتوڻيڪ تمام ننڍي عمر جو ۽ تعداد ۾ ٿورو آهي پر ان هوندي به اهو تمام محڪم ۽ مضبوط ارادي وارو انقلابي طبقو آهي. هيءُ طبقو ويٽنام جي قومي شاهوڪار يا سرماڻيدار طبقي کان اڳ ڄاڻو آهي. ان کي پنهنجي بالڀڻ واري دور ۾ ئي مارڪس ۽ لينن جي انقلابي نظرين جي روشنائي ملي ويئي هئي. اهو تمام جلد هڪڙي سياسي سمجهه ۽ شعور رکندڙ قوت بنجي ويو. ملڪ جي اتر، وچولي ۽ ڏکڻ جا مزور پاڻ ۾ ملي، مٺ ٿي اٿي ڪڙا ٿيا. اسان جا مزور هاري عوام منجهان ئي ڦٽي نڪتل آهن، ۽ مسڪين ۽ ستايل هارين سان سندن ويجهي ۾ ويجهي لاڳاپا آهن. تنهنڪري ويٽنام ۾ مضبوط مزور هاري اتحاد قائم ڪرڻ لاءِ حالتون قدرتي طرح فائديمند هيون. وڏي گالهه ته ويٽنام جو مزور طبقو، ان وقت سياسي ميدان ۾ داخل ٿيو، جڏهن روس ۾ عظيم آڪٽوبر انقلاب سوڀ حاصل ڪري چڪو هو ۽ پنجن ئي کنڊن

۾ ان جي پڙاڏي جي گونج هئي. ٻئي پاسي پاڙيسري چين ۾ شاهوڪار طبقي قومي انقلاب سان غداري ڪئي. جنهن کان پوءِ چيني مزور طبقي اڳتي وڌي وڌائي قومي آزادي ۽ جمهوريت *۱ جو جهنڊو پنهنجي هٿ ۾ کنيو هو ۽ اڳتي وڌڻ شروع ڪيو هئائين. انهيءَ تاريخي پس منظر ويٽنامي مزور طبقي جي سياسي وقار کي اڃان به وڌائي ڇڏيو. انهن سڀني ڳالهين ويٽنامي مزور ذاتي کي بيمجد گهڻي قوت ۽ برسري عطا ڪئي. ان جي ڪري هن کي ملڪ ۾ مٿاهون مرتبو حاصل ٿي ويو، ۽ ”ين بائي بغاوت“ *۲ جي ناڪاميءَ کان پوءِ هو ويٽنامي انقلاب جون واڳون پنهنجي هٿ ۾ ڪري ان جو اڳواڻ بنجي ويو.

صدر هوچي منهن ۾ چيو ”مزور طبقو سڀني کان بهادر ۽ انقلابي طبقو آهي، جيڪو بنا ڪنهن هڪ ۽ بنا ٻپ ڊاءَ جي غلام بنائيندڙ ساسراجين خلاف اڻي ڪڙو ٿئي ٿو. اسان جو مزور طبقو عظيم انقلابي نظريي ۽ دنيا جي مزور تحريڪن جي تجربن جي ڄاڻ سان ذهني طرح هٿيار بند آهي. هن پاڻ کي ويٽنامي عوام جو وڏو

*۱ جمهوريت جي معنيٰ اڳ ڏنل آهي. (سنڌيڪار)

*۲ فيبروري ۱۹۳۰ع ۾ ڪئناڊا ڊان ڊانگ قوم پرست

طرفان اٿاريل بغاوت. ويٽنام جي محب وطن وڏيرن طرفان آزاديءَ جي جدوجهد جي اڳواڻي ڪرڻ جي اها آخري ڪوشش هئي.

لائق، اعتبار جو گهو ۽ وڏي ساک وارو اڳواڻ ثابت ڪيو آهي.“ اسان جي پارٽي، انقلاب جي هر ڏاڪي تي ۽ هر دور ۾ صحيح سياسي واٽ وٺندي رهي آهي. ۽ انقلاب کي سوين پٺيان سوين ڪٽي ڏيندي رهي آهي. ان جو ڪارڻ اهو آهي ته اسان جي پارٽي مزور طبقي جي انقلابي بيهڪ واري جڳهه تي مضبوطيءَ سان بيٺل آهي ۽ کيس مزور طبقي جي انقلابي نظريي يعني ”مارڪسزم-ليننزم“ جي مڪمل، گهري ۽ اونهي ڄاڻ آهي.

اڳواڻ طبقي يعني مزور طبقي کان سواءِ هاري طبقو به پرڏيهي غلام بنائيندڙن ۽ ڏيهي وڏيرا شاهيءَ جو سڀ کان سرگرم مخالف آهي. هاري اسان جي ماڻهن جي گهڻائي آهن. هو قومي جمهوري انقلاب جي سڀ کان وڏي قوت آهن. اهوئي سبب آهي جو انقلاب جي فتح لاءِ هي شرط لازمي آهن ته هارين کي مزور طبقي جي اڳواڻيءَ ۾ اڳتي وڌڻ لاءِ تيار ڪيو وڃي، سندن انقلابي صلاحيتن کي مڪمل نموني اڀاريو وڃي ۽ مزور هاري اتحاد قائم ڪيو، اڏيو ۽ مضبوط ڪيو وڃي.

مزور هاري اتحاد سارڪسي-لينني نظريي جو حڪمت عملي ۽ وارو اصول آهي. يعني اهو انقلاب جي ڪنهن هڪڙي منزل يا هڪڙي دور يا ڪنهن هڪڙي جڙي سان واسطو رکندڙ سوال ڪونهي، پر سموري انقلاب

جي سمورن ڏاڪن ۽ منزلن لاءِ بنيادي ۽ فيصلو
ڪندڙ اهميت رکڻ وارو سوال آهي. جن به انقلابن
۾ مزور طبقو اڳواڻي ڪري ٿو، تن پنهنجي لاءِ اهو
اصول بنيادي ۽ اهم اصول ڪري ورتو آهي. اسان
جهڙي ملڪ ۾ ته اهو سوال اڃا به خاص اهميت رکي
ٿو. پرڏيهي ڌارين ۽ ڏيهي وڏيرن جي راڄ ۾ اسان جي
مزورن، تمداد ۾ ٿوري هوندي به پاڻ کي تمام وڏي
قوت ثابت ڪيو آهي. ان جا سبب اهي آهن جو انهن
هڪڙو ته صحيح انقلابي رستو ورتو، ٻيو ته انهن
پنهنجي قدرتي ۽ بيحد اعتبار جوڳن ماڻهن يعني هاري
طبقن جي پٺڀرائي حاصل ڪئي، جو تمام وڏي قوت جو
مالڪ ۽ تمام زبردست انقلابي جذبي وارو آهي.

اسان جي پارٽي قائم ٿيڻ کان پوءِ اها پاڻ کي هڪدم
انقلاب جو اڳواڻ بنائڻ ۾ ڪامياب ٿي. ڇاڪاڻ ته اها
سويل ٽي هارين ۽ مزورن جي هڏي قائم ڪرائي ۽ مضبوط
ڪرائي سگهي. اسان جي پارٽيءَ جي ساک ۽ سندس انقلاب
جي اڳواڻ هجڻ جي حيثيت ۾ وقار سورهن آنا آهي.
ڪوبه انهن ۾ شڪ ڪري نٿو سگهي. ان جو سبب
اهو آهي ته پارٽي جي سياسي ساک ۽ سندس انقلاب
جي اڳواڻ هجڻ واري حيثيت وارو وقار عوامي بن
بنيادي مان ٿئي نڪتو آهي، يعني اهو مزور هاري عوام
جي پٺڀرائي تي ٻڌل آهي.

هن زماني ۾ سماجي چوڻڪاري ۽ قومي آزاديءَ

جي ڪا به تحريڪ صحيح معنيٰ ۾ انقلابي تحريڪ فقط
 تڏهن بنجي سگهي ٿي، جڏهن ان جو گهر ضرور ۽ هاري
 هجن ۽ جڏهن اها ضرور طبقي جي اڳواڻيءَ ۾ مزورن
 ۽ هارين جي ٻڌي جي طاقت وسيلي وڌي ويڙهي.
 جيڪڏهن انقلاب اٿس عوام جي گهڻائيءَ جو ڪم آهي
 ته پوءِ انهن ملڪن ۾ جتي اسان جهڙيون حالتون آهن،
 اتي سڄي پڄي انقلابي تحريڪ فقط اهائي ٿي سگهي ٿي
 جنهن جا به مکيه جڙا ضرور ۽ هاري هجن. مزور طبقي
 جي پارٽي انقلابي قوتن جو دائرو فقط تڏهن وڌائي ۽
 ڪشادو ڪري سگهندي ۽ فقط تڏهن قومي ۽ جمهوري
 جذبو رکندڙ ٻين طبقن کي انقلابي تحريڪ ۾ شامل
 ڪري سگهندي، جڏهن اها ضرورن ۽ هارين جي ٻڌي
 ڪرائي سگهندي ۽ ان ٻڌيءَ کي پارٽيءَ جي پيڙهي
 بنائيندي. مزورن ۽ هارين جي ٻڌيءَ کان سواءِ ڪوبه
 قومي گڏيل محاذ نهي نٿو سگهي. آگسٽ واري انقلاب
 کان پوءِ اسان جي عوام جي جيڪا سرڪار قائم ٿي
 آهي، سا هوائن ته وسيع قومي اتحاد جي نمائندگي
 ڪري ٿي، پر سڀ کان پهرين ۽ لازمي طرح اها
 مزورن ۽ هارين جو اقتدار آهي، جنهن جي اڳواڻي
 مزور طبقو ڪري ٿو. ان جي ڪري ئي عوام جي
 جمهوري سرڪار اتر ۾ بنيادي طرح قومي جمهوري
 انقلاب مڪمل ڪرڻ شرط هڪدم ضرور طبقي جي
 ڊڪٽيٽر شپ (هڪ هٿي) قائم ڪري، ان جون ذميواريون

پوريون ڪري سگهي ۽ کيس هڪ ٻئي سياسي انقلاب آڻڻ جي ضرورت محسوس نه ٿي. مزورن ۽ هارين جي ٻڌيءَ کان سواءِ ڪوبه ملڪ سرمائيداري نظام ڏانهن نيندڙ واٽ کي اڌ ۾ ڪاٽي، سوشلسٽ انقلاب آڻي نٿو سگهي. اسان جي ملڪ ۾ قومي جمهوري انقلاب لاءِ انقلابي فوج جو هجڻ تمام ضروري آهي. اها انقلابي طاقت ۽ زبردستيءَ جو هڪڙو تمام ضروري هٿيار ۽ اوزار آهي. اها انقلابي فوج به لازمي طرح فقط مزور ۽ هاري فوج ٿي سگهي ٿي ۽ انهن طبقتن مان نهي سگهي ٿي. ان جي ڪمان سڌي طرح ۽ مڪمل طرح مزور طبقي جي پارٽي يعني اسان جي انقلابي پارٽيءَ جي هٿ ۾ هئڻ گهرجي. مزورن جي فوج به اهم ڪردار ادا ڪري ٿي ۽ دشمن سان ويڙهاند ۾ مزور پارٽيءَ جي اڳواڻيءَ هيٺ ڪم ڪري ٿي. تنهنڪري جيڪڏهن مزور طبقي جي اڳواڻي ڪندڙ پارٽي آهي ۽ مزورن ۽ هارين جي ٻڌي آهي ته چئبو ته انقلاب وٽ سڀ ڪجهه آهي. ويڻنامي انقلاب جي فتح لاءِ جيڪي گبالهيون ۽ شيون لازمي طرح گهربل آهن، تن جي ڪڙي ڪڙي سان ملائي ته هڪڙي وڏي زنجير نهي پوندي. انهن سڀني گبالهين ۽ انهن سڀني ڪڙين ۾ سڀ کان اهم گبالهه ۽ اهم ڪڙيون هي به آهن. مزور طبقي جي پارٽي ۽ مزور هاري ٻڌيءَ. انهن ٻنهي گبالهين کي ٻين سڀني لازمي

گبالهين کان مٿاهين اهميت ڏيڻ گهرجي.
ڪيترن ٻين ملڪن جا هاري قومي آزاديءَ لاءِ
وڃين، شاهوڪار ۽ سرمائيدار طبقي جي پويان لڳي
ويا. ويٽنام ۾ اهو شاهوڪار ۽ سرمائيدار طبقو اقتصادي طرح
گمزور ۽ سياسي طرح بنهه ڪوڪلو هو. ويٽنامي هاري
ان جي پويان نه لڳا، ڇو ته سندن انقلابي جذبي ۽
امنن کي پورو ڪرڻ وڃين شاهوڪار طبقي جي
پهچ کان ٻاهر هو.

هاري تمام انقلابي آهن، پر هو انقلاب جي اڳواڻي
نٿا ڪري سگهن. ڇاڪاڻ ته اهي پيداوار جي
ڪمهن خاص ۽ نرالي طريقي جي نمائندگي نٿا ڪن،
ڪيئن پنهنجي ڪاٺ، جدا سياسي حيثيت
ڪانهي. نڪو وري وڻن پنهنجو ڪو الڳ نظريو
آهي. اسان جي ملڪ اندر قومي جمهوري انقلاب ۾
هو فقط مزور طبقي جو ساٿ ڏيئي سگهن ٿا ۽ انهن
جي اڳواڻيءَ هيٺ جدوجهد ڪري سگهن ٿا. هاري
اڪيلي سر رڳو زرعي انقلاب به آڻي نٿا سگهن پر اڻڻي
قسم جي سرمائيدار طبقي واري آندل انقلاب ۾ زمين
جو مسئلو وڃين، شاهوڪار ۽ سرمائيدار طبقي جي
وات ۽ فائدي پٽاندو حل ٿيندو هو. نئين جمهوري
انقلاب ۾ زرعي انقلاب ضرور طبقي جي اڳواڻيءَ ۾ آڻڻ
گهرجي. فقط تڏهن ئي هارين جا تڪڙا ترڙي ڊگهي عرصي
وارا بنيادي مفاد پورا ٿين ٿا. مزور جو ساٿي بنجڻ کان

پوءِ ئي هاري هڪ زبردست قوت بڻجي سگهندا. هاري طبقي جهڙي زبردست ساٿي ملڻ ڪري، مزور طبقي جي طاقت ڪئين ڀيرا وڌي وڃي ٿي. پر اهو به ذهن ۾ رکڻ گهرجي ته هارين جي طاقت به صحيح نموني رکڻو ان وقت ئي ڀرپور نموني ڪماراڻي ۽ اثرائتي ثابت ٿئي ٿي، جڏهن هو مزور طبقي سان گڏجن ٿا ۽ سندن رهنمائي قبول ڪن ٿا.

اسان جي پارٽي مزور طبقي جي پارٽي آهي. ان جي سياسي واٽ مزور طبقي جي سوچ جو آئينو آهي، ۽ اها هارين جي مفادن جي به ترجماني ڪري ٿي. اهوئي سبب آهي جو گذريل چاليهن سالن ۾ اسان جي هاري عوام وفاداري ۽ سان مزور طبقي جي پارٽيءَ جي پوئلڳي ڪئي آهي ۽ مزور هاري ٻڌيءَ کي روز بروز وڌيڪ مضبوط ۽ اڻ ٽٽ بنايو آهي. ويڻامي انقلاب ثابت ڪيو آهي ته جيڪا به انقلابي تحريڪ مزور طبقي جي واٽ، يعني مارڪسي-لينني واٽ تي اڳتي وڌندي ۽ جنهن جي اڏاوت مڪمل قوت مزور هاري ٻڌيءَ تي ٻڌل هوندي، اها انقلابي تحريڪ ضرور سوڀاري ٿيندي توڙي ان جا دشمن ڪيڏا به طاقتور ڇو نه هجن ان کي ڪهڙيون به سور سختيون، خطرا ۽ تڪليفون آڏو ڇو نه اچن.

قومي جمهوري انقلاب جي سڀني ڏاڪن تي اسان جي پارٽيءَ، مزورن ۽ هارين جي ٻڌيءَ جي زور نه

سڀني وطن دوست ۽ ترقي پسند عوامي قوتن کي گڏ
 ڪيو آهي، سڀني قوميتن، سڀني مذهبن فرقن، ۽ ملڪ جي سڀني
 ڪٺي ٿي سگهڻ جهڙين قوتن کي متحد ڪيو آهي. اسان
 جي پارٽي انهن سڀني قوتن کي پنهنجي پاسي ڪيو
 آهي، جيڪي گڏيل قومي دشمن جون مخالف آهن. ان
 هڪ وسيع قومي گڏيل محاذ ٺاهيو آهي. جيڪي
 قوتون بي طرف ۽ غير جانبدار ڪري سگهڻ جهڙيون
 هيون، تن کي پارٽيءَ بي طرف ۽ غير جانبدار بنايو
 آهي ۽ انقلاب جي نيزي جي چهنڊ غلام بنائيندڙ
 ڌارين قورن ۽ سندن ڏيهي چاڙهن کي سامهين ڪئي آهي.
 اسان کي جيڪا ڪاميابي حاصل ٿي آهي، اها پارٽيءَ جي
 گڏيل محاذ واري حڪمت عمليءَ جو ئي نتيجو آهي.
 تجربي سيکاريو آهي ته قومي گڏيل محاذ واري
 پاليسيءَ تي هلڻ وقت ساڄيءَ تر توڙي نام نهاد ڪاپيءَ
 تر وارن غلط لاڙن جي مخالفت ضرور ڪرڻ گهرجي،
 ۽ انهن کان پاڻ بچائجي. گڏيل محاذ، مخالفن جي
 ٻڌي ۽ ابتڙن جو ملي هڪ ٿيڻ آهي. گڏيل محاذ ۾
 ڌار ڌار طبقا ڪن خاص مقصدن حاصل ڪرڻ لاءِ
 يڪراءِ ٿي، پاڻ ۾ گڏجي جدوجهد ڪندا آهن. اهوئي
 سبب آهي جو اهڙي گڏيل محاذ بابت سوچي به نٿو
 سگهجي، جيڪو ڪنهن به طبقي سان واسطو نه رکندڙ
 هجي. اصولي وات اها آهي ته گڏيل محاذ جي پاليسيءَ
 سان واسطو رکندڙ سڀئي مسئلا طبقاتي نڪتي نظر کان

حل ڪيا وڃن. ڪي طبقا اهڙا آهن، جن جا مفاد بنيادي طرح هڪ ٻئي جهڙا ۽ ساڳيا آهن. ڪي طبقا وري اهڙا به آهن، جن جا مفاد فقط ڪنهن مقرر حد تائين هڪ جهڙا ٿين ٿا. هر هڪ طبقو پنهنجن مفادن خاطر ۽ عام مفادن خاطر گڏيل محاذ ۾ ٻين طبقن سان شامل ٿئي ٿو. تنهن کان سواءِ جيڪي عام مفاد يا گڏيل فائدا ڏيان ۾ هوندا آهن، تن کي به هر هڪ طبقو پنهنجي ئي خيال جي ڪنڊ کان ڏسي ٿو. مزور طبقي جي تاريخي حيثيت اهڙي آهي جو ان لاءِ سندس طبقاتي مفاد ۽ عام قومي گڏيل مفاد هوبهو ۽ مڪمل طرح بنهه ساڳيا آهن، پر ٻين طبقن لاءِ سندن پنهنجا طبقاتي مفاد ۽ عام قومي گڏيل مفاد ڪٿي ساڳيا ۽ هڪجهڙا هوندا ۽ پاڻ ۾ اچي ملندا آهن ته ڪٿي ساڳيا ۽ هڪجهڙا بنهه ڪونه هوندا آهن ۽ سندن طبقاتي مفاد قومي مفادن جي بنهه ابتڙ ويندا آهن. انهيءَ ڪري گڏيل محاذ ۾ ماڻهوءَ کي ٻڌيءَ قائم ڪرڻ ۽ ان کي مضبوط ڪرڻ جي ڪوشش ته ضرور ڪرڻ گهرجي پر ان هوندي به گڏيل محاذ ۾ ڌار ڌار طبقن جا جيڪي عيوضي هوندا آهن، تن جي خيالن ۽ رايي جي پاڻ ۾ چڪري لازمي طرح ٿيندي رهندي، ۽ ٿيندي رهن گهرجي. جيڪڏهن رڳي هڪ طرفي ٻڌي هوندي ۽ هڪ ٻئي سان مقابلو ۽ جدوجهد نه هوندي ته آخرڪار ان جو عملي نتيجو اهو نڪرندو

جو ٻڌي ٿئي پوندي ۽ گڏيل محاذ ختم ٿي ويندو. جيڪڏهن ماڻهو محاذ اندر غلط لاڙن خلاف با اصول نموني جدوجهد ڪرڻ چاڻندو هوندو، يعني گڏيل سياسي پروگرام جي بنياد تي ۽ ان تي عمل ڪرائڻ لاءِ جدوجهد ڪرڻ چاڻندو هوندو ته پوءِ اهڙي با اصول جدوجهد قومي اتحاد کي ٽوڙڻ ۽ قومي گڏيل محاذ کي ڪمزور ڪرڻ بدران اٽلو اتحاد کي طاقتور ڪندي ۽ محاذ کي مضبوط بنائيندي حقيقت ۾ اهوئي طريقو آهي، جنهن سان ٻڌي ۽ گڏيل محاذ قائم رهي سگهن ٿا.

اسان جي پارٽي ويتنامي انقلاب جي اڳواڻ آهي. ان جي گولي ڪڍيل، ٺاهيل ۽ ورتل وات اها وات آهي جنهن تي هلبو ته گڏيل قومي مفاد ڪاميابيءَ سان حاصل ٿي سگهندا. اهڙي پارٽيءَ هئڻ ڪري اسان جي پارٽيءَ کي قدرتي طرح قومي گڏيل محاذ جو اڳواڻ مڃيو ويو آهي. انقلاب جو ۽ قوم جو مفاد انهيءَ ۾ آهي ته قومي گڏيل محاذ ۾ پارٽيءَ جي اڳواڻيءَ واري حيثيت ۽ ڪردار کي لڳاتار مضبوط ڪندو ۽ وڌائيندو رهجي، پارٽيءَ جي خودمختيار سياسي وات ۽ تنظيم کي برقرار رکجي ۽ اهڙن سڀني لاڙن جي مخالفت ڪجي، جن جو مطلب اهو هجي ته قومي گڏيل محاذ اندر اسان جي پارٽيءَ جي ڪردار کي هيٺ ڪيرائجي يا ان کي محاذ ۾ گهاري ختم

ڪري ڇڏجي. محاذ اندر پارٽيءَ جي اڳواڻيءَ کي مضبوطيءَ سان قائم رکڻ ۽ ان کي وڌيڪ طاقتور بنائڻ جو هڪڙوئي طريقو آهي ته مزورن ۽ هارين جي ٻڌيءَ کي لڳاتار زور وٺائيندو رهجي. مزورن هارين جي ٻڌيءَ جي پيڙهه ٻڌڻ کان سواءِ ڪوبه سچو پچو قومي جمهوري محاذ ٺهي ئي نٿو سگهي.

اسان جهڙي اڳوڻي غلام بنايل ملڪ ۾ چوٽو وڇيون طبقو وڏو انقلابي جوش ۽ جذبو ڏيکاري ٿو. خاص ڪري دانشورن ۽ شاگردن جي ڌار ڌار تهن ۽ حلقن ۾ اڻاهه قومي جذبو هوندو آهي. ويٽنامي قوم جي اعليٰ ثقافتي ۽ تهذيبي روايتن ۽ ويٽنامي ماڻهوءَ جي عظيم روحاني ورثي ۽ قدرن کي پرڏيهي غلام بنائيندڙن ۽ ڏيهي وڏيرا شاهيءَ تباھه ڪري ڇڏيو آهي. ويٽنامي دانشور ۽ چوٽي ۽ وچين طبقي جا ماڻهو ۽ شاگرد انهن روايتن کي بچائڻ ۽ ان قومي ورثي کي موٽائي هٿ ڪرڻ لاءِ بيحد آڻا آهن. هو تاريخ جي پروڙ رکن ٿا. ۽ زماني جي لاڙن کان چڱيءَ پر باخبر آهن. مزورن ۽ هارين جي انقلابي اڀار کين سجاڳ ڪري چرپر ۾ آڻي ڇڏيو آهي. هو انقلابي صنفن ۾ شامل پيا ٿين ۽ سندن تعداد روز بروز پيو وڌي. انهن عوامي جدوجهد ۾ خاص ڪري شهرن اندر جدوجهد ۾ اهم ڪردار ادا ڪيو آهي.

قومي شاهوڪار ۽ سرمائيدار طبقي جو اهو حصو

جيڪو پرڏيهي سيلين ۽ سرمائيدارن جو گماشتو يا دلال ناهي، تنهن جي واڌاري تي پرڏيهي سامراج روڪ وڌي آهي. ان ڪري اهو به ڪن گالهين ۾ وطن دوست آهي. آزادي لاءِ هلندڙ قومي تحريڪ ۾ انهن به ڪجهه حصو ورتو آهي. اڄوڪي دور جو سرمائيداري سرشتو جيڪو تاريخي طرح بنهه مدي خارج ثابت ٿي چڪو آهي، تنهن خود اسان جي ترقيءَ تي ئي پنهنجا نفرت جوڳا مردار ۽ رجعت پرست لڄڻ ۽ پروڪار پڌرا ڪري وڌا آهن. مندرس اصليت پراڻي ۽ نئين غلاميءَ واري راج جي روپ ۾ ظاهر ٿي پئي آهي.

هاڻي اها حقيقت روز بروز وڌ ۾ وڌ صاف ۽ روشن ٿي رهي آهي ته سماجي ترقي جو سوشلزم ڏانهن لاڙو اڻ ٿر آهي. ان تاريخي ماحول جي ڪري ۽ عوام جي طاقتور انقلابي تحريڪ ۽ ان جي زبردست ڪاميابين کي ڏسي، قومي شاهوڪار طبقي مان ڪي دانشور ۽ خود ڪي قومي شاهوڪار، خاص ڪري سندن اولاد اهڙا نڪتا آهن، جي وقت جي لاڙن کي سمجهي ويا آهن. هنن آهستي آهستي پنهنجي بيٺڪ جي جڳهه بنيادي طرح بدلائي آهي، هو آهستي آهستي مزورن ۽ هارين جو طرف وٺڻ لڳا آهن ۽ هن نئين دور جو قومي خود مختياريءَ ۽ جمهوريت وارو گس ورتو اٿن. اسان جي پارٽيءَ سدائين قوم جي بنيادي قوتن يعني مزورن ۽ هارين جي طاقت تي ڀروسو ڪيو آهي.

هر دور ۾ ڌار ڌار طبقتن جي لاڳاپن ۾ جيڪي ڦيريون گهيرون
 ٿينديون رهن ٿيون، انهن جو ان هميشه پورو پورو
 ۽ نيڪ نيڪ اندازو لڳايو آهي. ان صحيح اندازي جي
 مدد سان هميشه اها ڳالهه معلوم پئي ڪئي آهي ته ان
 دور ۾ سڀ کان خطرناڪ دشمن ڪهڙو آهي جنهن
 کي شڪست ڏيڻ گهرجي. انهيءَ مقصد لاءِ اسان جي
 پارٽيءَ لڳ ڀڳ ڌار طريقا استعمال ڪيا آهن، اها قومي
 گڏيل محاذ کي لڳاتار ڪشادو ڪندي رهي آهي.
 محاذ جي تنظيم يا گڏيل قوم ڪٿڻ جي ڌار ڌار
 سڃاڻن ۾ هميشه ٽن ٽن قوتن شامل ڪندي رهي
 آهي ته جيئن انقلاب جي فائدي لاءِ جيڪي نوس مقصد
 هڪدم حاصل ڪرڻ جهڙا هجن سي ڪري سگهجن.
 گڏيل محاذ بابت انهيءَ پاليسيءَ تي هلڻ سان گڏوگڏ
 اسان جي پارٽيءَ ڪڏهن به دشمن جي صفن اندر
 ٽڪرن ۽ قوتن جو ڀرپور فائدو وٺڻ ۽ کين وڌ ۾ وڌ
 حد تائين ٽڪر ٽڪر ڪري اڪيلو ۽ ڪمزور بنائڻ
 ۽ انقلاب جي طاقت کي وڌ ۾ وڌ مضبوط ڪرڻ ۽
 ان جي وڌڻ جي واٽ سنوارڻ جو ڪوبه موقعو هٿان نه
 وڃايو آهي. دشمن جي اندروني ٽڪرن ۽ تضادن مان
 ڀرپور فائدو وٺڻ جو سوال مزور انقلاب لاءِ حڪمت
 عمليءَ وارو يعني بنيادي ۽ دائمي اهميت وارو مسئلو
 آهي. سرماڻيدارن واري سرشتي جو قهري ڪوٽ لازمي
 طرح ٻهندو ۽ ان جي جاءِ لازمي سوشلسٽ سرشتي

والاريندو. اهو ڪم هڪڙو ته مزور طبقي طرفان هلايل جدوجهد جي ڪري ٿيندو پيو ته پيداوار جي سرمائيدار نظام اندر ۽ خود سرمائيدار طبقي اندر جيڪي اندروني ٽڪر ۽ تضاد آهن سي به ان ڪم ۾ اهم ڪردار ادا ڪندا.

اهي ٽڪر ۽ تضاد سرمائيدار راج جي سُرِي وانگر اندران ئي اندران ڪاٽي ناسر پيا ڪن. دنيا جي سرمائيدار ملڪن جنهن دور ۾ ٻي سڄي دنيا کي غلام بنائي ڇڏيو آهي، تنهن دور ۾ دنيا اندر انقلاب ڪيئن آڻجي؟ تنهن لاءِ لينن هڪ عظيم اعليٰ منصوبو تيار ڪيو. ان اعليٰ انقلابي منصوبي تيار ڪرڻ وقت لينن جي نظريي هنن ٽن بنيادي ٽڪرن يا تضادن کي ڌيان ۾ رکيو: (۱) مزورن ۽ سرمائيدارن جي وچ ۾ ٽڪر (۲) غلام قومن ۽ کين غلام بنائيندڙ سامراجين جي وچ ۾ ٽڪر ۽ (۳) دنيا کي غلام بنائيندڙ سامراجين جا پنهنجا پاڻ ۾ اندروني ٽڪر. اڪٽوبر واري روسي انقلاب کان پوءِ اڃا به هڪڙو بنيادي ٽڪر پيدا ٿيو آهي. اهو آهي دنيا اندر ٻن عالمي سرشتن جي وچ ۾ ٽڪر يعني دنيا جي سوشلسٽ نظام ۽ سرمائيدار نظام جي وچ ۾ ٽڪر. دنيا جا اهي چارئي وڏا ۽ بنيادي ٽڪر ۽ تضاد مجموعي طرح جهڙي نموني وڌندا ويجهندا رهندا، سڄي دنيا جي ليول ۽ سطح جي انقلابي قوتن ۽ انقلاب دشمن قوتن جي طاقت جو توازن به اهڙي ئي نموني جو ٺهندو رهندو. ڪميونسٽ ڪڏهن به خوش فهميءَ

۾ مبتلا نه ٿيندا آهن ۽ هو ڪڏهن به اڪيون پوري
انهيءَ ڳالهه جو انتظار نه ڪندا آهن ته دشمن جي
صفن اندر قوت ڪهڙو رنگ ٿي وڃي. وڏي ڳالهه ته
اسان کي خبر آهي ته جڏهن عوام ڪو قدم کڻندا
آهن تڏهن دشمن جا پاڻ ۾ وڙهيل ٽولا هميشه اها
ڪوشش ڪن ٿا ته انقلاب خلاف پنهنجيون قوتون
ڪنيون ڪرڻ لاءِ پنهنجا جهيڙا جهٽا في الحال پاسيرا
رکي ڇڏين. پر تڏهن به لينن سچ چيو آهي ته
”سرمائيدارن جي ملڪيت کين پاڻ ۾ ويڙهائي ٻڇڙو
ڪيو آهي ۽ کين ساٿين مان ڦيرائي وحشي مرون
بنائي وڌو آهي.“

دشمن جي صفن ۾ قوت پوڻ تي پاڙي ويهي
رهن بدران اسين انهيءَ ڳالهه کان چڱيءَ طرح باخبر
رهون ٿا ته اها قوت ڪيترو وڌي ٿي ۽ ان مان
انقلاب لاءِ ڪيترو فائدو وٺي سگهجي ٿو، تنهن جو دارو
مدار انهيءَ ڳالهه تي آهي ته خود انقلابي قوتن ۾
ڪيترو دم ۽ طاقت آهي. دنيا جي سمورن سچن ٻڄن
عوامي انقلابن جي تجربن ڏيکاريو آهي ته انقلابي قوتون
جيترو مضبوط ٿين ٿيون ۽ انقلابي وير جيترو مٿي
چڙهي ٿي، دشمن جي صفن ۾ اوترو ئي ڦيٽارو وڌي
ٿو ۽ اوترو ئي سندن پاڻ ۾ وڙهي ٽڪر ٽڪر ٿيڻ
جو امڪان وڌي ٿو. تان جو نيٺ اهڙو به وقت اچي
ٿو، جڏهن اهي قوتون ۽ تڪرار ايترو ته وڌيو وڃن

جو دشمنن جي ڌار ڌار مخالف ٿولن جي وچ ۾
 ٺاهه جا سيمي دروازا بند ٿيو وڃن. هي اهو وقت
 هوندو آهي جڏهن پاڻيهي محسوس ٿيڻ لڳندو آهي ته
 انقلاب جي لاءِ گهربل صورتحال پڄي راس تي چڪي
 آهي. ان کان پوءِ انقلاب، دشمن جي صفن کي ڇيري
 نڪرندو آهي ۽ آخرڪار فيصلو ڪندو ته ڇا ان کان پوءِ
 دشمن جو تختو اونڌو ٿي پوندو آهي.

اسان جي ملڪ اندر انقلاب جي هڪڙي خصوصيت
 اها به آهي ته اسان جي انقلاب کي هميشه هڪڙي طاقتور
 ساجي دشمن سان منهن ڏيڻو پيو آهي ۽ گهڻن موقعن
 تي وري کيس هڪڙي نه پر ڪيترن ئي دشمنن سان ساڳئي
 وقت منهن ڏيڻو پيو آهي. اهڙين حالتن ۾ اسان جي
 پارٽيءَ لينن جي هن دانائيءَ واري صلاح تي عقل ۽
 سمجهه سان عمل ڪيو آهي ته ”وڌيڪ طاقتور دشمن
 جو فقط تڏهن خاتمو آئي سگهجي ٿو جڏهن ان کي
 شڪست ڏيڻ لاءِ وڏي وڏي ڪوشش ۽ جاکوڙ ڪجي
 ۽ ان سان گڏ دشمن جي وچ ۾ ڪابه قوت هجي ته
 پوءِ اها پلي ڪٿي ڪيتري به ننڍڙي ڇو نه هجي ته
 به پنهنجو لازمي فرض سمجهي دشمن جي ڪيمپ اندر
 ان ننڍڙيءَ کان ننڍڙيءَ قوت کي پرپور نموني، ڏاڍي
 خبرداريءَ سان، ڌيان سان ۽ ڏاهپ سان انقلاب جي
 فائدي لاءِ استعمال ڪجي. وچ ۾ ڪوبه نئون عوامي
 اتحادي هٿ ڪرڻ جو معمولي کان معمولي وجهه به

نہ وڃائجي، توڙي جو اهو اتحادي عارضي ۽ ڪم ٽپاڻو،
 ٻڌ تر ڪندڙ، ڪچو، اعتبار نہ ڪرڻ جو گهو ۽ فقط
 ڪن شرطن تي ٺهندڙ ڇو نہ هجي.

دشمنن جي اندروني قوتن ۽ ٽڪرن کي استعمال
 ڪري کين پاڻ ۾ ويڙهائڻ، هڪ ٻئي کان ڌار ڪرڻ
 ۽ اڪيلو ڪرڻ لاءِ اسان جي پارٽيءَ پنهنجن
 اصولن تي قائم رهي وڏي هوشياريءَ، اٽڪل ۽ لڇڪ
 سان مختلف حرفتون ۽ حيل هلايا آهن. آگسٽ واري
 انقلاب کان اڳ اسان جي پارٽيءَ جپانين ۽ فرينچن
 جي پاڻ ۾ موتمار دشمنيءَ جو ڏاڍو وقتائتو ۽ وڌ ۾
 وڌ فائدو وٺي، قومي چوٽڪاري لاءِ جپان خلاف ويڙهه
 کي زور وٺايو. جڏهن جپانين هٿيار ڦٽا ڪري ڇڏيا،
 تڏهن پارٽيءَ اهو موقعو هٿ ڪري، ماڻهن جي اڳواڻي
 ڪري، ڪامياب عام بغاوت، ڪرائي. آگسٽ واري
 انقلاب کان پوءِ، جڏهن انقلاب جي طاقت اڃا پنهنجي
 ٻاراڻيءَ ڪمزور حالت ۾ هئي ۽ اسين اندرين توڙي
 ٻاهرين دشمنن جي پيدا ڪيل سخت خطرن جي وڪڙ
 ۾ هئاسين، جڏهن چڻ ماکوڙيءَ جو هاڻي مان مقابلو
 هو، تڏهن به اسان جي پارٽيءَ صدر هوچي منهن جي
 اڳواڻيءَ ۾ وڏي سمجهه ۽ دماغ واري سياسي واٽ تي
 هلندي رهي. هوءَ پنهنجن اصولن تي سختي ۽ مضبوطيءَ
 سان چمي رهي پر پنهنجي ڪم ڪرڻ جي ڍنگ ۽
 چال ۽ حرفتن ۾ زبردست لڇڪ، ڪاربگري ۽ استاديءَ

کان ڪم ورتائين. اهڙي ريت اسان جي پارٽي ملڪ کي بي پناهه تڪليفن مان اڪاري پار ڪيو، جن مان پار ٿيڻ جو ظاهري طرح ڪو گس ٿي ڪونه ٿي نظر آيو. ڪنهن وقت اسان فرينچن مان صفائي ڪرڻ لاءِ چيانگ ڪائي شيڪ سان وقتي ٺاهه ٿي ڪئي ته ڪڏهن وري ٿوري دير فرينچن سان ٺهي، انهن جي هٿ آجا ڪري، چيانگ ڪائي شيڪ جي فوجن کي لوڏي ٿي ڪيڊوسين. اهڙيءَ ريت اسان کي ايترو وقت ملي ويو جو فرينچ غلام بنائيندڙن کي ملڪ مان لوڏي ڪڍڻ لاءِ عام مقابلي جي تياري ڪري ورتي سون. ڇو ته پارٽيءَ کي خبر هئي ته هنن مان ويڙهه اٿڻ آهي. انهن وڏي دانائيءَ وارن قدمن کي اسان جي ملڪ اندر انقلاب جي تاريخ ۾ سدائين وڏي اهميت ڏيئي ياد رکيو ويندو. عظيم لينن جيڪا تعليم ڏني آهي ته پنهنجي اصولن تي مضبوطيءَ سان قائم رهي، دشمن جي صفن اندر ڦوٽن ۽ ڦيٽارن جو ڦاٽو وٺڻ ۽ (ان مطلب لاءِ منجهائن ڪن سان) ڇڏڻ ڇوٽ ڪريو ۽ کين رعيتون ڏيو، ان تعليم تي ڪيئن عقل ۽ سمجهه مان عمل ڪجي، تنهن ڳالهه جا هي دانائي وارا قدم شاندار مثال آهن. ”دشمن جي اندروني ٽڪرن ۽ تضادن مان پريور ڦاٽو وٺو ته جيئن انقلاب کي لڳاتار نت نئين منزلن تي پهچائي سگهجي.“ انهيءَ حڪمت عمليءَ واري اصول يعني سموري انقلاب لاءِ بنيادي ۽ دائمي

اهميت رکندڙ اصول تي عقل ۽ سمجهه سان، تخليقي ۽
 اثرائتي نموني عمل ڪرڻ واسطي هي ڳالههون لازمي
 طرح گهربل آهن:- انقلاب جي مقصد سان اٿاهم وفاداري
 هجڻ کپي، قوم ۽ عوام کي آزاد ڪرائڻ جو ارادو
 رک کان پوءِ سخت ۽ مضبوط هجڻ کپي، عوام تي
 مضبوط ڀر ۽ هجڻ گهرجي .

باب ٻيو

انقلابي سرگرمين جا اصول ~~عطا~~ ڏيکارڻ

انقلاب کي ڪاميابيءَ جي منزل تي رسائڻ لاءِ اهو بنيادي طرح لازمي آهي ته پنهنجي ڪم جا نه رڳو عام رخ ۽ حڪمت عمليءَ وارا مقصد اڳواٽ طيءَ ۽ مقرر ڪري ڇڏجن پر ساڳئي وقت هر دور ۾ جيڪي خاص رخ ۽ مختلف مقصد سامهون هجن انهن جي صفائي ۽ چٽائي به ڪري ڇڏجي. پر رڳو اهو ڪري ڇڏڻ به ڪافي ناهي. اهو رخ ۽ مقصد طيءَ ڪري انهن جي چٽائي ڪري ڇڏڻ جهڙي ئي اهم ڳالهه هڪڙي بي به آهي. اها هيءَ آهي، جڏهن نيٺ اهي فيصلا ٿي وڃن ته اسان جي جدوجهد ۾ عام رخ ۽ عام مقصد فلاڻو هجي ۽ فلاڻي خاص دور ۾ ان جو خاص رخ فلاڻو هئڻ کپي ته پوءِ انهن فيصلن کي عملي ويس ڪيئن ڏيکائجي؟ ان لاءِ ڪهڙو گس وٺجي؟ ڪهڙا طريقا اختيار ڪجن؟ ۽ ڪهڙا گر استعمال ڪجن؟ تجربتي ڏيکاريو آهي ته ڪن حالتن ۾ انقلابي تحريڪون صاف رخ ۽ مقصد نه هئڻ ڪري سست يا

ناڪام نه ٿينديون آهن پر ان جو بنيادي سبب
 اهو هوندو آهي ته انقلابي عمل ۽ سرگرمين لاءِ وڻن
 موزون ۽ ڪارائتا اصول ۽ طريقا مقرر ٿيل نه هوندا آهن.
 انقلابي سرگرمين جا صحيح طريقا اهي چئبا جن جي
 وسيلي انقلاب دشمنن کي شڪست ڏيئي سگهجي ۽
 سا به جلد کان جلد ته جيئن انقلاب جيترو جلد ممڪن
 هجي اوترو ~~جلد~~ پنهنجي منزل مائي سگهي. انهيءَ لاءِ
 همت ۽ ~~جهد~~ سان گڏ ماڻهوءَ کي دانائي ۽ ڏاهپ
 به گهرجي. انقلابي ڪم جا صحيح طريقا ڳولي ڪڍڻ ۽
 انهن تي عمل ڪرڻ جو ڪم سائنسي ڪم آهي. پر اها
 رڳو سائنس ڪانهي، اهو هڪ وڏو آرٽ ۽ هنر به آهي.
 انقلابي ڪم ڪرڻ جا صحيح ڍنگ ۽ طريقا ڳولي
 ڪڍڻ وڏي عقل ۽ دماغ جو ڪم آهي. ان لاءِ انقلابي ڪم
 وڏي ۾ وڏي تخليقي جذبي کان ڪم وٺڻو پوندو آهي. جيترو
 عقل ۽ دماغ ۽ جيترو تخليقي جذبو انقلابي ڪم کي انهيءَ ڳالهه
 لاءِ کڻي اوترو ڪنهن ٻي انقلابي ڳالهه لاءِ مشڪل ڪيندس.
 انقلاب معنيٰ چڻ ۽ خلقي. انقلاب معنيٰ ڪين، مان، ڪي، جوڙڻ.
 عقل، دماغ، ڏاهپ ۽ هر فن مولا تي ڪانسواءِ انقلاب ڪامياب
 ٿي نٿو سگهي. اڃا تائين ڪوبه اهڙو انقلابي نسخو ايجاد ڪو نه
 ٿيو آهي جيڪو دنيا جي هر سماجي مرض تي پوي ۽ جنهن جي
 مدد سان ماڻهوءَ کي جڏهن وڻي ۽ سڄي دنيا ۾ جتي
 به ڪپي اتي انقلاب آڻي سگهي. اهڙو سڀني مرضن تي
 پوڻ جهڙو نسخو جيئن اڳ ڪونه پيدا ٿيو آهي
 تيئن آئندو به پيدا ٿي نٿو سگهي. انقلاب آڻڻ جا ڪي

طريقا هڪڙن ملڪن لاءِ فائدي سند ثابت ٿين ٿا پر
 ٻين ملڪن لاءِ موزون نٿا ٿين. جيڪي طريقا هڪڙين
 حالتن ۽ هڪڙن وقتن تي صحيح آهن سي ٻين حالتن
 ۽ ٻين وقتن تي غلط ثابت ٿي سگهن ٿا. ڪهڙا طريقا
 ڪڏهن ۽ ڪٿي جي لاءِ موزون آهن؟ انهي سچي ڳالهه
 جو دارو مدار نوس تاريخي حالتن تي آهي. لينن چيو
 آهي ”مارڪسي نظريو گهر ٿو ڪري ته جدوجهد جي
 شڪلين ۽ صورتن واري سوال جي وڏي تاريخي چڪاس
 وٺجي، جيڪڏهن ڪو ماڻهو هن سوال کي وقت جي
 نوس تاريخي حالتن کان چٽي ڌار ڪري پوءِ ان تي
 ويچار ڪري ٿو ته چئبو ته ان ماڻهوءَ جدلياتي ماديت
 جي سائنس جي الف ب ٿي نه سمجهي آهي، جڏهن
 اهو سوال پيدا ٿئي ته فلاڻي تحريڪ ۾ فلاڻو يا فلاڻو
 جدوجهد جو طريقو ڪتب ۾ آڻجي يا نه؟ تڏهن ان
 سوال جو ها يا نه ۾ جواب ڏيڻ کان اڳ لازمي آهي
 ته ان تحريڪ جي نوس حالتن جو تفصيلي جائزو وٺجي.
 اهڙي جائزي وٺڻ بنا اهڙي سوال جو جواب ها يا نه
 ۾ ڏيڻ جي ڪوشش ڪرڻ جو مطلب ٿيندو مارڪسي
 بيهڪ کي مڪمل طرح ڇڏي ڦٽو ڪرڻ.“ *

جدوجهد جي ڪنهن روپ يا ڪنهن طريقي کي
 فقط تڏهن بهترين ۽ ڏاهپ وارو چئي سگهجي ٿو جڏهن
 اهو روپ يا اهو طريقو جنهن صورتحال ۾ ڪتب آڻجي
 ٿو ان خاص صورتحال جون سموريون گهرجون پوريون

ڪندو هجي، جڏهن اهو انهن حالتن سان پوري طرح
 ٺهڪي اچي. جن حالتن ۾ ان کي استعمال ڪجي، جڏهن
 اهو انقلابي ۽ ترقي پسند قوتن کي پنهنجو پورو پورو
 زور لڳائڻ ۽ جذبو ڏيکارڻ جو موقعو ڏئي ۽ جڏهن
 دشمن جي ڪمزورين مان وڌيڪ فائدو وٺڻ جا وجهه ڏئي ۽
 جيڪوانهن سڀني ڳالهين وسيلي مقابلي جي حالتن آهر ۽ ٿرين
 جي طاقت جي توازن آهر انقلاب کي وڌيڪ وڌ
 سوڀ ڏياري سگهي.

سئو سالن کان به وڌيڪ عرصي تائين جدوجهد
 ڪرڻ کان پوءِ دنيا جي مزور طبقي هينئر قيمتي انقلابي
 تجربن جو املهه خزانو گڏ ڪري ورتو آهي. جيڪڏهن
 ڪنهن پارٽي تاريخي پس منظر ۽ آڳاٽي پيچي جي ڀرپور
 ڄاڻ حاصل ڪري ورتي آهي ۽ سندس ملڪ جون
 جيڪي ڳالهيون ۽ حالتون جڳ جهان کان نراليون
 هجن، تن جو جيڪڏهن ڳوڙهو اڀياس به ڪيل اٿس ته پوءِ ان
 کي ٻين ملڪن جي انقلابي تجربن جي جيتري گهڻي
 ڄاڻ هوندي، اوتروئي اها پارٽي پنهنجي ملڪ اندر
 انقلابي سرگرميون هلائڻ ۾ نت نيون ڳالهيون پيدا
 ڪري، نوان گس ۽ نوان طريقا ڪڍي، نيون نيون
 انگلون ۽ نيون ڏاهپون ڪم آڻي سگهندي. اسان جي
 پارٽيءَ کي اها خبر آهي ته انقلاب جي جدوجهد
 هلائيندي هلائيندي پنهنجي انقلابي ڄاڻ جي موڙي
 ڪيئن وڌائجي ۽ پنهنجي سياسي آڳواڻيءَ جي لياقت
 جي معيار کي ڪيئن وڌائجي. يعني پنهنجي سياسي

اڳواڻي ڪرڻ جي پنهنجي ڪم ۾ عقل ۽ دماغ ۽ هنر کان
 وڌيڪ ڪم ڪيئن وٺجي. انهيءَ لاءِ اسان جي پارٽيءَ
 هڪڙو ڪم اهو ڪيو آهي، جو اسان جي انقلاب ۾
 جيڪو تجربو حاصل ٿيو آهي، تنهن جي ان ڪٽڪمي
 آهي، ان جو ٽوٽل ٻڌو آهي ۽ ان ۾ واڌارا آندا آهن.
 تنهن کانسواءِ دنيا جي ٻين ملڪن جيڪي انقلابي تجربا
 حاصل ڪيا آهن، تن جو اسان وڏي ڌيان ۽ خبرداريءَ
 سان چونڊي چونڊي مطالعو ڪيو آهي. ساڳئي وقت
 اسان ويڙهائي انقلاب جي خاص ۽ نوس حالتن تي پورو
 پورو ڌيان ڏنو آهي. اها اصولي ڳالهه آهي ته روزمره
 جون پاليسيون ٺاهڻ مهل، توڙي انقلابي جدوجهد جي
 عمل ڪرڻ مهل انقلابي جدوجهد جي آخري مقصد کي
 هرگز نه وسارڻ گهرجي، کڻي ڇا به ٿي پوي ۽
 ڪهڙيون به حالتون آڏو ڇو نه هجن. جيڪڏهن
 آخرين مقصد کي ”ڪجهه به نه“ سمجهيو ۽ روزانو
 آئيندي کي قربان ڪيو ته پوءِ اها بنهه بچڙي موقعي
 پرستي ٿيندي، جنهن جو نتيجو فقط اهو نڪرندو جو
 عوام ڪڏهن به غلاميءَ جي چار مان جند نه ڇڏائي
 سگهندا. پر رڳو آخرين مقصد کي سمجهڻ ڪافي
 ناهي. انقلابي اڳواڻي ڪرڻ جو وڏو فن ۽ هنر ٿي
 اهو آهي ته آخرين مقصد کي مضبوطيءَ سان ذهن ۾
 رکي، عقلمنديءَ سان ڏاڪي به ڏاڪي فتحون حاصل
 ڪجن. انقلاب لکين عوام جو ڪم آهي، هو جنهن
 حاڪم ٽولي جو تختو اونڌو ڪرڻ لاءِ اتي گڏ ٿيندا
 آهن. تنهن وٽ تشدد جي اٿام مشينري آهي ۽ ان
 سان گڏ ٻيون به ڪيتريون مادي ۽ روحاني طاقتون

پڻ آهن. اهو ئي سبب آهي جو انقلاب آڻڻ لاءِ هميشه
 ڊگهي جدوجهد واري واٽ لازمي هوندي آهي. انقلاب
 کي شروعاتي وڪڻ کان وٺي سوڀ جي آخري منزل
 تائين پهچڻ لاءِ واٽ تي جدوجهد جي ڪيترين ئي
 منزلن مان لنگهڻو پوندو آهي. هر ڪنهن منزل تي ان
 کي گهڻن ئي مونجهارن ۽ مشڪلاتن سان سنهن ڏيڻو
 پوندو ۽ ڪيترائي ڏکيا ۽ اڻانگا لڪا ڪرڻا ۽ ور
 وڪڙ پار ڪرڻا پوندا آهن؛ ۽ هڪڙيءَ کان پوءِ
 ٻيءَ رنڊڪ کي ختم ڪري اڳتي وڌڻو پوندو آهي.
 اهڙيءَ ريت انقلاب جي قوتن ۽ انقلاب دشمن قوتن
 جو هڪ ٻئي جي مقابلي ۾ جيڪو وزن هوندو آهي
 سو آهستي آهستي بدلائجن ٿو ويندو آهي. تان جو عوام
 آخرڪار حاڪم طبقن تي برتري ۽ غلبو حاصل ڪري
 وٺندو آهي. انقلابي جدوجهد جو قانون ئي اهو آهي
 ته دشمن کي ڏاڪي به ڏاڪي پوئتي ڌڪيندو رهجي
 ۽ ڪاٺس هڪ کان پوءِ ٻي سوڀ کڻي رهجي. تان
 جو نيٺ دشمن کي پوري طرح مڪمل شڪست ڏيڻي
 انقلاب جي آخري منزل ماڻجي.

انهن سببن ڪري آخري منزل ڏانهن وٺي ويندڙ
 ڊگهي ۽ اڻانگي واٽ تي جيڪي جدا جدا ڏاڪا ۽ منزلون
 اچن، انهن مان ڪنهن به ڏاڪي ۽ منزل تي، ڪڏهن
 به نوس حالتن تي پورو پورو ڌيان ڏيڻ ۾ ڪوتاهي
 نه ڪرڻ کپي. هر منزل ۽ هر وقت تي اهو ڏسندو

رهجي ۽ اها چڪاس وٺي رهجي ته انقلاب جي پاسي
 عوام ڪڏهن ۽ ڪهڙين حالتن ۾ سرگرم ٿيڻ لاءِ تيار
 ٿين ٿا؟ مختلف سماجي طاقتون ڪهڙي ڪهڙي پوزيشن
 وٺيو بيٺيون آهن؟ ٻئي پاسي، دشمن ڪهڙين ڳالهين ۾
 مضبوط ۽ ڪهڙين ڳالهين ۾ ڪمزور آهي؟ هو ڪهڙيون
 چالاڪيون ٿو ڪري ۽ اهي ڪهڙن مقصدن سان ٿو
 ڪري؟ ٻين هميشه اها گهر ڪندو رهيو ته 'ڪميونسٽن
 کي نه رڳو پنهنجي اندروني حالتن کي پورو پورو
 ڌيان ڏيڻ گهرجي ۽ نه رڳو انهن حالتن بابت خوش
 فهمين کان بچڻ گهرجي پر ساڳئي وقت کين دنيا
 جي اقتصاديات ۽ سياست جي سمورن جزن کي به
 چڱيءَ طرح ڌيان ۾ رکندو رهڻ گهرجي. ملڪ اندر توڙي
 ٻاهر سڀني طبقاتي قوتن کي چڪاسيندو رهڻ کپي ۽
 اهو به جاچيندو رهڻ کپي ته انهن قوتن جي وچ ۾ لاڳاپا
 ڪيئن آهن؟' نوس حقيقتون هر وقت پيون بدلجن، انهن
 حالتن جي سڀني جزن کي پوري طرح نظر ۾ رکڻ
 کانسواءِ ڪو انقلابي وڌ ۾ وڌ کڻي جدوجهد جو
 آخري مقصد سمجهي سگهندو پر هو ان مقصد کي حاصل
 ڪرڻ جا جيڪي وسيل آهن، تن تي قبضو ۽ قدرت
 هرگز حاصل نه ڪري سگهندو. هن کي انهيءَ مقصد جي
 حاصلات لاءِ صحيح طريقا، گر ۽ عملي وسيل هٿ نه ايندا
 ان ڪري هو انقلاب جي رهنمائي ڪرڻ جي ڪم ۾
 وڏيون حڪمت عمليءَ واريون غلطيون يعني سڄي

جدوجهد تي اثر وجهندڙ زبردست غلطيون ۽ ٻڻ جدوجهد جي جدا جدا ڏاڪن تي اثر وجهندڙ غلطيون ڪري وجهندو. ۽ قلمندي سان ڏاڪي به ڏاڪي لڙائي گهڻي ڄاڻ جي معنيٰ ڇا آهي؟ ان جي معنيٰ اها آهي ته جهڙو زمانو هجي ۽ جهڙيون حالتون هجن، ان زماني ۽ انهن حالتن ۾ ان زماني ۽ انهن حالتن سان ٺهڪندڙ ۽ موزون نوس مقصد چونڊي اڳيان رکڻ ڄاڻجي ۽ لڙائيءَ جي اڳواڻي اهڙي نموني ڪرڻ ڄاڻجي، جو ان ۾ وڌ ۾ وڌ ڪاميابي حاصل ڪري سگهجي. انهيءَ خيال ۽ نظر سان ڪم ڪبو ته انقلاب لاءِ اڃان به وڏن واڌارن جو رستو صاف ٿي پوندو ۽ آخري فتح لاءِ خاطريءَ جهڙا رستا کلي پوندا. اسان جي انقلاب ۾ ائين ڪيو ويو آهي. جيڪڏهن ۳۰-۱۹۳۱ع واريون تحريڪون نه هلن ها ۽ ۴۰-۱۹۴۵ع جي وطن دوست جدوجهد جي لهر نه اڀري ها ته جيڪر آگسٽ وارو انقلاب ڪامياب ٿي نه ٿئي ها.

پورهيت جن جي نمائندگي اسان جي پارٽي ڪري ٿي، تن جي دعوا آهي ته هو انقلاب جي اڳواڻيءَ جي صلاحيت رکن ٿا. ۳۰-۱۹۳۱ع واري تحريڪ پورهيتن جي انهيءَ دعويٰ کي عملي طرح صحيح ثابت ڪري ڏيکاريو، ٻيو ته انهيءَ تحريڪ هارين جي دلين ۾ مزورن لاءِ اٽل ڀروسو پيدا ڪيو. اهي ڳالهون انهيءَ تحريڪ جون وڏي ۾ وڏيون حاصلاتون هيون. انهيءَ تحريڪ هالن کان پوءِ ساراجين ۽ وڏيرن انهيءَ تحريڪ

کي ڪڇڻ لاءِ ڏاڍا ڏهڪاءُ ۽ زبردستي جي حد ڪري ڇڏي. پر ان هوندي به هو ان تحريڪ جون مٿيون حاصلتون ختم ڪري نه سگهيا. تنهن ڪانسواءِ انهيءَ تحريڪ: مزور هاري عوام کي ڀروسو ڏياريو ته منجهن اٿام انقلابي قوت ۽ دم آهي.

ساڳئي وقت هن تحريڪ هڪ پاسي اهـو ثابت ڪيو ته پورهيتن جي انقلابي واٽ بلڪل صحيح آهي ۽ مزورن ۽ هارين ۾ زبردست انقلابي صلاحيتون موجود آهن ته ٻئي پاسي قومي وچئين طبقي ۽ هينئين وچولي طبقي ۾ جيڪي غلط ۽ غير انقلابي لاڙا هئا، تن کي به اڳهڙو ۽ بي نقاب ڪيائين. اهي لاڙا هي هئا: بنا سمجهه سوچ ۽ تڪ تور جي، بي صبريءَ، ابھرائيءَ، من مستيءَ ۽ لاپرواهيءَ سان، آم دم ڪري ڪنهن ڪم ۾ ڪاهي پوڻ جو لاڙو، سماج ۾ مڪمل ۽ ڀرپور تبديلي لاءِ توڙ تائين لڙڻ بدران معمولي تبديلين ۽ خسيس ڦيرين گھيرين يعني رواجي سڌارن تي راضي ٿي وڃڻ ۽ انقلابي جدوجهد اڌ ۾ ئي ختم ڪري ڇڏڻ جو لاڙو، ڦرڻي گھرڻي طبيعت ڌارڻ يعني ڪڏهن هڪڙي پاسي ٿيڻ ۽ ڪڏهن ان جي مخالف پاسي ٿيڻ جو لاڙو، انقلاب لاءِ بي دليءَ سان دل مٿان ۽ نالي ماتر ڪم ڪرڻ ۽ انقلابي جدوجهد هلندي عوام سان دغاڪري گجهه گوهه ۾ انقلاب دشمنن سان ٺهي وڃڻ جو لاڙو وغيره. ساڳي وقت ان تحريڪ وڏيرن ۽ دلال شاهوڪارن يعني

پرڏيهي ساسراجين جي ڏيهي سرمائيدار ايجنٽن جي سردار ۽ ذليل رجعت پرست ڪردار کي عوام اڳيان بلڪل ننگو ۽ اگهاڙو ڪري ڇڏيو. انقلاب ۾ ان کان پوءِ جيڪو به واڌارو ٿيو، تنهن سموري واڌاري لاءِ اهو پهريون ڪامياب قدم هار جيت جي فيصلي ڪرڻ جهڙو اهم قدم ثابت ٿيو. حقيقت ۾ جيڪڏهن ۳۰-۱۹۳۱ع واريون ترقي توڏيندڙ طبقاتي لڙايون نه ٿين ها ۽ مزور ۽ هاري ۾ پنهنجيون غير معمولي انقلابي صلاحيتون نه ڏيکارين ها ته ۱۹۳۶ع کان ۱۹۳۹ع تائين واري عرصي ۾ جيڪو انقلابي اڀار ۽ چاڙهه آيو سو هرگز نه اچي سگهي ها.

ويتنامي انقلابي جدوجهد جي تاريخ ۾ سال ۱۹۳۶ کان ۱۹۳۹ع تائين جي عرصي وارو جيڪو دور ٿي گذريو آهي، اهڙو غلام بنايل ملڪن جي انقلابي جدوجهد جي تاريخ ۾ ورلي ڏسڻ ۾ ايندو آهي. انهيءَ دور ۾ ٽن قسمن جون جدوجهدون ٽن ٽار ٽار طريقن سان هلايون ويون. انهن مان هڪڙي قسم جوڌ جدوجهدون حاڪم طبقن جي مڙهيل قانونن موجب سٺو سيڪڙو قانوني ۽ کلي ڪلاڻي نموني هلايون ويون ۽ ٻئي قسم جون جدوجهدون ڪجهه قانوني ۽ ڪجهه غير قانوني نموني هلايون ويون. ٽئي قسم جوڌ جدوجهدون وري گجهي ۽ سٺو سيڪڙو غير قانوني نموني سان هلايون ويون. انهن ٽنهي قسمن جي جدوجهد

کي اهڙي نموني هڪٻئي سان گڏوگڏ ۽ پاڻ ۾
سلائي هڪ ڪري هلايو ويو، جنهن جو مثال ورلي
ڏسڻ ۾ ايندو آهي.

جڏهن فرانس ۾ عوامي محاذ * جي حڪومت
اقتدار ۾ آئي، تڏهن اسان جي پارٽيءَ سوچيو ته انقلاب
کي هڪ قدم اڳيان وڌائڻ جو اهو سونهري وجهه
آهي ۽ ان جو ڀرپور فائدو وٺڻ کپي جيئن ته پارٽي

* ان زماني ۾ جرمني ۾ هٽلر ۽ سندس نازي پارٽي
اقتدار ۾ اچي چڪا هئا. جنگ جو خطرو وڌي رهيو
هو. فرانس جي حاڪم طبقن کي نازي جرمنيءَ کان
خطرو هو ته متان هو ڪنهن به وقت اوچتو حملو
ڪري فرانس کان پراڻا وير وٺي. ان ڪري فرينچ
حاڪم طبقن فرانس جي پورهيتن سان ٻڌي ڪري ۽
اهڙي گڏيل حڪومت قائم ڪئي، جن ۾ سرمائيدارن
کان سواءِ پورهيتن جا نمائندا به شامل هئا. ان حڪومت
جون پاليسيون اڳوڻين حڪومتن جي ڀيٽ ۾ ڪجهه
گهٽ مردار ۽ رجعت پرست هيون. فرانس جي غلام
بنايل ملڪن ۾ پڻ هن گذريل حڪومت غلام قومن
سان ڪجهه نرمي ڪئي. ويٽنامي انقلابين ان نرم
صورتحال جو ڀرپور فائدو ورتو ۽ جيڪي ضروري
ڪليون ڪلايون ۽ قانوني سرگرميون هو اڳي پڻ ڪري

گهڻو اڳ ۳۰-۱۹۳۱ع وارن سالن ۾ ٿي، دشمن خلاف ويڙهه لاءِ مضبوط مورچا ۽ پڪا پختا بنياد ٺاهي ورتا هئا، تنهنڪري اها انهي سونهري موقعي جو پورو پورو فائدو وٺي سگهي. لينن سيڪاري ويو آهي ته ”جنهن وقت جهڙيون حقيقي ۽ نوس حالتون هجن، ان وقت انهن حالتن مان نهڪندڙ اهڙائي حقيقي ۽ نوس سياسي مقصد اڳيان رکجن ۽ انهيءَ قول تي عمل ڪندي پارٽي ۳۶-۱۹۳۱ع عرصي لاءِ اهڙا مقصد چونڊيا جي ترت حاصل ٿي سگهن ۽ اهڙو پروگرام رٿيو جنهن تي هڪدم عمل ٿي سگهي. اهي ترت مقصد ۽ اهو تڪڙو پروگرام هي هئا. في الحال يڪي سڄي سامراجي پرمار راج جو تختو اونڌو ڪري سندس پاڙ ٻئي ڇڏڻ جي ڪوشش نه ڪجي. في الحال سامراجي پرمارن جي فقط ان ٽولي خلاف جدوجهد تيز ڪجي جيڪو ٽولو پڻ سڀني سامراجي پرمارن جي پيٽ ۾ وڌ ۽ وڌ سردار،

سگهيا سي ان دور ۾ ڪري ورتائون. فرينچ سرماڻيدارن جلدي اها وزارت ڏاهي، پنهنجي نجی سرماڻيدار حڪومت قائم ڪئي. جنهن اچڻ شرط فرينچ عوام ۽ سامراج جي غلام بنايل ملڪن جي خلاف باهه ٻاري ڇڏي. پر ان وچ ۾ انقلابي عوام ڪافي انقلابي مورچا قائم ڪري ۽ مضبوط بنائي چڪا هئا. جن اڳتي هلي کين ڪافي چڱو ڪم ڏنو.

عوام دشمن ۽ رجعت پرست هجي. تنهن کانسواءِ فاشزم* ۽ سامراجي جنگ خلاف جدوجهد ڪجي ۽ ٻين عوام کي جمهوري آزاديون وٺي ڏين، عوام جو گذر سفر آسودو ڪرڻ ۽ دنيا ۾ امن قائم رکڻ لاءِ جدوجهد ڪجي. پارٽي کي چڱي طرح خبر هئي ته اهي مطالبه آخري مقصد نه آهن. هنن ڀليءَ پٽ ڄاتو ته معمولي سڌارن سان پارٽي پاروڻي ۽ گهريل سڙيل نظام ۾ ڪا خاص ۽ بنيادي تبديلي نٿي آئي سگهي. پارٽي کي پروڙ هئي ته ٻن سالن کان پيش فقط جڏهن هٿياربند لڙائيءَ سان سامراج ۽ وڏيرا شاهي جي راج کي ڊاهي ان جي جاءِ تي اقتدار عوام کي کڻي ڏبو، تڏهن ئي اعليٰ انقلابي مقصد حاصل ڪري سگهبا. پر لينن پاڻ چيو آهي ته روس ۾ سال ۱۹۱۷ع جي فيبروري مهيني وارو انقلاب نه اچي ها ۽ ان جي ڪري جمهوري آزاديون نه ملن ها ته جيڪر اها تمام وڏي پيماني واري ۽ تمام گهري

* ٿلهي ليکي جيڪو حاڪم طبقو نالي ماتر جمهوريت، قانوني حڪومت، عوام جي نمائندگي وغيره جو پوش به لاهي ڇڏو ڪري ۽ اگهاڙي، ننگي، غنبد گودي، ڏاڏاگيري ۽ رهڙي سان ڊڪٽيٽري راج ڪري، ان جي اهڙي راج ڪرڻ جي ڍنگ کي فاشزم سڏيو آهي. فاشزم تي نالو اٿليءَ جي ڊڪٽيٽر مسولين جي فاشي پارٽي تان پيو آهي.

۽ اونهي عوامي جدوجهد شروع نه ٿي سگهي ها. جنهن جدوجهد اڳتي هلي آڪٽوبر انقلاب برپا ڪيو، ساڳي طرح اسان وٽ ۳۶-۱۹۳۹ع واري زبردست جمهوري تحريڪ آگسٽ انقلاب جي شاندار ڪاميابي لاءِ ميدان تيار ڪيو. هي دور اهڙي زبردست عوامي هلچل جو دور هو جنهن جو ڪو مثال فرانس جي غلام بينڪن جي ماڻهن جي جدوجهد ۾ مشڪل ٿيندو.

اسان ~~ڪي~~ پارٽيءَ لکين ماڻهن کي، خاص ڪري هارين ۽ مزدورن کي سجاڳ ڪيو ۽ کين سياسي تعليم ۽ تربيت ڏني. انهيءَ ڪم لاءِ پارٽيءَ تنظيم ۽ جدوجهد جا بي انداز لچڪيدار ۽ گهڻن قسمن جا طريقا ڪتب آندا. ايتري قدر جو فرينچ پرسنن جي هٿ ٽوڪين اسيمبلي ۽ بينڪي پارليامينٽن کي به عوام جي فائدي لاءِ استعمال ڪيو ويو. پارٽيءَ جي اڳواڻيءَ هيٺ عوام زبردست جدوجهدون هلايون جي شهرن توڙي بهراڙين کي باه وانگر وڪوڙي ويون ۽ ڪارخانن، فرينچ زيندارن جي فارمن ۽ ڪاٺين کان وڌي وڃي ڳوٺن ۽ واهڻ تائين پهتيون. انهي زبردست سياسي هلچل ٿي اهي سازگار حالتون تيار ڪيون، جن جي مدد سان پارٽي ۴۰-۱۹۴۵ع وارين نين ۽ چٽين لڙاين ۾ عوام جي اڳواڻي ڪري سگهي.

رڳو مهياڀاري لڙائي جي شروع ٿيڻ کان پوءِ فرينچ پرسنن شڪست کائي وڃي جپانين اڳيان گودا

ڪوڙيا * ۽ سڄو هند چيني علائقو يعني ويٽنام، ڪمبوديا ۽ لاٿوس جا ٽيئي ملڪ جپاني سامراج کي نذراني طور ڏيئي ڇڏيائون. اهڙي طرح اسان جي عوام جي گهڻيءَ ۾ غلاميءَ جو بڻو ڦاهو پئجي ويو.

ان دور ۾ پارٽي انهيءَ فيصلي تي پهتي ته ظلم، ڦرلٽ ۽ جنگ عوام کي تونڌاري سجاڳ ڪندا، تان جو هو نهايت زوردار انقلابي ڪاروايون ڪرڻ لڳندا، اهڙيءَ ريت انقلاب لازمي طرح وري پڙڪو کائي اٿندو.

صدر هوچي منهنجي صلاح تي پارٽيءَ گهڻي ۾ گهڻين قومي جمهوري قوتن کي هڪڙي هنڌ گڏ ڪرڻ لاءِ ويٽنامي عوامي محاذ (ويت سنهه محاذ) قائم ڪيو. ساڳئي وقت ان انقلابي اڏاڻاڻ ۾ پهرين هٿياربند

* ان زماني ۾ نازي جرمنيءَ فرانس تي حملو ڪري پنجن ڏينهن اندر فرينچن کي شڪست ڏني ۽ ان کان پوءِ جڏهن جرمنيءَ جي ساٿيءَ جپان فرينچن جي هند چيني وارن غلام ملڪن کي اچي سوڙهو گهٽيو، تڏهن فرينچ سامراجي هند چيني علائقي اندر جپاني فاشين جي مقابلي جو ست ساري نه سگهيا. انهيءَ ڪري هند چين ۾ جپانين جي بالادستي کي تسليم ڪيو ۽ ويٽنام سميت ٽيئي ملڪ انهن جي غلاميءَ ۾ ڏيئي ڇڏيائون.

دستا ڦاٽم ڪرڻ شروع ڪري ڏنا. هن ”فرينچن سان وڙهيو! جپانين کي لوڏي ڪڍو!“ جي هلچل شروع ڪئي، گوريلا لڙائيءَ کي وڌايو ۽ جزوي يعني مڪاني بغاوتن ۾ زبردست واڌارو ڪيو. جيئن پارٽي سوچيو هو تيئن ئي ٿيو. جپانين فرينچن سان دغا ڪري سندن رهيل ڪهيل نالي ماتر حڪومتي سشيمري به ٽوڙي ڇڏي ۽ پاڻ منٿون سڌو ويٽنام جا حاڪم بنجي ويا. اهو وجهه وٺي پارٽيءَ پنهنجيءَ پاليسي ۾ هڪدم پلٽو آندو ۽ ”جپان جو مقابلو ڪرڻ ۽ قوم کي بچائڻ“ جي تحريڪ شروع ڪري ڇڏيائين. اهو دور ٻرندڙ ۽ ٽهڪندڙ عوامي هلچل جو دور هو. ان دور ۾ انقلاب جون سياسي قوتون پکڙنديون به ويون ۽ منجهن گهراڻي ۽ آونهاڻي به پيدا ٿيندي ويئي. اهي بهراڙين، شهرن، جبلن، ميدانن ۽ ٻيلن کي وڪوڙي ويون. سياسي قوتن سان گڏوگڏ هٿياربند انقلابي قوتون به وڌيون ويجهيون. اهڙي طرح ايندڙ عام بغاوت، لاءِ هر طرح جون تياريون ڪيون ويون.

آگسٽ واري انقلاب جيڪا شاندار سوڀ حاصل ڪئي، ان جو هڪڙو ڪارڻ ته اهو هو جو سال ۱۹۴۰ کان ۱۹۴۵ع واري عرصي ۾ قومي آزاديءَ جي زبردست تحريڪ هلائي ويئي. پر سوڀ جو سبب رڳو اهو نه هو. سال ۱۹۳۰ کان ۱۹۳۱ تائين ۽ سال ۱۹۳۶ کان

۱۹۳۹ تائين جيڪي ٻه زبردست تحريڪون هلائي چئڻ
 ته ٻه ڀرپور انقلابي ريهرسلون ۽ آزمائشون ڪيون ويون.
 انهن ٻه آگسٽ انقلاب جي سوڀ لاءِ ميدان هموار
 ڪيو. تنهن کان سواءِ انهن انقلابي آزمائشون ۽ ريهرسلن
 جيڪو انقلابي عمل جو سلسلو شروع ۽ تيار ڪيو،
 تنهن انقلابي عمل جي سلسلي ٻه آگسٽ واري انقلاب
 جي شاندار سوڀ لاءِ وڏو ڪم ڪيو. انقلابي جدوجهد بنا
 روڪ جي سماجي زندگي جي سمورن ميدانن ۾ پکڙڻ
 لڳندي آهي جهڙوڪ: - اقتصادي، سياسي ۽ ثقافتي
 ميدان ۾. تنهن ڪري ڏاڪي به ڏاڪي انقلابي لڙائي
 ڪرڻ لاءِ ضروري آهي ته مقابلي جي هر ميدان ۾ عوام
 کي چر ڀر ۾ آڻي، کين منظم ڪجي. دشمن جيڪي هڪ
 ٻئي پويان لڳاتار پاليسيون ٺاهي، تن کي عوام جي هٿان
 ناڪام بنائجي ۽ مندر سمورين سازشن ۽ چالاڪين کي
 بيڪار بنائجي. ڏاڪي به ڏاڪي سوڀ ڪرڻ لاءِ ضروري
 آهي ته هر دور ۽ هر لڙائيءَ ۾ جيڪي به مقصد حاصل
 ٿي سگهن، جهڙا هجن اهي پٿرا ۽ نروار ڪجن ۽ هر
 قيمت تي حاصل ڪجن. اهڙيءَ ريت تحريڪ کي اڳتي
 ڌڪجي ۽ ان جي ليول مٿي ڪجي. ڪاميابيءَ جهڙي
 ڪاميابي ڪانه ٿيندي آهي. هڪڙي ميدان ۾ ڪاميابي ٻين
 ميدانن ۾ هلندڙ جدوجهد ۾ نئين جان وجهندي آهي.
 انقلابي تحريڪ وٽ شروعات ۾ چڻ ڪجهه به ڪين هوندو

آهي. پر اهڙي نموني ڪم ڪرڻ سان تحريڪ نت نئين اوچاين تائين رسي وڃي ٿي. اها دشمن کي چتو ڪريو وجهي ۽ هو بتال ٿي هيڏانهن هوڏانهن گهٽون ڏيڻ لڳندو آهي. تحريڪ جيڪي ننڍڙيون ننڍڙيون ڪاميابيون حاصل ڪندي آهي، انهن کي مضبوط ۽ مستحڪم بنائيندي آهي ۽ انقلابي لڙائيءَ جو ميدان آهستي آهستي مڪمل فتح طرف وڌائيندي ۽ ڦهلائيندي ويندي آهي. ويٽنامي انقلاب جي نرالي خاصيت اها آهي جو هتي ننڍڙيون ننڍڙيون جزوي بغاوتون وڏي ويجهي ۽ ڦهلجي وڃي عام بغاوت جي منزل کي رسيون. ڏاڪي به ڏاڪي ڪٽڻ جي طريقي کي اسان جي انقلاب جي خاص حالتن ۾ اجهو ائين استعمال ڪيو ويو.

ڏاڪي به ڏاڪي ڪٽڻ جي طريقي ۾ ڪئين خوبيون سمايل آهن. پنهنجي انقلابي مقصد تي مضبوطي سان چمي بيهڻ هڪ ضروري انقلابي ڪم آهي. هر وقت بدلجندڙ نوس حقيقت کي هر وقت عقلمنديءَ ۽ ڏاهپ سان پروڙيندو رهڻ ۽ ضرورت موجب پاليسيون بدلائيندو رهڻ، اهو ٻيو ضروري انقلابي ڪم آهي. ڏاڪي به ڏاڪي لڙائي ڪٽڻ جي طريقي ۾ انهن ٻنهي ابتڙ ڪم کي پاڻ ۾ ملائي هڪ ڪيو ويندو آهي. ڏاڪي به ڏاڪي لڙائي ڪٽڻ جي طريقي تي عمل ڪرڻ لاءِ ڪيترا هنر ۽ فن ڄاڻڻ کپن. انهيءَ طريقي موجب

هڪڙي انقلابي کي اهو هنر اچڻ کپي ته ڪهڙي نموني پنهنجن انقلابي اصولن تي به مضبوطيءَ سان قائم رهجي ۽ ساڳئي وقت ڪيئن پنهنجين پاليسين ۾ حالتن آهر ۾ وقت لڇڪ به رکجي. انهن حالتن ۾ ٻن ابتڙ ڳالهين کي پاڻ ۾ ملائي هڪ ڪرڻ هڪڙي وڏي ٿل آهي جا هڪڙي سٺي انقلابيءَ کي ضرور اچڻ کپي. ننڍڙين ننڍڙيون ڦيريون گهيرون وڏي وڏي نين ان منزل کي رسن ٿيون، جتي حالتون وڌيو هڪڙو يڪو وڏو ٿپ يا چال ڏين. اها ڳالهه فطرت جي مقرر قانونن موجب ٿئي ٿي. تنهن کان سواءِ هر صورت حال ۾ اهي قانون تار ٽار نموني عمل ڪن ٿا. انهن قانونن کي انقلابي اڳواڻيءَ جي ڪم ۾ ڪيئن سهڻي نموني استعمال ڪجي سو هڪڙو وڏو هنر ۽ فن آهي جو هر انقلابيءَ کي اچڻ گهرجي. انقلابي ماڻهوءَ کي انقلاب جا نوان فرض مقرر ڪرڻ ۽ نيون رٿائون تيار ڪرڻ مهل دلير ۽ پختي ارادي وارو ٿيڻ کپي. منجهس اها لياقت هئڻ گهرجي ته هو ٽلهي ليکي اهو اڳواڻ ڀروڙي وٺي ته جيڪي قدم ڪڇڻ وارا آهن تن جا نتيجا ڪهڙا نڪرندا ۽ حقيقي صورتحال ۾ اڳتي هلي ڪهڙا ڪهڙا لاڙا پيدا ٿي سگهن ٿا. عملي طرح هر هنڌ ۽ هر ڳالهه ۾ هر وقت نيون قوتون ۽ نوان امڪان پيدا ٿيندا رهن ٿا. تنهن ڪري انقلابيءَ کي گهرجي ته هر وقت جيڪي نيرن نيون قوتون ۽ نوان فوان امڪان پيدا ٿيندا رهن، تن کي هروقت ذهن ۾ رکي

۽ جڏهن ضرورت ڏسي، تڏهن پنهنجون چالون هڪدم بدلائي ڇڏي يا درست ڪري ڇڏي ۽ جڏهن به ضرورت پوي تڏهن تمام جلدائي سان اڳوڻين انقلابي رٿائن جي جاء تي نيون رٿائون تيار ڪري وٺي. ائين ڪيو ته پوءِ صورتحال ڀلي ڪٿي هر وقت ٻيئي تبديل ٿئي ته به ماڻهو سموري انقلاب جي اڳواڻي جي ڪم توڙي انقلاب جي ڪنهن هڪڙي منزل جي اڳواڻيءَ جي ڪم ۾ ڪڏهن به خطا نه کائيندو ۽ سندس وايون ڪڏهن به پٺتال نه ٿينديون. فقط اهڙي ريت ئي ماڻهو سواءِ ڪنهن ڪٽڪي جي اڳتي وڌندو رهندو ۽ انقلابي جدوجهد آهستي آهستي ڏاڪا ٽپندي ۽ منزلون سر ڪندي ويندي. انهيءَ وچ ۾ انقلابي تحريڪ ۾ توڙي انقلاب دوست ۽ انقلاب دشمن طاقتن جي توازن ۾ ڪئين ننڍا وڏا ٽپا ۽ ڇال ايندا. تان جو اهو وقت ايندو جڏهن ماڻهو فيصلو ڪرڻ واري آخري ست ڏيئي، لوهه پائي، وڃي مڪمل فتح کي رسندو/ايندو انقلابي ڪم ۾ پنهنجي من جي موج، سڪڙي زور مڙسي ۽ هيٺئين جي زور تي پاڙڻ جي سخت مخالفت ڪئي آهي. ساڳئي وقت هن سازگار سياسي حالتن جي اميد ۽ آسري تي لڏ لاهي ويهي رهڻ جي لاڙن جي به سخت مخالفت ڪئي آهي. هن هدايت ڪئي آهي ته ڪميونسٽ پارٽين کي گهرجي ته هو پنهنجيون پاليسيون ۽ پنهنجون چالون اهڙي ريت تيار ڪن جو اهي حقيقي صورتحال

۽ ان جي واڌاري جي سائنسي صفائي ۽ چٽائيءَ سان
 ڪيل چند چاڻ تي ٻڌل هجن ۽ ساڳئي وقت انهن
 پاليسين ۽ چالن ۾ اهو به پورو پورو خيال رکيو وڃي
 ته عوام ۾ جيڪي انقلابي مڙسيون ۽ همٿون، تخليقي
 صلاحيتون ۽ پنهنجي دليان پاڻ مرادو نوان نوان ڪم
 ڪرڻ جيون لڳائون آهن، تن کي پوري طرح تسليم
 ڪيو وڃي ۽ انهن جو پورو پورو ۽ پرپور فائدو
 ورتو وڃي.

انقلاب ڪا محلاتي سازش نه آهي اهو سازش
 وسيلي ڪونه ايندو آهي. اهو عوام جو ڪم آهي،
 تنهن ڪري عوام جي قوتن کي تحرڪ ۾ آڻڻ ۽ ڪنو
 ڪرڻ، انقلاب جي سياسي فوج قائم ڪرڻ ۽ وڌائڻ
 آهي سمورا ڪم انقلاب لاءِ بنيادي ۽ فيصلو ڪندڙ
 اهميت رکن ٿا. انهن ڪمن تي هر وقت ۽ هر دور ۾
 پرپور ۽ لڳاتار ڌيان ڏيڻ کپي پوءِ چاهي اڃا انقلابي
 صورتحال پيدا نه ٿي هجي يا انقلابي صورتحال پيدا
 ٿي ۽ پختي ٿي چڪي هجي، ٻنهي حالتن ۾ انهن ڳالهين
 تي پرپور ۽ لڳاتار ڌيان ڏيڻو آهي. انهيءَ مقصد لاءِ
 انقلابين جو فرض آهي ته روزمره جي زندگيءَ ۾
 عوام سان ملي جلي رهن ۽ جتي به عوام هجن، اتي
 سرگرمي سان ڪم ڪن پوءِ ڀلي ڪٿي کين دشمن جي
 تنظيم ۾ چون ڪم ڪرڻو پوي. انقلابين کي دشمن
 جي ڪيمپ توڙي پنهنجي ڪيمپ جي صورتحال جي

هر وقت عربستي خبر هئڻ کپي ۽ ان ۾ جيڪي ڦيريون گهيريون اچن ان کان به باخبر هئڻ کپي. کين دشمن جي سمورن منصوبن، چالن ۽ سندس صلاحيتن جي پوري پوري ڪٽ لڳائڻ کپي ۽ سندس صفن ۾ جيڪي به ڦيريون گهيريون اچن، تن جو اندازو لڳائڻ کپي. ساڳئي وقت کين اها به پوري پوري خبر هئڻ کپي ته عوام اڄڪلهه ڪهڙن خيالن ۾ آهي، سندس مرضي ڪهڙي آهي ۽ منجهس ڪهڙا ڪهڙا ڪم ڪرڻ جي پهچ ۽ سگهه آهي. ائين ڪيو ته پوءِ ماڻهو اهڙا تر ۽ وقتائتا نعرا پيش ڪري سگهندو، جيڪي گهڻي ۾ گهڻي عوام کي حرڪت ۾ آڻيندا ۽ کين جدوجهد جي هيٺين ڏاڪي کان ڪڍي مٿئين ڏاڪي تائين رسائيندا. اهڙي ريت عوام جي سياسي سمجهه ۽ پروڙ اوچي ٿيندي ويندي ۽ انقلاب جي فوج گهڻي به ٿيندي ويندي ۽ مضبوط به ٿيندي ويندي.

اقتدار حاصل ڪرڻ کان اڳ توڙي اقتدار حاصل ڪرڻ جي لڙائي هٽندي، انقلاب ۽ عوام وٽ هڪڙوئي هٿيار هوندو آهي: اهو هٿيار آهي تنظيم. جنهن انقلابي تحريڪ جي اڳواڻي مزبور طبقو ڪندو آهي، تنهن جي سڃاڻپ جي مکيه نشاني اها آهي ته ان جي تنظيم جو معيار ۽ درجو تمام اوچو هوندو آهي. سموري انقلابي جدوجهد جو نچوڙ ۽ تت اهو آهي ته عوام کي سڃاڳ ڪري ان منزل تي رسائجي جو

هو اٿي کڙا ٿين ۽ حاڪم طبقن جي راڄ جو تختو اونڌو ڪري ڇڏين. انهيءَ ڳالهه لاءِ جيڪا به ڪوشش ڪجي تنهن جو نت ۽ نچوڙ وري هي آهي: منظم ٿجي، منظم ٿجي، منظم ٿجي! حقيقت ۾ سياسي تبليغ، پروپيگنڊا ۽ هلچل جو مقصد ئي اهو آهي ته عوام منظم ٿين. انهن کي ڪنهن نه ڪنهن نموني منظم ڪرڻ سان ئي اهي حالتون پيدا ٿينديون، جن جي مدد سان کين سياسي تربيت ملندي ۽ انقلاب جون بي پناه قوتون اڏي سگهين. عوام رڳو هڪڙو ڀيرو منظم ٿي وڃن ته پوءِ سندن قوتون ازخود سوين دفعا وڌي وڃن. عوام کي ويڙهه لاءِ منظم ڪيو وڃي ٿو ۽ وري ويڙهه جي وسيلي ئي کين وڌيڪ منظم ڪري تربيت ڏيئي سگهجي ٿي ۽ انقلابي قوتن کي وڌائي سگهجي ٿو. تنهن ڪري تعليم، تنظيم ۽ جدوجهد انهن ٽنهي ڪمن کي هڪ ٻئي سان گڏي هلاڻن کپي. انهن ٽنهي جو ساڳيو هڪڙو مقصد هئڻ کپي ته هار جيت جو فيصلو ڪندڙ چال ڏيڻ لاءِ عوام جي سياسي فوج قائم ڪجي ۽ وڌائجي.

اسان جي پارٽيءَ هر دور ۾ هر موقعي جو فائدو وٺي عوام کي مناسب طريقن سان ۽ موزون روپن ۾ منظم ٻڌي ڪيو آهي. پارٽيءَ کي خبر آهي ته روز مره جي ننڍن توڙي وڏن سياسي واقعن ۾ عوام جي دلچسپي ڪيئن پيدا ڪجي، عوام دشمنن

جون مٿيون منجهائڻ ۽ کيڻ بي وس ۽ بي واھ ڪرڻ ۽ پنهنجن قوتن کي وڌائڻ واسطي عوام کي عمل ڪرڻ لاءِ راضي ۽ تيار ڪيڻ ڪجي. جڏهن اسان جي پارٽيءَ جون ڪاروايون اهڙيون هونديون آهن، جن لاءِ سخت ڪمان سخت رازداريءَ جي ضرورت هوندي آهي، تڏهن به اها طرح طرح جون تنظيمون ٺاهي انهن کان ڪم وٺي وٺندي آهي. انهن تنظيمن جا روپ ڌار ڌار، وسيع ۽ لچڪدار هوندا آهن. انهن سڀني جو مقصد اهو هوندو آهي ته عوام کي انقلابي عمل لاءِ گڏ ڪجي ۽ سندن رهبري ڪري کين جدوجهد جي هيٺين ڏاڪن کان مٿي کڻي مٿانهين ڏاڪن تائين پهچائجي. اهڙي ريت کين تعليم ۽ تربيت ڏجي ۽ انقلابين جي صفن کي وڌائجي. اسان جي پارٽيءَ پنهنجي ڪارواين جي پيڙهه هميشه غيرقانوني عمل ۽ ڪارواين کي ڪري ليکيو آهي. پر ساڳئي وقت جڏهن جڏهن ان کي قانوني حدن اندر ڪنهن انقلابي ڪم ڪرڻ جو ڪو موقعو مليو آهي، تڏهن ان موقعي جو هميشه پرپور فائدو پئي ورتو آهي. پارٽيءَ غيرقانوني عمل سان گڏوگڏ قانون جي دائري اندر رهي قانوني طريقن سان پنهنجي انقلاب جي فائدي جا جيڪي به ڪم ٿي سگهيا آهن سي به ڪيا آهن. مطلب ته ان مکيه غير قانوني ڪمن سان گڏ ٻي درجي جا قانوني ڪم به ڪيا آهن. هن حاڪم طبقن جي مڙهيل قانون جي دائري جي اندر توڙي ان کان ٻاهر، يعني غيرقانوني توڙي قانوني ٻنهي طريقن سان،

هر قسم جا انقلابي ڪم ڪيا آهن. ڪڏهن ڪڏهن ڪن خاص حالتن ۾ پارٽي باقائدي اهڙيون مهمون هلائيندي آهي ته 'فلائي فلائي قانون تي عمل ڪيو وڃي يا فلائو قانون هيٺن يا هونئن ناهيو يا استعمال ڪيو وڃي'. ان مهر جو مطلب اهو نه هوندو آهي ته ڪو پارٽي ان خوش فهمي ۾ هوندي آهي ته عوام کي سياسي اقتدار قانوني طريقن مان ملي ويندو. نڪو وري پارٽي اهو چاهيندي آهي ته ڪو عوام جي دٻين ۽ دماغن ۾ حاڪم طبقن جي قانون بابت آجايون خوش فهميون پيدا ڪجن. پر انهن ڪمن جو مقصد اهو هوندو آهي ته عوام جي تعليم ۽ تربيت ڪرڻ ۽ کين سڏي گڏ ڪرڻ جي ڪم جو دائرو وڌائجي ۽ ڪشادو ڪجي ۽ انقلاب جو اثر وڌائجي، اهڙن وقتن تي پارٽيءَ کي گهرجي ته دل من هٿن ۽ هٻڪڻ جي مخالفت ڪري. ساڳيءَ طرح ان جو فرض آهي ته اها قانون پرستيءَ يعني حاڪم طبقن جي عوام دشمن قانونن جي انڌي پوڄا جي لاڙي کان پهري سجاڳ رهي ۽ ان جي مخالفت ڪري. ساڳيءَ طرح ان کي ڪپي ته تنظيم ۾ سخت رازداري رکڻ واري پارٽيءَ اصول جي پيڪڙيءَ خلاف به پهري سجاڳ رهي ۽ اهڙين پيڪڙين جي مخالفت ڪري. پارٽي کي توڙي عوام جي بنيادي تنظيمن کي اڏڻ ۽ وڌائڻ جي ڪم کان لاپرواهه ٿيڻ جي لاڙي پيدا ٿيڻ جو هر وقت

انديشو رکجي، ان بابت پهري سجاڳ ۽ رهجي ۽ ان لاڙي جي مخالفت ڪجي. جيڪڏهن ماڻهو قانون پرستي جي مرض جو اڳواٽ ٿي انديشو ۽ آڻڪو نه رکندو ۽ بروقت ان جو مقابلو نه ڪندو ته پوءِ ان جا تمام آڱرا ۽ خطرناڪ نتيجا نڪرندا. جڏهن حالتن ۾ اوچتو ڦيرو ايندو، دشمن انقلاب تي حملو ڪندو ۽ پارٽيءَ کي ڦڙتيءَ ۽ تيزي سان پنهنجي ڪم جو ڍنگ مڪمل طرح بدلائي قانوني ۽ مان غيرقانوني ڪرڻو پوندو، تڏهن قانون پرستيءَ جو لاڙو پارٽيءَ لاءِ موت مار ثابت ٿي سگهي ٿو.

تنظيم ڪرڻ ۽ جدوجهد ڪرڻ، جدوجهد ڪرڻ ۽ تنظيم ڪرڻ، وري جدوجهد ڪرڻ ۽ وري تنظيم ڪرڻ هڪڙي لڙائيءَ مان ٻي لڙائي پيدا ٿئي ٿي. جڏهن عوام هڪڙو ڀيرو لڙائي ۾ ٽپي پون ٿا، تڏهن هنن ۾ ازخود سياسي سمجهه ۽ پروڙ وڌندي وڃي ٿي ۽ خود سندن پنهنجو تجربو سندن اکيون کوليو ڇڏي ۽ کين سيکاري ٿو ته سچي حقيقت ڇا آهي ۽ ڪهڙي وات وٺڻ کپي. هاڻ اچو ته نعرن جي خاص اهميت قوت ڪريون. ڪنهن انقلابيءَ ۾ سچي انقلاب جي اڳواڻي ڪرڻ يا انقلاب جي ڪنهن هڪڙي جزي، ڏاڪي يا منزل جي اڳواڻي ڪرڻ جي ڪيتري صلاحيت آهي، تنهن کي پروڙڻ جي سڀ کان پهرين ۽ وڏي ڪسوٽي ڪهڙي آهي؟ اها هيءَ آهي ته هو حالتن

مان ٺهڪندڙ ۽ سائن قديم قدم سان ملائي هلندڙ ،
 تڪمي ڌار ۽ انهن وارا نعرا پيش ڪري سگهي ٿو يا
 نه . ماڻهوءَ کي انهيءَ ڳالهه تي ڪڏهن به ڳنڍي ٻڌي
 ويهي نه رهڻ گهرجي ته ڪو اقتصادي نعرا هروڀرو
 سڌاري پرست نعرا ٿيندا آهن ۽ سياسي نعرا هروڀرو
 انقلابي نعرا هوندا آهن . ڪي سياسي نعرا اهڙا به ٿي
 سگهن ٿا جن جو ڪردار سڌاري پرست هجي ۽ ڪي
 اقتصادي نعرا اهڙا به ٿي سگهن ٿا جن جو جوهر
 انقلابي هجي . اصل سوال اهو آهي ته ڪو نعرو ڪڏهن
 پيش ڪيو وڃي ٿو ، ڪهڙين حالتن ۾ پيش ڪيو
 وڃي ٿو ۽ ڪهڙي مقصد سان پيش ڪيو وڃي ٿو؟
 جڏهن حالتون پرپور انقلابي ڪاروائيءَ لاءِ سازگار نه
 هجن ، تڏهن عوام کي ڪٿي ڪرڻ لاءِ اهڙا نعرا پيش
 ڪيا ويندا آهن ۽ تنظيم ۽ جدوجهد جا اهڙا روپ
 اختيار ڪيا ويندا آهن . جن تي سياسي رنگ بنهه هلاڪو
 ۽ نالي ماتر چڙهيل هوندو آهي . پر جيڪڏهن ڪا پارٽي
 سچ پچ انقلابي آهي ۽ سندس انقلاب جي آخري منزل
 سان مرڻ جيئن جو ناتو ڳنڍيل آهي ته اها اهڙي قسم
 جي ظاهري طرح غيرانقلابي نعرو ۽ تنظيم ۽ جدوجهد
 جي ظاهري طرح غيرانقلابي روپن تي به انقلاب جي
 مهر هڻي ڇڏيندي . اسان جي پارٽي سمورن دورن ۾ ۽
 خاص ڪري آگسٽ ۱۹۴۵ع واري انقلاب کان اڳ
 واري دور ۾ ، فوري ۽ ترست مقصدن کي بنيادي

وڌڻ ۽ ڊگهڻ مقصدن سان ملائي شامل ڪندي رهي آهي ۽ وڏي عقلمندي ۽ ڏاهپ سان، ڪاروائيءَ جي نعرن کي سياسي تعليم ۽ تربيت ڏيڻ وارن نعرن سان ملائي شامل ڪندي رهي آهي. جيڪڏهن هڪو نعرو ڪنهن وقت ۽ هنڌ جي نوس صورتحال سان ٺهڪي ٿو اچي ته ان مان هڪڙي پوري تحريڪ پڙڪو کائي اڀري سگهي ٿي. ان جو هڪڙو اڪين ڏٺو مثال اهو نعرو آهي جيڪو اسان جي پارٽيءَ آگسٽ ۱۹۴۵ع واري انقلاب جي تياريءَ واري دور ۾ عوام اڳيان پيش ڪيو هو. اهو نعرو هي هو ”آن جا ڪرا هٿ ڪريو، ڏڪار کي چمپائي ڇڏيو“ هي نعرو ان وقت جاري ڪيو ويو، جڏهن باڪنو ۽ اترين ترونگ بو صوبن ۾ ڏڪار راڱا پئي ڪيا. انهيءَ نعري عوام جي ترٽ ۽ فوري جذبن ۽ امنگن جي ترجماني ڪئي، سندن ڪاوڙ ۽ نفرت جي باهم کي پڙڪايو ۽ کين ست ڏئي اٿاري کڙو ڪري ڇڏيو. تان جو هو پرندڙ ۽ ٽهڪندڙ انقلابي جذبي سان بغاوت ڪري اٿيا ۽ اقتدار تي قبضو ڪري ورتائون.

عوام کي تعليم ۽ تربيت ڏيندڙ نعرن ۽ کين ڪاروائيءَ لاءِ للڪاريندڙ نعرن جي وچ ۾ فرق ڪرڻ ڪپي. نه ته عوام يا ته وقت کان اڳي فيصلو ڪندڙ لڙاين ۾ قاسي پوندا يا مرڳو وقت کان پوءِ اهڙي لڙائيءَ ۾ ڌڪجي پوندا. جيئن جيئن جدوجهد ڏاڪي

به ڏاڪي اڳتي اسري نسري ۽ ڦري گهري، تيئن تيئن
 تعليم ۽ تربيت ڏيندڙ نعرن ۽ عملي ڪاروائيءَ لاءِ
 سڏيندڙ نعرن ۾ لڳاتار تبديلي آڻيندو رهڻ گهرجي.
 خاص ڪري انقلابي ڪاروائيءَ لاءِ لاڪاريندڙ نعرن
 ۾ ضرورت آهر تمام تيزيءَ سان ڦيرگهير آڻڻ گهرجي،
 چوٽه اهي نعرا روزمره جي انقلابي ڪوششن سان ڳنڍيل
 آهن. انهن ۾ حد کان وڌيڪ لچڪ هئڻ ڪپي. ضرورت
 پوي ته اهي نعرا ڪلاڪ ڪلاڪ کان پوءِ به بدلائڻ
 ڪپن. انقلابين کي گهرجي ته جيئن جيئن صورتحال ۾
 واڌارو اچي، تيئن تيئن ڪاروائيءَ لاءِ لاڪاريندڙ نعرن
 ۾ آهستي آهستي ۽ ڏاڪي به ڏاڪي واڌارو آڻي، انهن
 جو معيار مٿي ڪن. تان جو جڏهن صحيح وقت اچي
 تڏهن جيڪي نعرا هن کان اڳ فقط عوام کي سياسي
 تعليم ۽ تربيت ڏيڻ لاءِ پيش ڪيا ويا هجن تن کي
 ڦيرائي سٺين سڌي ۽ مضبوط ڪاروائي ڪرڻ جا نعرا بنائڻ
 ڪپي. اها ڳالهه انقلاب لاءِ تمام خطرناڪ ٿيندي ته
 عوام کي وقت کان اڳي يا وقت کان پوءِ فيصلو
 ڪندڙ لڙائيءَ ۾ ڦٽو ڪجي. سمورين حالتن ۾ سڀ
 کان اهم ڳالهه اها آهي ۽ سنگين غلطي کان بچڻ لاءِ
 سڀ کان وڏي ضمانت اها آهي ته نوس حقيقتن جي
 مڪمل تفصيلي ڄاڻ رکجي. اها ڄاڻ حالتن جي عام
 چنڊ ڇاڻ لاءِ توڙي هر هڪ انقلابيءَ قدم لاءِ ڏاڍي
 ضروري آهي. انقلابي دور ۾ واقعا تمام تيزيءَ سان ۽

تمام پيچيڊي نموني ٿيڻ لڳندا آهن. ان باري ۾ لينن
 ٻڌايو آهي ته ”انقلابي هٿ چٽ ۾ سڀ کان وڏو
 ۽ سنگين گناهه اهو آهي ته ماڻهو نوس حالتن کي
 خيال ۾ رکي. نوس قدم کڻڻ بدران پنهنجي مرضيءَ
 موجب جيئن وٽيس تيئن ويهي پور پچائي ۽ خيالي
 گهوڙا ڊوڙائي.“ هن انهن ماڻهن جي مذمت ڪئي آهي
 جيڪي تاريخ جي ورن وڪڙن، اڻانگن پيچرن، لکن
 ۽ لانگهن وٽ پنهنجو پاڻ کي نئين صورتحال مطابق
 نٿا هلائين ۽ اهڙن پراڻن نعرن کي چهتي ٿا پون
 جيڪي نورا ڪالهه ته صحيح هئا پر اڄ بیکار ۽
 بي معنيٰ آهن.

انقلاب جي اچڻ ۽ ڪامياب ٿيڻ لاءِ انقلابي صورتحال
 جو موجود هجڻ لازمي آهي. انقلابي صورتحال تڏهن
 ٺهندي آهي، جڏهن ڪيترين ئي لازمي ڳالهين ۽ حالتن
 جا سلسلا اچي پاڻ ۾ ملندا ۽ ڳنڍبا آهن. انهن ڳالهين
 جو دارومدار انقلابين جي ذاتي خوبين، خاڪيتن ۽ لياقتن
 تي به هوندو آهي ته حالتن ۽ ماحول تي به.

انقلابين کي گهرجي ته انقلاب جي انتظار ۾ سري
 کان ٻانهن ڏيئي سمهي نه رهن. نه وري وچ واريون
 منزلون ڇڏي هڪڙي ئي ڌڪ سان انقلاب جي آخري
 منزل کي رسڻ جي اجائي ڪوشش ڪن. انهن ٻنهي
 لاڙن جي مخالفت ڪرڻ گهرجي.

پهرين مهاڀاري لڙائي کان اڳ ۽ پوءِ عام طرح
 انقلابي صورتحال تڏهن پيدا ٿيندي هئي ۽ انقلاب تڏهن

ايندا ۽ ڪامياب ٿيندا هئا جڏهن سامراجي وٺي ڪا نه ڪا جنگ مچائيندا هئا. پر انهيءَ ڳالهه مان اهو نتيجو نه ڪيڻ گهرجي ته هر ڪنهن جنگ مان لازمي طرح انقلاب ٿيندو آهي يا انقلاب آڻڻ لاءِ پهرين هروڀرو عالمي جنگ جو لڳڻ ضروري آهي. انقلاب آڻڻ لاءِ جنگ جو انتظار ڪرڻ فضول آهي. انقلاب سڀ کان پهرين ۽ سڀ کان وڌيڪ، ملڪ جي طبقاتي ٽڪرن مان پيدا ٿيندو آهي. جڏهن اهي ٽڪر وڌي وڌي وڃن ۽ ڇيهه ٿي پھچندا آهن، تڏهن انقلاب ايندو آهي. اڳئين زماني ۾ جڏهن سامراجي جنگيون لازمي ۽ اڻ ٿر هونديون هيون، تنهن زماني ۾ انهن جنگين جو لازمي نتيجو اهو نڪرندو هو جو اهي ڌار ڌار ملڪن ۾ انقلابي گهوڙا تيز ڪري ڇڏينديون هيون. انهيءَ صورتحال جو فائدو وٺي ڪميونسٽ چوندا هئا ته 'سامراجي جنگين کي بدلائي انقلابي گهرو ويڙهيون بنايو.'

پهرين مهاڀاري لڙائي ۽ ان کان پوءِ دنيا جي جيڪا صورتحال هئي، تنهن کان دنيا جي اڄوڪي صورتحال بنهه ٻي آهي. اڄ انساني سماج جي تاريخي واڌاري جي جوهر، لاڙن ۽ خصلتن تي سڀ کان وڏو اثر دنيا جون سوشلسٽ قوتون وجهي رهيون آهن. اهي قوتون دنيا جي سوشلسٽ نظام جو قوتون آهن، اهي دنيا جي سامراج مان انهيءَ لاءِ لڙي رهيون آهن ته جيئن انساني سماج کي سوشلسٽ نموني بدلائجي. اهڙين حالتن ۾ سامراجي

زنجير جو جيڪو ڇڏيو اڃا سلامت آهي، تنهن جي
 سڀ کان ڪمزور ڪڙين کي ٽوڙي ڇڏڻ جا امڪان
 اڳي جي ڀيٽ ۾ تمام گهڻو وڌي ويا آهن. ساڳئي
 وقت دنيا ۾ ئي مهاڀاري لڙائي کي روڪڻ جا امڪان
 به اڳي جي ڀيٽ ۾ تمام گهڻا آهن. دنيا جي مزور
 طاقتي، دنيا جي عوام ۽ دنيا جي قومن جو بنيادي
 فائدو ان ڳالهه ۾ آهي ته دنيا جي امن جو بچاءُ ڪجي
 ۽ ساڳئي وقت ڌار ڌار ملڪن ۾ انقلاب کي اڳتي
 وڌائجي. اهي ٻئي مقصد هڪ ٻئي سان ڳنڍيل ۽ سلهاڙيل
 آهن. ٻنهي جو هڪ ٻئي تي دارومدار آهي. جيڪڏهن
 هڪڙو مقصد حاصل ٿيندو ته ٻيو آسانيءَ سان حل
 ٿي سگهندو. ٻئي مقصد هڪ جهڙا ممڪن ۽ حاصل
 ٿيڻ جوڳا آهن. ضرورت فقط ان ڳالهه جي آهي ته
 دنيا جي ڪميونسٽن کي اهو پورو پورو شعور هجي
 ته دنيا جو انقلاب هن وقت چاڙهه ۽ حملي جي پوزيشن
 ۾ آهي ۽ نه لات ۽ پوئتي هٽڻ جي پوزيشن ۾. کين
 گهرجي ته دنيا جي انقلاب جي سمورن وهڪرن کي
 هڪ هنڌ آڻي ڪٺو ڪن؛ امن، قومي خود مختياري،
 جمهوريت ۽ سوشلزم لاءِ وڙهندڙ قوتن کي آڻي هڪ
 هنڌ جمع ڪن؛ سامراجي جيڪي به اڳرائيءَ واريون
 جنگيون شروع ڪن تن کي شڪست ڏيڻ جو پڪو
 پيم ڪن؛ هو جنگ جهيڙي مڃائڻ جي جيڪا به سازش
 ۽ اسڪيم تيار ڪن، تنهن کي ناڪام بنائڻ؛ سامراج

کي وک وک ڪري پوئتي ڏکين؛ کيس آهستي-آهستي، ذرو ذرو ڪري ڀڄڻ ۽ پورڪن ۽ نيٺ ٻڄاڙي جو کيس سڄي جو سڄو ڏاهي کڻي پٺ مٿان هڻڻ جي ائين ڪيو ته پوءِ جنگ کي روڪڻ ۽ انقلاب جا ٻئي مقصد حاصل ڪري سگهبا.

اهو ڪم صحيح نموني ڪيئن ڪجي؟ تنهن جو سبق اسان کي اسان جي ملڪ جي ڏکڻ واري انقلاب مان ملي ٿو. اهو انقلاب ثابت ڪري ڏيکاري ٿو ته جڏهن دنيا ۾ ڪابه سهاڀاري جنگ ڪانهي، تڏهن امن جو بچاءُ ته برابر ڪرڻو پوي ٿو پر ساڳئي وقت انقلاب به اچي ۽ ڪامياب به ٿي سگهي ٿو. سامراج دشمن انقلاب تيز ڪيو ته ان مان امن جي بچاءُ ۾ ڪوبه رخنو نه پوندو. اٽلو ان مان ثابت ٿيو ٿئي ته امن کي صحيح نموني بچائڻ جو بهترين ۽ بنيادي طريقو آهي ئي اهو ته سامراج تي حملو ڪجي. ٻئي طرف وري سامراج تي حملو ڪرڻ ۽ سڀني ملڪن ۾ انقلاب جي واڌاري لاءِ فائدي وارو ماحول تيار ڪرڻ لاءِ انهيءَ ڳالهه جي وڏي ضرورت آهي ته امن جو بچاءُ ڪيو وڃي ۽ عالمي جنگ کي روڪجي.

ڏکڻ ويٽنام جو انقلاب اهو ثابت ڪري ٿو ته ڪابه فاشي ڊڪٽيٽر شپ انقلاب کي روڪي نٿي سگهي. جڏهن اسان جي ملڪ جي ڏکڻ ۾ هٿ ٽوڪي حڪومت کي عوام خلاف حيواني ظلم ڪرڻا پيا، تڏهن

ثابت ٿي ويو ته کين سياسي ميدان ۾ ڳاڙهي ٿوڙ
 فاکامي نصيب ٿي آهي، انقلابي صورتحال تيار ٿي
 رهي آهي ۽ انقلاب شروع ٿيڻ وارو آهي. ٿيو به ائين.
 انقلاب سچ پچ شروع ٿي ويو.

جڏهن انقلابي صورتحال پيدا ٿي وڃي، تڏهن چئبو
 ته اقتدار تي قبضو ڪرڻ جو سوال ڪٿو ٿي چڪو
 آهي. اقتدار تي قبضو ڪيئن ڪجي؟ تنهن جو دارومدار
 هر ملڪ جي پنهنجين پنهنجين حالتن تي آهي. پر ڪٿي
 ڇا به هجي اقتدار سڌارن وسيلي نه پر انقلاب وسيلي
 حاصل ٿي سگهندو.

انقلاب طبقاتي لڙاين جي عروج تي پهچڻ کان
 پوءِ ايندو آهي. اهو تڏهن ايندو آهي جڏهن سياسي
 اقتدار جو فيصلو ڪرڻ لاءِ پيڙيل طبقا حاڪم طبقن
 خلاف زبردستي ڪندا آهن. زبردستي ڪيترن روپن ۾
 ظاهر ٿيندي ۽ استعمال ٿيندي آهي. ٿوري ۾ ائين
 ڪٿي چئجي ته انقلابي زبردستي ڪرڻ لاءِ ٻن قسمن
 جي ڦرڻ تي مدار رکڻو پوندو آهي. هڪڙين هٿيار بند
 قوتون ٻين سياسي قوتون. انقلابي زبردستيءَ ۾ ٻن
 نمونن جون جدوجهدون سمايل هونديون آهن: هڪڙي
 فوجي جدوجهد ٻي سياسي جدوجهد. اهي ٻنهي نمونن جون
 جدوجهدون الڳ الڳ به استعمال ڪيون آهن ته ٻي
 پاڻ ۾ گڏي به استعمال ڪيون آهن. ويٽنامي انقلاب
 جو تجربو ڏيکاري ٿو ته انقلاب فقط تڏهن ڪامياب

ٿيندو، جڏهن وٽس هٿيار بند توڙي سياسي قوتون هونديون
۽ انقلابين کي خبر هوندي ته وقت ۽ ماحول جي
نوس حالتن مطابق فوجي ۽ سياسي ڪاروايون هوشيار
۽ ڏاهپ سان ڪيئن ڪجن، جيڪڏهن پنهنجون سياسي
توڙي فوجي قوتون هر وقت تيار نه رکيون ته پوءِ
جڏهن دشمن چٽو حملو ڪيو تڏهن پنهنجو بچاءُ نه
ڪري سگهيو. ان هوندي به زبردستيءَ جو دارومدار
فقط هٿيار بند قوتن تي نه هوندو آهي ۽ نه وري اها
مدائين ڪا رڳو فوجي جدوجهد جو روپ وٺندي آهي.
سياسي قوتون ۽ سياسي جدوجهد لازمي آهن. جيڪڏهن
عوام جون سياسي قوتون نه هونديون ۽ هو سياسي
جدوجهد نه هلائيندا ته رڳو فوجي قوت ۽ فوجي
ڪاروائيءَ سان ڪا سياسي حاصل ڪري نه سگهبي.
وري هر ڪنهن قسم جي سياسي جدوجهد کي زبردستي
کوٺي نه سگهيو. جڏهن عوام سنئون سڌو حاڪم
طبقن جي اقتدار جو تختو اونڌو ڪرڻ ۽ عوام واسطي
اقتدار کڻڻ خاطر حاڪم طبقن جي سرڪاري قانون
کي اورانگي سياسي ڪاروايون ڪن، تڏهن انهن سياسي
ڪارواين کي ئي زبردستيءَ جون سياسي ڪاروايون
سڏي سگهيو. اهو سڀ ڪجهه فقط تڏهن ٿي سگهندو
جڏهن سياسي اقتدار جو مسئلو کڙو ٿي چڪو هجي
يعني انقلابي صورتحال پيدا ٿي چڪي هجي. حاڪم
طبقن جي راج جو تختو اونڌو ڪرڻ لاءِ جيڪا جدوجهد

ٿئي سا لازمي طرح عوام طرفان ٿيڻ کپي، ڦريل ماريل
عوام جي اٿاهه هجڻ طرفان ٿيڻ کپي. هو پارٽي
اڳواڻيءَ هيٺ بي شمار طريقن سان پنهنجو زور ۽
محڪم ارادو ڏيکاري سگهن ٿا. انقلابي زبردستيءَ
جو سڀ کان بهترين ۽ سڀ کان انقلابي طريقو اهو
آهي ته زبردستيءَ جا اهڙا روپ تيار ڪجن ۽ منظم
ڪجن جي حالتن سان بهترين نموني نهڪي اچن، عوام
جي قوت کي سڀ کان بهترين نموني منظم ڪن ۽
ان عوامي قوت سان حاڪم طبقن کي سٽي ڪڍي
انقلاب کي سڀ کان سهڻي نموني ڪامياب ڪرائي
سگهن. اها تمام وڏي ۽ سنگين غلطي ٿيندي جو ضرورت
هجي ته پوءِ به ماڻهو فوجي جدوجهد شروع نه ڪري
يا وري فوجي جدوجهد تڏهن ڪري وجهي جڏهن
حالتون اڃا سازگار ئي نه هجن.

آگسٽ ۱۹۴۵ع واري انقلاب ۾ اسان جي پارٽيءَ
اقتدار کٽڻ لاءِ زبردستيءَ انقلاب آڻڻ جي قانون کي
تخليقي نموني ڪتب آندو. آگسٽ واري انقلاب سياسي
جدوجهد کي فوجي جدوجهد سان ملايو. هڪ طرف
سياسي ۽ فوجي قوتن کي پوري طرح ۽ ذري پرزي
تيار ڪيو ويو ته ٻئي طرف سامراجين ۽ وڏيرن جي
راج کي اونڌو ڪرڻ واسطي عوام کي سجاڳ ڪرڻ
لاءِ جيڪو به نوزون وجهه مليو سو فورن هٿ ڪيو
ويو. قومي چوڻڪاري ۽ آزاديءَ لاءِ جيڪي هٿياربند

دستا قائم ڪيا ويا هئا سي عوام جي اڻاهه انقلابي تحريڪ جي هنج ۾ ڄاوا ۽ ٺهڻا هئا. سندن تعداد برابر ٿورو هو ۽ هنن جيڪي لڙايون ڪيون هيون اهي به ڪي ايڏيون وڏيون ۽ زبردست ڪونه هيون، پر عوام ۾ سندن ساڪ ۽ وقار تمام گهڻو هو. هنن هٿياربند دستن سال ۱۹۴۱ع کان ۱۹۴۵ع واري دور جي عرصي ۾ وطن دوستيءَ جي وڏي وير پيدا ڪرڻ ۾ اهم حصو ورتو هو. جڏهن سوويت يونين جپاني فاشين جي ڪوان تونگ فوج کي گهڻي ٿوڙ شڪست ڏني ۽ جپاني بنا شرط شروط جي پيش پيا. تڏهن پارٽيءَ انهيءَ اڻ لپ سونهري موقعي جو تيزيءَ سان ۽ هڪدم فائدو ورتو ۽ هڪدم عام بغاوت شروع ڪري ڇڏيائين. اسان شهرن ۽ ٻهراڙين جي وسيع عوام جي سياسي قوتن جي آڌار تي اها عام بغاوت ڪئي. انهن سياسي قوتن کي اسان انقلابي فوجي قوتن سان ملايو ۽ اهڙي ريت تخت گاهه جي شهر توڙي ٻين شهرن ۾ دشمن جي راڄ جا مکيه عضوا پڇي پور ڪري ڇڏيائون. اسان ٻهراڙيءَ ۾ سندس سرڪاري مشينريءَ جو چار توڙي پرزا پرزا ڪري ڇڏيو ۽ سموري ملڪ جي اقتدار تي قبضو ڪري ڇڏيوسين.

انقلابيءَ کي گهرجي ته انقلابي زبردستيءَ جي قانونن ۽ هنرن جي آونهي پروڙ حاصل ڪري، دشمن خلاف قوت جي زبردست برتري ٺاهي، مضبوط ۽ طاقتور

مزور - هاري ٻڌيءَ جي بنياد تي عوام جي وسيع توان کي ميڙي مٺ ڪري، زبردست ڪوشش ڪري دشمن جي گهر ۾ گهوٽالو وجهي کيس اندران وڌ ۾ وڌ ٽوڙي ٽڪر ٽڪر ڪري، کيس سندس منگتين کان ڪاٽي اڪيلو ڪري، سندس مقابلي جي قوت کي جڏو ٻڌائي ۽ سندس سرڪاري مشينري کي ڀڄي ٽڪر ٽڪر ڪري عوام جو اقتدار قائم ڪري.

سمورن انقلابين جو تجربو ڏيکاري ٿو ته انقلاب جي ڪاميابيءَ لاءِ سياسي ۽ فوجي قوتن جي تيار ڪرڻ کان سواءِ هڪڙو اهم سوال اهو به آهي ته انقلاب شروع ڪرڻ لاءِ صحيح موقعو ڪيئن هٿ ڪجي. اهو موقعو يا ته ملڪ جون اندريون قوتون ڏياري سگهن ٿيون يا ٻاهر جون حالتون. جنهن ماڻهوءَ وٽ ڪافي انقلابي قوتون نه هونديون سو انقلاب شروع ڪرڻ لاءِ پاڻ سازگار حالتون پيدا نه ڪري سگهندو. پر جي ڪڏهن ڪن سببن ڪري اهڙيون سازگار حالتون پائيهي به پيدا ٿي پون ته به هو انهن مان وقتائتو فائدو وٺي نه سگهندو. تنهن ڪري سڀ کان اهم ڳالهه اها آهي ته هر وقت اها اڻ ٿڪ ۽ لڳاتار ڪوشش ڪندو رهجي ته جيئن طاقت جي ساهميءَ جو پنهنجي طرف وارو ڀڙ ڳرو ٿئي ۽ انقلاب کي ويڙهه جي مٺي پوزيشن ۽ طاقت حاصل ٿئي ۽ اهو دشمن تي فيصلو ڪندڙ برتري حاصل ڪري وٺي.

هاڻي ڀلا ڪيئن چئجي ته انقلاب جو شعلو ڪڏهن پڙڪي اٿندو؟ ڪهڙي خبر ڪهڙي چٽنگ بارود جي ڪوڪي منجهان پڻيٽ پڙڪائيندي؟ جي هڪڙو دفعو انقلاب ويڙهه جي مضبوط پوزيشن ۽ قوت حاصل ڪري وٺي ۽ دشمن کي بتال ڪري وجهي ته پوءِ روزمره جي سياسي ۽ سماجي زندگي هڪ زبردست هلچل جو پڻيٽ پڙڪائڻ لاءِ اسان کي ڪيترائي موقعا ۽ سازگار حالتون پيدا ڪري ڏيندي. پوءِ مسئلو فقط اهو وڃي رهندو ته انقلابي اڳواڻ سالم دماغ وارا هجن ۽ منجهن سياسي سرت ۽ سمجهه، استادي ۽ ڪاريگري هجي. لينن صحيح چيو آهي ”مجموعي طرح سڄي انساني تاريخ ۽ خاص ڪري انقلابي تاريخ جو جوهر ايڏو ته سدا شاهوڪار آهي، ان ۾ ايترا ته گهڻا رنگ ۽ روپ آهن، اهو ايڏو ته جاندار آهي، ان ۾ ايترا ته هنر ۽ حرفتون سمايل آهن، جو بهترين کان بهترين پارٽيون ۽ سڀ کان اڳتي وڌيل طبقن جا سڀ کان وڌيڪ طبقاتي سرت ۽ سمجهه رکڻ وارا اڳواڻ دستا به انهن جو تصور ڪري نه سگهندا آهن.“ اهو ئي سبب آهي جو انقلاب ۾ اڪثر ڪري رڳو ايترو ڪافي هوندو آهي ته انقلاب جا اڳواڻ بنيادي طرح صحيح لاڙا رکندڙ هجن. ڪي بنيادي گالهليون ۽ حالتون سندن قبضي ۾ هجن ۽ منجهن ڪاروائي ڪرڻ جي جرئت هجي. جيئن جيئن انقلابي ڪاروائي وڌندي ۽ ويجهندي

تيئن تيئن حالتون پائيهي ظاهر ڪنديون هلنديون ته
 منجهن ڪهڙا امڪان ۽ واڌاري جا لاڙا لڪل آهن.
 ساڳئي وقت تاريخ جي جوڙيندڙن ۽ خالقن يعني
 عوام جي اڻاهه تخليقي قوت اسان کي سڀني عملي
 مسئلن حل ڪرڻ جا صحيح ڏس، پتا ۽ طريقا
 ڏسيندي ويندي.

باب ٽيو

ڏکڻ ويٽنام ۾ انقلاب ۽ آمريڪي اڳرائي خلاف قوهي چوڻڪاري واسطي عوامي جنگ:-
سڄي ملڪ ۾ اقتدار ڪندڙ کان هڪدم پوءِ اسان جي عوام کي فرينچ غلام بنائيندڙن خلاف مقابلي جي جنگ لڙڻي پئي. اهي فرينچ غلام بنائيندڙ، آمريڪي دست اندازي ڪندڙن کان مدد وٺي وري به اسان جي ملڪ تي ڪاهي آيا. اها مقابلي جي پاڪ جنگ آگسٽ انقلاب جي سلسلي سان ڳنڍيل هئي ۽ ان جي ڪڙي هئي. اها جنگ اسان جي قوم جي آزادي ۽ مادر وطن جي بچاءِ واسطي هئي ۽ اها مزور طبقي جي اڳواڻي هيٺ لڙي وئي، جنهن طبقي جي نمائندگي اسان جي پارٽي ڪري ٿي. انهيءَ جنگ لڙڻ لاءِ صحيح سياسي ۽ فوجي واٽ ورتي وئي. اها واٽ هيءَ آهي ته مقابلي جي جنگ سڄي قوم لڙي، اها سڀ طرفي جنگ هجي ۽ ڊگهي ۽ اينگهيال هجي. ان ۾ مکيه دارومدار اسان جي پنهنجين قوتن تي هجي. ان ۾ انقلابي عوام جي طاقتور قوتن کي هٿياربند قوتن سان ملايو ويو، سياسي قوتن کان پيڙهه جو ڪم ورتو ويو. ان پيڙهه مٿان

عوام جون هٿيار بند قوتون قائم ڪيون ۽ وڌايون ويون. عوام جي هٿيار بند قوتن ۾ ٽن قسمن جي فوج هئي جا دشمن خلاف عوام جي سموري مقابلي جو گهر آهي. جدوجهد جو مکيه روپ هٿيار بند لڙائي هون. هٿيار بند لڙائيءَ کي دشمن جي قبضي وارن علائقن ۾ هلندڙ سياسي جدوجهد سان گهربل حد تائين ملايو ويو. ساڳئي وقت اقتصادي مورچي تي لڙائي لڙڻ ڏانهن به وڌو. ڌيان ڏنو ويو. اهڙيءَ ريت اسان جي ماڻهن کي دشمن مٿان جيڪا زبردست سياسي ۽ اخلاقي برتري هئي، تنهن کي اسان ڀرپور نموني ڪم آڻي سگهياسين. ساڳئي وقت اسان جي ملڪ کي جيڪي مشڪلاتون ۽ ڪمزوريون هيون تن کي دور ڪرڻ لاءِ اسان نئين زماني جون فائدي واريون گالهليون وڌ ۾ وڌ ڪم آنديون. اسان جون اهي ڪمزوريون هي هيون جو اسان جو ملڪ ننڍڙو آهي، اهو هڪ پوئتي پيل زرعي ملڪ آهي؛ وڏس هٿيار بند قوتون بنهه ٿوريون آهن ۽ شروعاتي دؤر ۾ اسان جي ملڪ کي سامراجي چٽي طرفن کان گهيرو ڪريو ويٺا هئا. نيٺ نون سالن جي بيحد شاندار جدوجهد کان پوءِ اسان جي هٿيار بند قوتن ۽ عوام هڪڙي طاقتور سامراجي ملڪ جي اڍائي لک پيشه ور اڳڙائي ڪندڙ فوج کي شڪست ڏني. اهو ڪارنامو سورهيائيءَ جو شاندار داستان آهي. اهو هڪڙي ديو جهڙي عوام جي جنگ جي سورهيائي

جڏهن داستان آهي. ان جنگ جو وڏي ۾ وڏو ڪارنامو ويٺن
 ميٽن ۽ واري لڙائي آهي جيڪا اسان جي قوم جي قومي تاريخ
 ۾ ويهين صديءَ جي ٻين مشهور معروف قومي آزاديءَ
 جي لڙاين يعني باچ دانگ، چي لانگ ۽ دؤنگ دا
 وارين لڙاين مان گڏ شمار ڪئي ويندي. دنيا جي
 تاريخ ۾ انهيءَ لڙائيءَ کي هڪڙو اهڙو شاندار عوامي
 جنگي ڪارنامو ڪري شمار ڪيو ويندو، جنهن سامراجي
 غلامي جي نظام جي ڪوت جا ٻرگهل ڪري وڌا.
 اسان کي آگسٽ انقلاب ۽ فرينچ اڳرائيءَ خلاف
 مقابلي جي جنگ ۾ جيڪي تجربا حاصل ٿيا تن کي
 ڏکڻ واري انقلاب وڌائي عروج تي پهچايو آهي ۽
 ٽين حالتن ۾ ڪتب آندو آهي. سال ۱۹۵۹ع جي
 ڀڄاڙيءَ ۽ سال ۱۹۶۰ع جي شروعات ڌاري ڏکڻ ۾
 دشمن جو ظلمي راڄ وڌي گهڻائي ۾ پهچي ويو.
 وڏن توڙي ننڍن شهرن ۾ اهو ٿورو گهڻو مضبوط رهيو
 پر هو بهراڙيءَ جي وڏن علائقن جي ماڻهن مٿان
 دستوري نموني راڄ ڪرڻ کان بس ٿي ويو. ڇاڙتي
 سرڪار جي انتظامي مشنري اڄ هتي ته سپان هتي وئي
 ڪمزور ۽ پيوس ٿيندي. ٻئي طرف عوام خاص ڪري
 هاري عوام انقلابي جذبي سان ٽهڪياڻي ۽ دشمن سان حياتي
 ۽ موت جي ويڙهه ڪرڻ لاءِ پختو پهه ڪري تيار ٿي
 ويا. بهراڙيءَ جي عوام کي سجاڳ ۽ بيدار ڪري،
 جزوي ۽ مڪاني بغاوتون ڪرائي، دشمن جي انتظامي

سرشتي جي ڪمزور کان ڪمزور ڪڙين کي ڀڄي
 ٽڪر ٽڪر ڪرڻ لاءِ حالتون ڀڄي راس تي ويون.
 نيٺ هڪ ٻئي پويان لڳاتار بغاوتون شروع ٿي
 ويون. انهن بغاوتن جي ڪري انقلاب هڪ اهم ٿيو
 ڏٺو. انقلاب دشمن کان بچاءُ ڪرڻ جي پوزيشن مان
 وڌي، دشمن تي حملي ڪرڻ واري پوزيشن هٿ ڪري
 ورتي. انقلاب جي وڏي وير سموري ڏکڻ ويٽنام تائين
 پکڙجي وئي. هٿيار بند لڙائيءَ کي سياسي ڪاروائي سان
 ملايو ويو. جيئن جيئن انقلاب وڌي ويجهي چئي جنگ
 جو روپ ورتو، تيئن تيئن فوجي جدوجهد روز
 ويئي وڌندي ۽ تمام اهم ڀارت ادا ڪرڻ لڳي. مقابلي
 ۽ انقلاب جي فتح واسطي لازمي آهي ته دشمن کي
 شڪست ڏجي. هٿيار بند جدوجهد انقلابي جدوجهد جو
 بنيادي روپ آهي. اها دشمن جي فوجي قوتن کي
 ناس ڪرڻ ۽ سندس سمورين سياسي ۽ فوجي قوتن کي
 ناڪام بنائڻ ۾ منئين سڌي ۽ فيصلو ڪندڙ مدد ڏئي
 ٿي. پر اها هميشه سياسي ڪاروائي سان شامل ڪئي
 ويندي آهي ته جيئن عوام کي لڳاتار بغاوتون ڪرڻ
 ۾ مدد ملي، دشمن جي گرفت ٽٽي، عوام خودمختياري
 جيتي ۽ سلامت رکي ۽ انقلاب اڳتي وڌي. فوجي
 جدوجهد سان گڏ عوام طرفان سياسي جدوجهد به جدوجهد
 جو هڪڙو بنيادي روپ آهي. سياسي جدوجهد ڏکڻ
 ۾ هلندڙ انقلاب جي سمورين منزلن تي ۽ سموري انقلاب

جي ڪاميابيءَ تي فيصلو ڪندڙ اثر وڌو آهي . سياسي فوج هٿيار بند فوج جي بنياد ۽ پيڙهه جو ڪم ڏئي ٿي . ساڳئي وقت سياسي فوج کي تربيت ڏئي ٺاهي جوڙي عوام جي هڪ باقائدي سياسي فوج بنايو ويندو آهي . جن علائقن تي دشمن جو قبضو آهي ، اتي عوام جي سياسي جدوجهد ڇڻ ته هڪڙي ڪان وانگر دشمن جي ڇاتيءَ ۾ کتي پئي هوندي آهي . عوام جي باقائدي سياسي فوج ان ڪان جو گهر هوندي آهي ۽ خود جتي دشمن جون فوجي ، سياسي ۽ اقتصادي قوتون ڪئي هونديون آهن اتي به سياسي فوج ۽ ان جي سياسي جدوجهد جو پالو دشمن کي ٽنجهي ويندو آهي . فوجي جدوجهد سان گڏ سياسي جدوجهد ، اهو آهي ڏکڻ ۾ انقلابي زبردستيءَ جو بنيادي روپ ، انهن ٻنهي جدوجهدن کي پاڻ ۾ ملائي ڪتب آڻڻ ، اهو آهي انقلابي جدوجهد کي صحيح ڍنگ مان هلائڻ جو بنيادي قائدو . جڏهن عوام جي انقلابي جدوجهد جا اهي تمام طاقتور حملو ڪندڙ لشڪر اڇيو پاڻ ۾ گڏجن ٿا ، تڏهن انهن مان اٿاهه طاقت پيدا ٿئي ٿي . ڏکڻ ۾ اسان جا جيڪي ڏيڍ ڪروڙ کن هر وطن آهن ، تن جون قوتون ٻيڻيون چوڻيون ٿيو وڃن ۽ پوءِ هو آمريڪين ۽ سندن چاڙتن جي سپڪا فوجي ۽ سياسي چال هٿيو ناڪام بنايو رکن ۽ سندن ٽڪڙ ۽ تيزي پڇيو ڇڏين . جدوجهد جي انهن ٻن بنيادي روپن کي استعمال ڪرڻ ڪان سواءِ

اسان جي ڏکڻ جي ماڻهن دشمن جي سپاهين ۾ سياسي ڪم به تيز ڪري ڇڏيو آهي. ان سياسي ڪم جو مقصد اهو هوندو آهي ته آمريڪي فوج ۽ سندن چاڙتي سرڪار جي فوج جي سپاهين کي سڃيئون پڇيون حقيقتون ٻڌائي سندن اکيون کولجن ۽ کين انقلاب جو طرفدار بنائجي ۽ اهڙي ريت آمريڪين جي ويٽنامين کي ويٽنامين سان ويڙهائڻ واري نيچ ۽ ڪمڻي پاليسيءَ کي ناڪام بنائجي. ڏکڻ ويٽنام ۾ انقلاب جو اهو به هڪڙو سڄي انقلاب لاءِ اهميت رکندڙ حملي جو رخ ۽ بنيادي نڪتو آهي. دشمن جي سپاهين ۾ سياسي ڪم ڪرڻ جي ڪري اهو نعرو ڪامياب ٿئي ٿو ته ”مزورو، هاريو، سپاهيو! پاڻ ۾ ٻڌي ڪريو.“ انهيءَ جي ڪري آمريڪي سامراجين جي نئين نموني جي غلاميءَ واري سرڪار جو تختو اونڌو ڪرڻ ۽ کيس شڪست ڏيڻ جي ڪم کي هتي ملي ٿي. ڏکڻ ويٽنام ۾ انقلاب جي واڌاري جو عمل اهو آهي ته عوامي بغاوتن کي انقلابي لڙاين سان شامل ڪيو وڃي. انهيءَ عمل جي شروعات پهراڙين ۾ ننڍڙين بغاوتن سان ڪئي وئي. تنهن کان پوءِ ڏاکڻي به ڏاکڻي عوامي بغاوتون تيزيءَ سان وڌڻ لڳيون. ۽ انقلابي جنگ سان قدم قدم ۾ ملائي وڌيون ويجهيون. انهن عوامي بغاوتن عوام جي عمل جو ميدان ڪشادو ڪيو، عوام جون قوتون اڏيون، انقلابي جنگ کي وڌايو ۽ ان جي وقار کي چؤطرف ڦهلايو. ٻئي طرف

ان جي ابتڙ، وري جيئن جيئن انقلابي جنگ وڌي، تيئن تيئن ان وري عوام جي بغاوتن جي شروع ٿيڻ ۽ ڦهلائڻ لاءِ سازگار حالتون تيار ڪيون. ڏکڻ ويٽنام ۾ انقلابي عمل جو لازمي نتيجو اهو نڪتو جو گڏيل فوجي ۽ سياسي جدوجهد وڌي وڌي نيٺ ان منزل تي پهتا جو ۱۹۶۸ع جي بهار جي موسم ۾ دشمن تي عام حملو ڪرڻ ۽ هڪ ٻئي پويان لڳاتار بغاوتون ڪرڻ جو دؤر شروع ٿي ويو.

ڏکڻ ويٽنام جي انقلاب جو هڪڙو سڄي انقلابي لاءِ اهميت رکندڙ مسئلو اهو آهي ته ملڪ جي ٽن قسمن جي علائقن يعني جبلن ۽ ٻيلن وارن علائقن، ميداني علائقن ۽ شهري علائقن، انهن ٽنهي قسمن جي علائقن جي جيڪا پوزيشن آهي، تنهن جي اهميت جو سموري انقلاب جي خيال کان صحيح ڪاٿو ۽ صحيح اندازو لڳائجي. ان ڪاٿي ۽ اندازي جي بنياد تي هر علائقي جي خاص حالتن آهر ۽ انقلاب جي هر هڪ ڌاڪي مطابق، مناسب وزن ۽ سوزون مقدار ۾ فوجي جدوجهد کي سياسي جدوجهد سان ملائجي ۽ فوجي لڙائي جي ڪارواين کي عوامي بغاوتن سان شامل ڪجي. انهيءَ باري ۾ رهنمائي ڪندڙ اصول هي آهي: ”سموري انقلاب لاءِ اهميت رکندڙ ٽنهي قسمن جي علائقن ۾ دشمن تي حملو ڪريو.“ ڏکڻ ۾ انقلاب جيڪي طريقا استعمال ڪري ٿو، تن ۾ اهو اصول نرالي اهميت رکي

ٿو. اهو اصول ڏکڻ ويٽنام جي انقلاب جي ڊگهي تجربي جي نچوڙ ڪيڻ ۽ ان نچوڙ کي بهتر کان بهتر بنائڻ مان هٿ ڪيو ويو آهي. جيڪڏهن پويان لڳو هئي ويٽنامي انقلاب جي سموري واڌاري جي عمل تي نظر ڊوڙائجي ته ڏسبو ته ويٽنامي انقلاب هميشه مزورن ۽ هارين جي مکيه قوتن تي پاڙيو آهي، شهرن توڙي بهراڙين جي انقلابي تحريڪ تي وڏو ڌيان ڏنو آهي، جبلن، ٻيلن ۽ ميداني علائقن ۾ مضبوط اڏا بنايا آهن، شهرن ۾ پير ڪوڙڻ جون جايون ٺاهيون آهن ۽ بهراڙي توڙي شهر جي علائقن ۾ بغاوتون ڪرايون آهن.

ڏکڻ ويٽنام ۾ انقلابي طريقن جون مکيه خاصيتون ٿورن اکرن ۾ هي آهن:- جزوي ۽ مڪاني بغاوتون ڪرائڻ، فوجي جدوجهد کي سياسي جدوجهدن سان ملائڻ، دشمن جي چاٽي ۾ ٽن ڌار ڌار طرفن کان ٽي ڌار ڌار ڀالا ڪوڙڻ، يعني فوجي ڪاروايون، سياسي ڪاروايون ۽ سندن فوج ۾ سياسي ڪم، عوامي بغاوتن کي انقلابي لڙائيءَ سان ملائي ۽ ٺهڪائي هلائڻ ۽ سموري انقلاب لاءِ اهميت رکندڙ ٽنهي علائقن ۾ دشمن تي وار ڪرڻ. اهي هميشه لاءِ مقرر ٿيل چڙوچڙ نسخا نه آهن پر جدوجهد جا روپ ۽ رستا آهن. انهن ۾ تمام گهڻي لڇڪ ۽ جان آهي ۽ سڀ هڪٻئي سان جڙيا ۽ ڳنڍيا پيا آهن. انهن انقلابي طريقن ٽي اسان جي ڪروڙين عوام جي طاقت، هوشياري ۽ تخليقي قوت کي ڀرپور نموني وڌايو ۽ ويجهايو آهي. اسان جي عوام کي

خبر آهي ته دشمن تي حملي ڪرڻ وقت ڪوڙي جذبي ۽ جولان سان وڌي چڙهي هلائون ڪجن، پنهنجي قوتن کي ڪيئن بچائجي، ملامت رکجي ۽ اڏجي. ڊگهي اينگهائيل جدوجهد ڪيئن هلائجي، فائدي وارا وجهه ۽ موقعا ڪيئن پيدا ڪجن، وڏيون سوپون ڪيئن کڻجن ۽ پس پيش دشمن کي مڪمل شڪست ڪيئن ڏجي. جيئن فرينچ سارجين خلاف اسان جي مقابلي جي اڳوڻي جنگ عوام جي جنگ هئي، تيئن آمريڪي اڳرائي ڪندڙن خلاف اسان جي هاڻوڪي جنگ به عوامي جنگ آهي، جنهن جو معيار اڳي کان تمام گهڻو اوچو ڪيو ويو آهي.

اتر ۾ آمريڪي اڳرائي ڪندڙن اسان کي تباھ ڪرڻ لاءِ اهڙي زبردست هوائي ۽ بحري جنگ شروع ڪئي، جنهن جو مثال مله مشڪل آهي. ان تباھي واري جنگ خلاف اسان پنهنجي بچاءَ جي جنگ شروع ڪئي ۽ چئن سالن جي بي حد سورهيائيءَ واري جنگ کان پوءِ اسان جي هٿياربند قوتن عوام دشمنن کي مڪمل شڪست ڏني. اسان جا ماڻهو جيڪا عوامي جنگ پيا لڙن، تنهن ۾ اها سوپ هڪڙي نئين ۽ وڏي برانگهه هئي.

انهيءَ سوپ مان گهڻي اهميت وارا نتيجا نڪتا. ان سوشلسٽ اتر (ويتنام) کي جيڪو علائقو سڄي سالڪ جي انقلاب جي پٺ ۽ پشت پناهي جو مرڪزي اڏو آهي، تنهن کي مضبوطيءَ

سان بچائي ورتو. ان آمريڪي سامراجين واري چٽي ۽ وحشي جنگ جو هڪڙو بازو ڀڄي وڌو ۽ سندن آڪڙ ۽ من مستيءَ کي ڪاري ضرب هڻي وڌائين.

اسان جي پارٽيءَ جيڪا وات پيش ڪئي آهي تنهن کي انهيءَ سوڀ سورهن آنا صحيح ثابت ڪيو. اها وات هيءَ آهي! سموري عوام طرفان مقابلي جي جنگ لڙي وڃي، سموري عوام طرفان قوم جو بچاءُ ڪيو وڃي ۽ اقتصادي مرستي ۾ ڦير ڦار ڪئي وڃي.

انهيءَ سوڀ ثابت ڪيو ته اسان جي سڊاملوڪ سوشلسٽ راج ۾ وڏي جان ۽ طاقت آهي. اتر ۾ عرام جي جمهوري اقتدار ۾ ان کٽ قوتون آهن، اسان جي هٿياربند فوجن ۽ عوام جي دل ۾ جيڪو آمريڪي اڳرائي ڪندڙن سان مقابلي ڪرڻ ۽ ملڪ بچائڻ جو جذبو ۽ ارادو آهي سو بلڪل پختو ۽ اٽل آهي ۽ اسان جي ماڻهن جي شاندار انقلابي سورهياڻي ڏينهن وڌندڙ آهي.

صدر هوچي منهن انهيءَ گبالهه کي هيئن بيان ڪيو آهي: هيءَ سوڀ اسان جي پارٽيءَ جي صحيح انقلابي سوڀ آهي. اسان جي ماڻهن جي اٿاهه وطن دوستي، مضبوط ٻڏي ۽ لڙائي ڪرڻ ۽ ڪٽڻ جي پختي ۽ اٽل ارادي جي سوڀ آهي ۽ اسان جي سڊاملوڪ سوشلسٽ راج جي سوڀ آهي. اها اسان جي ملڪ جي اتر توڙي ڏکڻ وارن علائقن جي هٿياربند قوتن ۽ عوام جي

گڏيل سوڀ آهي. ساڳئي وقت اها دنيا جي ڀينجن ٿي
کنڊن جي برادر ۽ دوست ملڪن جي ماڻهن جي گڏيل
ڪاميابي آهي.

ڏکڻ ويٽنام ۾ عوام جي جنگ هڪڙي اهڙي
آزادي جي جنگ آهي جا هڪڙي خاص قسم جي
”خاص جنگ“ خلاف ۽ آمريڪي سامراجين جي پڙڪايل
وڏي کان وڏي وحشي کان وحشي ”محدود جنگ“
خلاف لڙي وڃي ٿي.

هن وقت ڏکڻ ۾ قومي آزاديءَ جي محاذ جي
اڳواڻي هيٺ جيڪا عوامي جنگ لڙي پئي وڃي، تنهن
جي واٽ اهڙي چونڊي وئي آهي جا ان جنگ جي
کردار ۽ فطرت مطابق آهي. ڏکڻ ويٽنام جي قومي
آزاديءَ جي جنگ حقي جنگ آهي. اتي جي انقلاب
جي فطرت پرڀور نموني عوامي آهي. ان ڪري ان
انقلابي ۽ عوامي جنگ لاءِ چونڊيل جنگي واٽ به
اهڙي ئي انقلابي، عوامي ۽ حقي آهي. ان واٽ جو
دارو مدار ڏکڻ جي عوام جي اٿاهه وطن دوستيءَ ۽
مڪمل انقلابي جذبي تي ٻڌل آهي. ڏکڻ جا عوام پنهن
جي مقدس ۽ پاڪ قومي حقن کي بچائڻ ۽ انهن کي
استعمال ڪرڻ لاءِ پڪو پهه ڪري اٿي ڪڙا ٿيا آهن.
انهن اٿل فيصلو ڪيو آهي ته پنهنجي مقدس قومي
حقن کي آمريڪي سامراجين ۽ سندن ڪمدارن هٿان
پيرڻ هيٺ لتاڙجڻ نه ڏينداسين. انهيءَ عوامي جنگ

جي وات ٺاهڻ ۾ مارڪسزم ليننزم جي فوجي سائنس ۽ برادر سوشلسٽ ملڪن جي حاصل ڪيل عوامي جنگ جي قيمتي تجربن کان ڪم ورتو ويو آهي . انهيءَ مارڪسي لينني فوجي سائنس ۽ برادر سوشلسٽ ملڪن جي عوامي جنگ جي تجربن کي اسان جي ملڪ جي حالتن مطابق عقل ۽ سمجهه، ڏاهپ ۽ سياست سان ڪتب آندو ويو آهي . ساڳئي وقت انهي وات ٺاهڻ ۾ اسان پنهنجي ملڪ جي بيحد قيمتي تجربن کان ڪم ورتو آهي . هڪڙو ته اسان اهو بيحد قيمتي فوجي تجربو ڪتب آندو آهي جيڪو اسان کي سڄي ملڪ ۾ بغاوتون ڪرڻ ۽ عوامي جنگ هلاڻ مان حاصل ٿيو آهي . ٻيو ته اسان ۾ ڪن ايامن کان ، سوين پرين ۽ پيڙهين کان، ڌارين جي اڳواڻن خلاف سڀني ماڻهن ۽ ماڻهن مقابلو ڪري کين تڙي ڪيڏن جون شاندار ، سورهيائيءَ واريون ريتون ۽ رسمون هليون اچن . اسان جي ابن ۽ ڏاڏن اهي مقابلا ڪري ڪري، وڏا فوجي هنر، ڏاهپون ۽ دانايون پراڻي ورثي واريون هيون . اهي سڀ هو اسان کي ورثي ۾ ڏئي ويا آهن . ڏکڻ ۾ عوامي جنگ جي صحيح وات گهولي ڪيڏن ۽ مقرر ڪرڻ لاءِ اسان پنهنجي انهن شاندار سورهيائي وارين ريتن ۽ رسمن ۽ پنهنجي ابن ڏاڏن جي جنگي ڏاهپن ۽ دانائين جي اسلحه خزاني مان پورو پورو فائدو ورتو آهي .

ڏکڻ ويٽنام ۾ عوامي جنگ عوام لاءِ ، عوام جي جنگ آهي . اها سڀ طرفي جنگ آهي ، جا فقط ڪي ٿورا

سورهيم ۽ سرويج نه، پر سموري قوم لڙي ٿي. ڏکڻ ۾ جدوجهد هلائڻ جي انقلابي طريقن جو درجو ۽ معيار آهستي آهستي باقائدي اوچو ڪيو ويو آهي. ان جنگ ۾ فوجي لڙائي توڙي سياسي ڪاروائي شامل آهي. اها جنگ عوام طرفان بغاوتون ڪڙيون ڪرڻ جي تحريڪ مان ڦٽي نڪتي آهي. ۱۹۵۹ ۽ ۱۹۶۰ ۾ لاڳيتين بغاوتن جي وسيلي ڏکڻ ويٽنام جو انقلاب پنهنجي بچاءُ ڪرڻ واري پوزيشن مان وڌي، دشمن تي وار ڪرڻ جي پوزيشن کي رسي ويو. ان کان پوءِ ڏکڻ جو انقلاب هميشه مجموعي طرح دشمن تي آڪرو ۽ غالب ٿي، مٿس اڳتي وڌي اڳواٽ حملو ۽ پٺون مٽ چڙهائي ڪرڻ واري سوچ مطابق هلايو ويو آهي. جڏهن کان دشمن جي ”خاص جنگ“* خلاف مقابلي جي جنگ شروع ٿي ۽ هلي، تنهن دؤر ۾ اسان جي انقلابي جنگ جي دشمن مٿان چڙهت ۽ آڪرائي واري بيهڪ جو بنياد هن ڳالهه تي هو جو اسان جا انقلابي عوام پختو په ڪري چڪا هئا ته پنهنجي جيئڻ جو حق موٽي حاصل ڪرڻ لاءِ، اڳرائي ڪندڙن ۽ غدارن سان سرڻ جيئڻ جي ويڙهه ڪبي. سموري عوام جي انهيءَ پختي په ڪري کين دشمن جي

* يعني جڏهن کان آمريڪي اڳرائي ڪندڙن ويٽنام تي حملو ڪيو آهي تڏهن کان.

مٿان سياسي غلبو، برتري، اخلاقي آڪرائي ۽ چڙهت حاصل ٿي ۽ سندن طاقت دشمن جي ڀيٽ ۾ تمام گهڻي ٿي ويئي. ان کان پوءِ دشمن تي فوجي توڙي سياسي مڪن مان مارو ڪيو ويو ۽ دشمن مٿان غلبي ۽ برتريءَ، آڪرائيءَ ۽ چڙهت کي وڌائي وڌائي چوڻي ۽ تي رسايو ويو. انهيءَ آڪرائيءَ ۽ چڙهت کي هيٺين درجي جي روپن ۽ صورتن مان وڌائي اعليٰ درجي جا روپ ۽ صورتون ڏنيون ويون، دشمن تي مڪاني ۽ جزوي غلبي، برتري، آڪرائي ۽ چڙهت کي وڌائي مڃي ملڪ ۾ مڪمل غلبو ۽ برتري، آڪرائي ۽ چڙهت بنياد وٺيو. خاص جنگ کان پوءِ دشمن وري 'محدود جنگ' جو دؤر شروع ڪيو، جو دؤر اڃا هلندڙ آهي*.

هن دؤر ۾ دشمن مٿان اسان جي چڙهت ۽ آڪرائيءَ واري بيهڪ جو مدار انهيءَ گالهه تي بيٺل آهي ته اسان جون هٿياربند فوجي ۽ سياسي قوتون جنگ جي ميدان جي سمورن بنيادي اهميت رکندڙ علائقن يعني جابلو ۽ ڀيلن جي علائقن، ميداني علائقن توڙي شهري علائقن ۾ مورچا قائم ڪريو بيٺيون آهن. ان جي ڪري ڏکڻ جون هٿياربند قوتون توڙي عوام، ويڙهه جون مضبوط پوزيشنون وٺيو ويٺا آهن. ماسراجين جي خاص جنگ کي شڪست ڏيڻ کان پوءِ منجهن اها طاقت پيدا ٿي

* هينئر آمريڪي اڳرائي ڪندڙ گهڻي ڀاڱي ويٽنام خالي ڪرڻ تي مجبور ٿيا آهن.

وئي آهي جو اهي پنهنجي مرضيءَ موجب جڏهن ۽ جتي وٺين، اتي اڳتي وڌي دشمن تي لڳاتار حملا ڪندا رهن. انقلابي جنگ جيڪي به ڏاڪا ۽ منزلون ٽپي هتي پهتي آهي تن سڀني ڏاڪن ۽ منزلن تي ان هميشه دشمن تي اڳتي وڌي چڙهائي ۽ حملو ڪرڻ واري، آڪري ۽ چڙهتو حڪمت عملي کان ڪم ورتو آهي. انهيءَ حڪمت عملي مطابق دشمن تي هڪٻئي پويان حملن جا سلسلا جاري رکيا ويا آهن، هر حملي ۾ مٿس دهشت وجهندڙ لڳاتار ۽ چٽا وار ڪيا ويا آهن، هر دفعي اهي وار اوچي کان اوچا روپ وٺندا ويا آهن. ڪڏهن اهي واڌارا ڏاڪي به ڏاڪي، رفتي رفتي ٿيا آهن ته ڪڏهن اوچتين اچن، ٽپن ۽ چالن جي روپ ۾ ٿيا آهن. ڪن هنڌن ۽ ڪن وقتن تي ان عمل پنهنجي بچاءَ جو روپ ورتو آهي. پر اها فقط عارضي چال هوندي آهي، جنهن جو مقصد اهو هوندو آهي ته حملو جاري رکڻ ۾ جيڪا رڪاوٽ هجي، تنهن کي دور ڪجي. انهي حملي ڪرڻ واري آڪري ۽ چڙهتو حڪمت عمليءَ جي وسيلي ڏکڻ جي هٿياربند قوتن ۽ عوام آمريڪي سامراجين جي نئين نموني جي غلاميءَ جي نظام مڙهڻ واري هر پاليسي کي ناڪام بنايو آهي، ننگو دين دير جي غنڊه گردي واري ڊڪيٽر شپ جو تختو اونڌو ڪيو آهي، آمريڪين کي سندن خاص جنگ ۾ شڪست ڏني آهي ۽ هاڻ جڏهن هنن پنهنجي

جنگ کي وڌائي چوڻيءَ تي رسايو آهي ۽ ان کي 'محدود جنگ' سڏڻ لڳا آهن، تڏهن ان جنگ ۾ به کين ئوٽا چٻايا پيا وڃن.

ڏکڻ ويٽنام ۾ عوامي جنگ جي حملي واري آڪري ۽ چڙهتو حڪمت عمليءَ لاءِ ضروري آهي ته سمورو عوام مقابلي جي جنگ لڙي ۽ ان لاءِ سياسي توڙي فوجي قوتن کان ڪم وٺي ۽ سياسي توڙي فوجي جدوجهدون هلائي، بنيادي اهميت رکندڙ تنهي علائقن يعني جابلو ۽ ٻيلائي علائقن، ميداني علائقن ۽ شهري علائقن ۾ دشمن تي حملا ڪيا وڃن، تنهي قسمن جي هٿياربند قوتن هٿان ڪاروايون ڪرائجن ۽ ان سان گڏ عوام هٿان بغاوتون ڪرايون وڃن ۽ ٻنهي قسم جي ڪارواين کي پاڻ ۾ گڏيو وڃي، دشمن تي به حملو ڪيو وڃي ۽ ان سان گڏوگڏ خودمختياري کٽڻ جي به ڪوشش ڪئي وڃي. خودمختياري کٽڻ تي دشمن جي قوتن کي ناس ڪرڻ ۾ مدد ملندي. دشمن جون فوجون ناس ڪيون ته وري عوام جي خودمختياري مضبوط ٿيندي. هميشه اها ڪوشش ڪرڻ کپي ته صورتحال اهڙي بيهارجي جو پهرين چال هميشه پنهنجي هٿ ۾ هجي. دشمن تي لڙائيءَ جي سموري ميدان ۾ وار ڪجن، کيس ڊوڙائي ڊوڙائي اهڙو بيواھ ڪري ڇڏجي جو انقلابي ساڻس وڙهڻ لاءِ لڙائي جو جيڪو به نمونو چونڊين هو ان کي منهن ڏيڻ جي ڪوشش ۾

ٺي پورو هجي: سندس فوج گهڻي پنڌ ۾ ڇڏي ڇڏي
پکڙيل هجي، اها هر هنڌ گهيري ۾ هجي، وچان وچان
ڪاٽيل هجي ۽ هر وقت ساندھ دٻاءُ هيٺ هجي.

ڏکڻ ۾ عوامي جنگ جي آڪري ۽ چڙهتو بيهڪ
۽ پوزيشن کي قائم رکڻ لاءِ لازمي آهي ته عوامي
طاقتن ۽ آمريڪي سامراجين ۽ سندن چاڙتن جي طاقت
جي توازن جي نراين خاصيتن ۽ ان جي واڌاري جي
لاڙن جو صحيح ڪاٽو ۽ اندازو لڳايو وڃي. دشمن جو
تعداد ۽ سندس ساز سامان برابر گهڻو آهي ۽ ان ڳالهه
۾ هو مضبوط آهي پر منجهس اهڙيون بنيادي ڪمزوريون
آهن جن جو ڪو علاج ٿي نٿو سگهي. ڏکڻ جي هٿيار-
بند قوتن ۽ عوام ۾ ڪافي ڪمزوريون آهن پر انهن
هوندي به وڏن بنيادي مضبوط طاقتون آهن ۽ کين
خير آهي ته پنهنجي مضبوط طاقتن سان دشمن جي
ڪمزور مورچن تي ڪيئن حملو ڪجي. تنهنڪري
هر نئين چال هلڻ جي پهچ سدائين سندن هٿن ۾ رهي
ٿي ۽ سندن وار ڪندڙ طاقت ٻيئي چوڻي ٿيو پوي.

حملي واري حڪمت عملي ڪم آڻڻ لاءِ فوجي
فن، تدبيرن ۽ ويڙهه جي طريقن بابت ڪيترن مسئلن
جا سلسلا ڪاميابي سان حل ڪرڻ ضروري آهن.
انهي سلسلي ۾ ڏکڻ جي هٿياربند قوتن ۽ عوام وڙهڻ
جا ڪيترائي موزون طريقا ايجاد ڪيا آهن. هي طريقا
بيحد نرالا، قسمن قسمن جا، لچڪيدار ۽ اثرائيا آهن.

انهن جي مدد سان هنن دشمن کي ڪاپاري ڌڪ هنيا آهن ۾ پاڻ ٿورڙو نقصان سهي، کيس گهرا نقصان پهچايا آهن. مثال طور: هنن هڪ طرف علائقائي فوجن، عوامي پوليس ۽ گهروائين بچاءُ جي دستن هٿان دشمن خلاف گوريلا ڪاروايون ڪرايون آهن ته ٻئي طرف ان مان گڏوگڏ ۽ ساڳئي وقت هنن پنهنجي باقائدي فوجن هٿان مٿس گهٽيل ۽ ڪاري ضربون لڳرايون آهن. هنن هڪڙي پاسي نيزيون، وچوليون ۽ وڏي پيماني واريون ڪاروايون گڏي هڪڙي ئي وقت ڪيون آهن ۽ دشمن جي تباهيءَ کي ڦهلايو آهي ته ساڳئي وقت هنن عوام جي خود مختياريءَ کي ٽنهي بنيادي اهميت وارن علائقن ۾ لڳاتار وڌايو ۽ مضبوط ڪيو آهي.

هنن دشمن جي گهٽائيءَ کي منهن ڏيڻ لاءِ اعليٰ درجي جون انقلابي هٿياربند قوتون استعمال ڪيون آهن ۽ اهڙي طاقت واري پوزيشن پيدا ڪري ورتي آهي، جتان فقط ننڍڙن دستن سان به دشمن جي وڏن دستن کي شڪست ڏيئي سگهجي ۽ ٿورن وسيلن سان گهڻن وسيلن جو مقابلو ڪري سگهجي، دشمن کي دلير، چالاڪ، گهڻا ۽ اوچتا ڪاپاري ڌڪ هڻجن، ڪڏهن فقط هڪڙي قسم جون فوجون ڪتب آڻجن ته ڪڏهن ڪيترن ئي قسمن جي فوجن جي ڪارواين کي پاڻ ۾ ملائي ڪتب آڻجي، دشمن جي نازڪ عضون، سندس دماغ ۽ سندس گچيءَ تي موتمار ضربون هڻجن ۽ منجهس

ڪهرام مڇاڻجي، دليري ۽ مضبوط ارادي سان اڳتي وڌي دشمن تي پٿون سٽ وار ڪجي ۽ مٿس اهڙي قسم جي لڙائي مڙهجي، جنهن لڙائيءَ ۾ عوام ماهر آهي، دشمن کي اهڙي پوزيشن ۾ ڦاسائجي جتي هو پنهنجي مضبوط وسيلن جو پورو فائدو وٺي نه سگهي، سندس چالن کي بيوس ۽ جڏو بنائي ڇڏجي ۽ سندس جوابي ڪاروائي ۽ بچاءُ کي بي اثر بنائي ڇڏجي؛ تباھ ڪندڙ حملي جا ڪيئن طريقا ۽ روپ پاڻ ۾ ملائي استعمال ڪجن، جيڪي به قوتون، هٿيار ۽ جنگي وسيلا پنهنجي وس ۾ هجن، انهن جو ڀرپور استعمال ڪجي، سرزمين ۽ موسم جو ڀرپور فائدو وٺجي؛ دشمن تي هر قسم جي حالت ۾ حملو ڪري سگهجي، چاهي هو وڏي رهيو هجي يا هٽي رهيو هجي ۽ مٿس هر قسم جي جهيڙ ۽ ماحول ۾ حملو ڪري سگهجي، چاهي هو ڪمزور هجي ۽ بي خيالو هجي يا چاهي مضبوط هجي ۽ وڙهڻ لاءِ تيار ٿيو ويٺو هجي.

وڙهڻ جون اهي چالون ۽ طريقا سورهيه ڏکڻ جي آزاديءَ جي فوج جي انقلابي ڪارڪنن ۽ مجاهدين جي تيزيءَ، عقلمندي ۽ هر حال کي منهن ڏيڻ جي هر فن مولوي لياقت تي سڌار رکڻ ٿيون. هي اهي مرد ۽ عورتون آهن جن جون دليون اٽاهه وطن دوستيءَ ۽ بي حساب قومي ۽ طبقاتي سمجهه ۽ پروڙ سان ٽٽڻ آهن. انهن ۾ نه رڳو وڙهڻ جي جرئت ۽ پختو ارادو آهي پر

کين اها به خبر آهي ته سڀ کان سهڻي ۽ ڪارائتي نموني ڪيئن وڙهجي ۽ کٽجي.

ڏکڻ ويٽنام ۾ عوامي جنگ جي رهبري ڪرڻ لاءِ بنيادي اهميت وارو اصول هي آهي ته هڪڙي ڊگهي اينگهايل جنگ لڙجي ۽ جنگ لڙندي لڙندي آهستي آهستي طاقت گڏ ڪبي رهجي، گذريل پاءُ صديءَ ۾ اسان قومي آزاديءَ ۽ پنهنجي مادر وطن جي بچاءَ واسطي جيڪا عوامي جنگ پئي ڪئي آهي سانهيءَ قانون مطابق لڙي اٿئون.

هاڻوڪي آزادي جي لڙائي ۾ ڏکڻ جون هٿيار بند فوجون ۽ عوام آمريڪي سامراج سان مقابلو ڪري رهيا آهن، جيڪو سڄي دنيا جي سامراجين ۽ غلام بنائيندڙن جو لٽ مردار آهي ۽ وٽس زبردست فوج ۽ جديد هٿيار ۽ ساز سامان آهن.

مهندس فوجي ۽ اقتصادي قوتون ۽ پهچون اسان کان ڪئين ڀيرا وڌيڪ آهن. اهوئي سبب آهي جو اسان کي وقت گهرجي ته جيئن دشمن جي قوت کي تباهه ڪريون، کيس ڪمزور ڪريون، جن گالهين ۾ هو مضبوط آهي تن کي سوڙهو گهڻيون ۽ جن ۾ هو ڪمزور آهي انهن ڪمزورين کي وڌايون، پنهنجين هٿياربند ۽ سياسي قوتن کي مائڊي، نپائي وڌو ڪريون، روز بروز طاقت جي ساهميءَ ۾ پنهنجن جو پڙ وڌيڪ گرو ڪندا وڃون، روز بروز دشمن جي طاقت ڇڪيندا

۽ ڪٿائيندا وڃون ۽ پنهنجي طاقت وڌائيندا هلون.
 روز بروز وڌيڪ ڪاميابيون حاصل ڪندا رهون.
 ڊگهي اينگهيال جنگ ڪرڻ جو مطلب آهي ته
 دشمن خلاف حملي جي شروعات پهريائين ننڍڙين ڪاروائين
 سان ڪجي، تنهن کان پوءِ آهستي آهستي وڏيون ۽
 تنهن کان وڏيون ڪاروائون ڪندو رهجي. دشمن کي
 وڪ وڪ ڪري پوئتي هٽائجي، هو جنگ جي باري
 ۾ جيڪي رٿون رٿي، تن کي ناڪام بنائجي ۽ آخر
 هٽي ڪو ٻاهي رکجي. اهڙي ڊگهي اينگهيال
 جدوجهد ۾ جيڪڏهن اسان کي خبر هجي ته ڪيئن
 هڪڙي پاسي پنهنجو ڀرپور زور لڳائجي ۽ ٻئي پاسي
 جيڪا فائدي واري حالت ڏسجي، تنهن جو پورو پورو
 فائدو وٺجي، ڪيئن دشمن هٿان غلطيون ڪرائجن ۽
 انهن غلطين جو ڪاريگريءَ سان فائدو وٺجي، جيڪڏهن
 اسين پنهنجي قوتن جي مجموعي طرح صحيح صحيح
 ۽ اثرائتي رهنمائي ڪنداسون، صحيح رخ وٺنداسون،
 حملي جا صحيح نشانا چونڊينداسون، صحيح وقت جي
 چونڊ ڪنداسون، دشمن کي سخت ڪاپاري ڏک
 هٽنداسون ۽ اهم فوجي ڪاميابيون حاصل ڪنداسون،
 جيڪڏهن اسان کي خبر هوندي ته فوجي جدوجهد
 سان سياسي ڪاروائي کي ڪيئن ملائجي ۽ شامل ڪجي
 ۽ ڪيئن هٿياربند حملن کي عوامي بغاوتن سان ملائجي
 ۽ شامل ڪجي ته پوءِ اسين وڏا چال ڏيئي اڳتي وڌي

سگهنداسون. اهي چال اسان ۽ دشمن جي وچ ۾ طاقت جي توازن کي ۽ جنگ جي نقشي کي بدلائي ڇڏيندا. ڏکڻ ويٽنام جي آزاديءَ جي لڙائي ۾ اسان اهڙا چال ڏيئي چڪا آهيون. مثال طور: سال ۱۹۶۴ جي سياري کان وٺي ۱۹۶۵ جي بهار جي موسم تائين هلايل بن گيا جي مهم، سال ۱۹۶۷ ۾ تري ٿين محاذ جو ڪلڻ، ۽ ۱۹۶۸ جي بهار جي موسم وارو عام حملو ۽ لاڳيتيون بغاوتون، اهي اڳتي ڏانهن وڌيون پرانگهون هيون. اهي ثابت ٿيون ڪن ته ڏکڻ جي هٿياربند فوجن ۽ عوام صحيح رستو ورتو آهي، ننڍين وچولين ۽ وڏي پيماني جي ڪارواين کي پاڻ ۾ ڇالاڪي ۽ سان ملايو آهي ۽ لاڳيتي اينگهائيل لڙائي کي وڏي ۽ دليري وارن ۽ اوچتن، سخت ۽ بجليءَ جهڙن تيز وارن ۽ ٽڪن سان ملايو آهي. هنن ان وچ ۽ ان ٽڪ جدوجهد هلائي فائدي واريون حالتون پيدا ڪرڻ لاءِ هر ممڪن ڪوشش ڪئي آهي ۽ انهن جو وقتائتو فائدو حاصل ڪيو آهي ۽ اڃا به وڌيڪ سويون حاصل ڪرڻ لاءِ ميدان تيار ڪيو آهي.

ڏکڻ ۾ جنگ هلائڻ جو ٻيو اهم رهنمائي ڪندڙ اصول هي آهي ته دشمن جي اهم قوتن کي تباهه ڪرڻ جي ڪم کي عوام لاءِ خودمختياري ڏيڻ ۽ قائم رکڻ جي ڪم سان ملايو وڃي. ڪنهن علائقي ۾ عوام جي ڪنٽرول ۽ ضابطي قائم ٿيڻ جي ڪري

اتي دشمن جي فوجن کي تباھ ڪرڻ آسان ٿيو پوي
۽ دشمن جي فوجن کي تباھ ڪرڻ سان وري اهو
فائدو ٿئي ٿو جو عوام جي خودمختياريءَ کي لڳاتار
نموني وڌائي ۽ مضبوط ڪري سگهجي ٿو.

ائين برابر آهي ته ڪنهن به جنگ ۾ سوڀ ڪٿي
معنيٰ دشمن جي هٿياربند فوجن کي فاس ڪرڻ. پر
انهيءَ مقصد کي حاصل ڪرڻ جا ڪيترائي رستا آهن.
ويڙهه جا ڪهڙا طريقا چونڊجن؟ تنهن جو دارومدار
مجموعي جنگي سوچ تي آهي، جنگ جي نوعيت،
ڪاروائيءَ جي نشانن ۽ لڙائي جي ميدان جي ڊيگهه، ويڪر وغيره
تي آهي. ڏکڻ ويٽنام ۾ عوامي جنگ هڪڙي انقلابي
جنگ آهي جيڪا عوام طرفان عام بغاوتن جي تحريڪ
مان اسري نڪتي آهي. ان جو مقصد آمريڪي ماسراجين
۽ سندن چمچن جي راڄ جو تختو اونڌو ڪرڻ آهي.
جيترو وقت جنگ پئي هلي اوترو وقت نه فقط هٿياربند
فوجون جنگي ڪاروايون پيون ڪن، پر عوام به
ڪيترن ئي روپن ۾ سياسي جدوجهد پيا هلائين، جنهن
جو سڀ کان اوچو روپ اهو آهي جو عوام وقت ۽
هنڌ جي آهر جيتري به خودمختياري کڻي سگهيا اوتري
ڪٿي لاءِ لڳاتار بغاوتون پيا ڪن. اهي بغاوتون وڏن
علائقن ۾ ٿي چڪيون آهن ۽ گهڻو ڪري بار بار ٿين
ٿيون. انهن جو مقصد آهي ته آمريڪي چاڙتن جي
بنيادي انتظامي مشينريءَ کي ڏاڪي به ڏاڪي ٿوڙي

ٻاهي ڇڏجي ۽ سندس ڪنٽرول، ضابطي ۽ ظلم جي
 سمورين صورتن کي ختم ڪري ڇڏجي. اهي ڄڻ حملي
 جا ڀيلا آهن جيڪي فوجي ڪارواين سان گڏ دشمن
 جي سيني ۾ ٽنڀيا وڃن ٿا. اهي اسان جي هٿياربند
 فوجن کي انهيءَ لاءِ سازگار حالتون بنائي ٿا ڏين ته
 جيئن هو دشمن جي فوجن کي زور شور سان ناس
 ڪن. ٻئي طرف انقلابي هٿياربند ويڙهو ڪارواين جو
 مقصد رڳو اهو ڪونهي ته ڪو دشمن جون فوجي
 قوتون ناس ڪجن پر انهن جو اهو به مقصد آهي ته
 سياسي جدوجهد کي هٿي ڏجي. خاص ڪري بغاوتون
 ڪندڙ عوام کي هٿي ڏجي ته هو دشمن جي ضابطي
 ۽ ظلم جي سمورين صورتن کي ناس ڪن، خودمختياري
 کڻن ۽ ڪنهن نه ڪنهن روپ ۾ عوام جو انقلابي
 راج ۽ اقتدار کڙو ڪن.

دشمن جي فوجن جي تباهي جي ڪم کي عوام
 لاءِ خودمختياري جيئن ۽ برقرار رکڻ جي ڪم سان
 ڳنڍڻ اهو آهي ڏکڻ ۾ هٿيار بند بغاوت ۽ انقلاب جي
 لڙائيءَ جي ڪاميابيءَ جو راز. سوال رڳو اهو ناهي
 ته اقتدار ڏاڪي به ڏاڪي فتح ڪرڻ لاءِ هٿيار بند
 ڪارواين کي عوامي بغاوتن سان ملائجي، پر سوال
 اهو به آهي ته عوامي جنگ جي لاءِ صحيح جنگي
 بيهڪ قائم ڪجي. فوجي تقطي نظر کان ڏکڻ جي
 لڙائي جو ميدان ڊيگهه ۽ ويڪر ۾ تمام ننڍو آهي ۽

دشمن جون فوجون تمام گهٽيل آهن، ٻئي طرف ڏکڻ جون هٿيار بند فوجون ۽ عوام پنهنجي ئي سرزمين تي وڙهي رهيا آهن ۽ پوري قوم طرفان بچاءُ ڪرڻ ۽ هٿيار بند جدوجهد کي سياسي جدوجهد سان ملائڻ وسيلي انقلابي جنگ لڙي رهيا آهن. اهوئي سبب آهي جو کين اهڙي جنگي بيهڪ اڏي پوي ٿي جا اسان لاءِ فائديمند هجي ۽ دشمن لاءِ نقصانڪار. انهيءَ مقصد کي حاصل ڪرڻ لاءِ بهترين رستو اهو آهي ته دشمن جي قوتن کي ناس ڪرڻ لاءِ خود مختياري کڻجي ۽ ٻئي طرف خود مختياري کڻڻ لاءِ دشمن جي فوجن کي ناس ڪجي.

عوام ۽ سندن اڌ فوجي قوتن لاءِ خود مختياري کڻڻ جي معنيٰ اها آهي ته آمريڪين ۽ سندن چاڙتن جي راج جو تختو اونڌو ڪرڻ لاءِ پختو پهم ڪري اتي ڪڙو ٿجي ۽ دشمن سان پنهنجي ٻنين، باغن، ڳوٺن، واهڻن، ٻيلن ۽ گهٽين ۾ هر هنڌ ۽ هر جڳهه لڙجي، ان جي معنيٰ آهي ته پنهنجي ترقيءَ کي ڇهڻي ۽ چنبڙي پنڄي، ان جو مالڪ ٿي رهجي. جيتري قدر ٿي سگهي سرڪاري انتظام پنهنجي هٿ ڪرڻو آهي، حالتن تي قبضو ڪرڻو آهي. هر ڳوٺ ۽ هر واهڻ کي ڦيرائي فوجي قلعو بنائڻو آهي، هر ماڻهو کي سپاهي ٿيڻو آهي، اهڙو سپاهي ٿيڻو آهي جيڪو سدائين انهيءَ

گهولا ۾ هجي ته دشمن سان ڪهڙي طريقي سان وڙهان، جيڪو لڙائي جا ڪئين گس گهٽڙ، رستا ۽ واٽون گهولي ڪڍي، جيڪو فوجي ۽ سياسي ڪاروايون ڪري ۽ دشمن جي فوجن ۾ سياسي ڪم ڪرڻ لاءِ هر وقت تيار هجي، جيڪو سڀ هٿيار ۽ سڀ وسيلو استعمال ڪرڻ لاءِ تيار هجي ۽ ڪري ڄاڻي.

انقلابي عوام جي واسطي خودمختياري جيته جي معنيٰ آهي ته تنهن قسم جي عوامي فوجن کي تنهن بنيادي قسمن جي علائقن معنيٰ جابلو، ٻيلائي علائقن ۽ ميداني علائقن ۽ شهري علائقن اندر هر ڪنهن مکيه هنڌ تي سمجهو ۽ مياڻپ سان تربيت ڏيئي بيهاري ڇڏجي. اهي مکيه هنڌ هي آهن: هڪڙا اهي علائقا جيڪي دشمن کان آزاد ڪرايا ويا آهن، ٻيا اهي علائقا جتي دشمن سدائين حملا پيو ڪندو آهي ۽ ماڻهن کي ٽڌو ڪرڻ جون ڪاروايون پيو ڪندو آهي ۽ ٽيان دشمن جي اڏن جي بنهه پسگردائيءَ وارا علائقا، انهن تنهن مکيه علائقن ۾ هر هنڌ پنهنجن فوجن تنهن قسمن جون فوجون مورچن ۾ تيار ڪري رکڻ گهرجن. خودمختياري جيته جي معنيٰ اها آهي ته عوام جيڪا خودمختياري حاصل ڪري، تنهن جي مدد سان ۽ عوام جون سياسي قوتون جيڪي لڳاتار وادارا ڪن تن جي مدد سان، ڏکڻ ويٽنام کي ڦيرائي هڪڙو اڳ ۾ ٿي رٿيل ۽ سٺيل لڙائيءَ جو ميدان بنائي ڇڏجي، ان

ميدان ۾ موجود فوجن کي اهڙي تربيت ڏيئي بيهارجي جيڪا تربيت عوام لاءِ فائديمند ۽ دشمن لاءِ نقصانڪار هجي. اها ترتيب اهڙي هجي جو آزاديءَ جون فوجون تيزي ۽ لڇڪ سان چرپر ۽ حملو ڪري سگهن ۽ دشمن کي سوڙهو گهٽي اهڙي بيهڪ ۽ پوزيشن ۾ آڻي بيهارين جو هو چؤطرف گهيري ۾ هجي ۽ لاڳاتار فوجي ۽ سياسي چڙهائين جو نشانو ٿيو پيو هجي. جيڪا جنگ عوامي جنگ هجي، جنهن ۾ فوجي حملن کي سياسي حملن سان ڳنڍيو ويو هجي، ويڙهو ڪارواين کي عوام جي بغاوتن سان ڳنڍيو ويو هجي، لڙائيءَ جي گوريلا ڍنگ کي لڙائي جي باقائدي ڍنگ سان ڳنڍيو ويو هجي ۽ جيڪا لڙائي تنهن بنيادي علائقن ۾ لڙجي، تنهن ۾ لڙائي جي ميدان جي ترتيب اهڙي هوندي آهي. جنهن جنگ ۾ ڪابه مقرر ڪيل سرحد نه هجي، جتي حتميقت ۾ لڙائيءَ جو ميدان هر هنڌ هجي، اتي لڙائي جي ميدان جي ترتيب ائين ٿيندي آهي. ڏهن لکن کان وڌيڪ آمريڪي ۽ ڇاڙتا فوج هر هنڌ ٿڙي پڪڙي پيئي آهي، چؤطرف گهيري ۾ آهي، هر هنڌ وچان وچان ڪائيل آهي ۽ هر طرف حملن هيٺ آهي. هو هر قسم جي اوڻاين ۽ ڪمزورين جو شڪار آهن. جي هو هڪڙي هنڌ قلعي بند ٿيو ويهو ٿا رهن ته سندن بچاءُ ۾ هر هنڌ تنگ رهجيو وڃن ٿا، جي حملي ڪرڻ جي ڪوشش ٿا ڪن ته انڌ ۾ ڌوڪيو اهڙي

جاء تي اچيو پون ٿا، جتي اسان جون فوجون اڳيئي سندن انتظار ۽ - گس جهليو ويٺيون آهن. ان ڪري دشمن جون فوجون پنهنجي هيٺي وڏي تعداد هيٺي اتاه جنگي ساز سامان هوندي به عوامي جنگ جي ٽهڪندڙ سمنڊ ۾ پيون غوطا کائين. هر هنڌ سندن طاقت پيئي ٺپوڙجي ۽ هو هر وقت پيا ست چڙين. هو جنهن قسم جي جنگي طريقن ۾ ماهر آهن، اهي طريقا هو استعمال ڪري نٿا سگهن. ٻئي طرف ڏکڻ جون هٿياربند فوجون ۽ عوام، هر هنڌ ۽ هر وقت کين گهيري ۾ آڻي سگهن ٿا. هو بنا رنڊڪ جي حملا ۽ بغاوتون ڪري سگهن ٿا. هر وقت کان ڪا نئين چال هلي سگهن ٿا، هو دشمن تي هر هنڌ ۽ هر وقت، جتي چاهين اتي اڳيان توڙي پويان وار ڪري سگهن ٿا.

ڏکڻ ويٽنام ۾ اسان جنهن جنگي حڪمت عمليءَ تي عمل ڪري رهيا آهيون، ان حڪمت عمليءَ جي مدد سان اسان دشمن کي اهڙي پوزيشن ۾ وجهي ڇڏيو آهي. جتي هو هر وقت پنهنجو سر بچائڻ ۾ پورو آهي. کيس هر محاذ تي انقلابي هٿياربند فوج ڪي منهن ڏيڻو پوي ٿو کيس انهن طريقن سان جنگ وڙهڻي پوي ٿي جيڪي طريقا اسين چونڊيون ٿا. انهيءَ جنگي بيهڪ ۽ پوزيشن ڪري، دشمن سياسي طرح فقط پاڻ بچائڻ لاءِ حيران آهي ۽ فوجي طرح وڏين مشڪلاتن ۾ ڦاٿل آهي. هن لاءِ اهو فيصلو ڪرڻ ڏکيو ٿيو پوي ته پنهنجين

فوجن کي چڙوچڙ ڪريان يا هڪ هنڌ گڏ ڪريان، ماڻهن کي دٻائي 'ٿڌو' ڪرڻ جي ڪاروائي ڪريان يا 'گولي ناس ڪرڻ' واريون ڪاهون ڪريان. پوئتي هڻي پنهنجي بچاءَ جي ڪوشش ڪريان، يا حملي واري پوزيشن وٺان؟ انهي سبب جي ڪري سندس اڻاهه اڳرائي ڪندڙ فوجون به ناڪافي ثابت ٿيون آهن. جن گالهين ۾ سندس طاقت آهي، اهي ئي سندس ڪمزوريءَ جو ڪارڻ بڻيون آهن. جديد هٿيارن ۽ ساز سامان ۽ تيزيءَ سان هڪ هنڌان ٻئي هنڌ پهچڻ جي وسيلن جي باوجود سندس فوجون ويڙهه ۾ جڏيون آهن. سندن اڻاهه پهچ مان هو پاڻ ڀرپور فائدو وٺي نٿو سگهي. ٻئي طرف ڏکڻ ۾ عوام جون هٿياربند فوجون ڏاهپ مان منظم ٿيل آهن، سندن ويڙهو لياقت اعليٰ آهي، سندن ويڙهه جا طريقا موزون آهن، اهي طريقا لڇڪيدار به آهن ۽ وڏي قابليت وارا به آهن. سڄي آزاديءَ جي جنگ ۾ مجموعي خيال سان، عوام جي فوج جي بيهڪ ۽ پوزيشن فائدي واري آهي. ان ڪري هو دشمن تي مضبوطيءَ واري پوزيشن سان لڳاتار حملا ڪندا رهن ٿا. هو جيئن وڙهندا وڃن ٿا، تيئن تيئن زور وٺندا وڃن ٿا. سندن ويڙهو لياقت روز بروز وڌندي ۽ اوچي ٿيندي وڃي. هو ڪارائتيون ڪاهون ڪن ٿا ۽ بنيادي جنگي اهميت رکندڙ اثر حاصل ڪن ٿا، اهي فتحون عوامي جنگ جي سدا سوياري وات جو نتيجو آهن.

اهي آڪري ۽ چڙهتو جنگي حڪمت عملي تي عمل
 ڪرڻ جو نتيجو آهن. اهي فوجي فن ۽ ڪاريگريءَ
 جو نتيجو آهن. اهو فن ٿورين قوتن سان وڏين قوتن
 کي شڪست ڏئي ٿو. ننڍڙن دستن سان وڏن دستن تي
 غالب پوي ٿو ۽ وڏي تعداد کي اوچي لياقت سان
 نيچر نوائي ٿو. اسان کي خبر آهي ته لڙائيءَ جي
 ميدان تي دشمن جي طاقت کي ڪيئن سوڙهو گهٽجي
 ۽ بي پاسي پنهنجي فوجي ۽ سياسي قوت کي ڪيئن
 ڀرپور نموني وڌائجي. ڪيئن دشمن تي اڳتي وڌي قدم
 ڪڍجي ۽ آڪري ۽ چڙهتو پوزيشن سان مٿس وار
 ڪجن. ڪيئن اهڙي طاقتور جنگي پوزيشن بنائجي، جنهن
 سان دشمن کي سخت ضربون هڻي هڪ ڊگهي ۽
 اينگهايل جنگ ۾ کيس ڌڪي نيٺ ختم ڪري ڇڏجي.
 اينجلس (عظيم انقلابي استاد) اڳڪٿي ڪئي آهي ته ”جيڪا
 قوم آزادي جيتوڻي به ڇاهي ٿي سا پاڻ کي جنگ لڙڻ جي
 رواجي طريقن تائين محدود رکي نٿي سگهي. هڪڙي
 ننڍڙي قوم وڏي ملڪ کي شڪست ڏئي ۽ هڪڙي
 ننڍڙي قوم هڪڙي زبردست طاقت کي منهن ڏئي،
 تنهن لاءِ ضروري آهي ته هر هنڌ عام بغاوتون ڪجن،
 انقلابي نموني جنگ ڪجي ۽ گوريلا دستا ڪم آڻجن“
 ڏکڻ جي انقلابي جنگ ان صلاح تي سهڻي نموني
 عمل ڪرڻ جو شاندار مثال آهي.
 آمريڪي اڳرائيءَ خلاف اسان جي عوام جو قومي

آزادي ۽ چوڻڪاري واسطي مقابلو ڏهين سال تي اچي پهتو آهي. سال ۱۹۶۸ع جي بهار واري موسم کان پوءِ اهو مقابلو هڪڙي نئين منزل تي پهتو آهي، جتي شاندار جدوجهد ٿي رهي آهي، زبردست ڪاميابيون ملي رهيون آهن ۽ مڪمل فتح ويجهي اچي رهي آهي.

آمريڪي سامراجين کي اسان جي سموري ملڪ ۾ ڳري شڪست ملي آهي ۽ خود آمريڪا ۽ ٻين ملڪن ۾ هنن لاءِ ڪئين رنڊڪون پيدا ٿي ويون آهن، پر پنهنجي هٽلر ۽ عوام دشمن قوت سبب هڪو اڃا پنهنجي اڳرائيءَ واري جنگ جاري رکيو ويٺو آهي.

صدر هيوچي منهن اسان کي چيو هو ”آمريڪي اڳرائيءَ خلاف مقابلي جي جنگ ممڪن آهي ته هلندي هلي ۽ اسان جي ماڻهن کي ماکيت ۽ زندگي جون اڃا به نيون نيون قربانيون ڏيڻيون پون. ڇا به ٿي پوي، اسان آخري سوپ تائين آمريڪي اڳرائي ڪندڙن سان لڙڻ جو جيڪو پختو پيم ڪيو آهي، اسان کي ان تي قائم رهڻ کپي.“

اسين انهيءَ وصيت تي عمل ڪري رهيا آهيون. اسان پختو پيم ڪيو آهي ته اسين هڪڙي ڊگهي ۽ اينگهائيل جنگ لڙنداسين ۽ دشمن کي مجبور ڪنداسين ته هو پنهنجي اڳرائيءَ جون سازشون ترڪ ڪري

اسان جي ملڪ مان پنهن جون فوجون ڪڍي وڃي ۽ اسان جي ملڪ جي خودمختياري ۽ سالميت جو احترام ڪري. اسان جي سموري پارٽيءَ اسان جي سموري عوام ۽ هٿياربند فوجن جو فرض آهي ته پنهن جي نهنن چوٽيءَ جو زور لڳائين، انقلابي سورهياڻي ڏيکارين ۽ سموريون رندڪن ۽ مشڪلاتن تي غالب پون. اسان جو فرض آهي ته آمريڪي اڳرائيءَ خلاف مقابلي ۽ قومي چوڻڪاري جي جنگ ۾ ڪٿي به ٿڪي ويهي نه رهون ۽ تيستائين وڙهندا رهون جيستائين مڪمل سوڀ حاصل ٿئي. اسان جو فرض آهي ته ڏکڻ کي آزاد ڪرايون، اتر جو بچاءُ ڪريون ۽ اڳتي هلي پنهن جي سموري ملڪ کي صلح سانت سان ملائي هڪ ڪريون. آمريڪي اڳرائي ڪندڙن سان وڙهي کين شڪست ڏيڻ ويٽنامي انقلاب ۽ سڄي دنيا جي انقلاب جي تقاضا آهي. اسان جي هائوڪي حياتيءَ واسطي ۽ اسان جي ايندڙ نسلن جي آئينده جي خوشيءَ جي واسطي آمريڪي اڳرائي ڪندڙن سان وڙهڻ ۽ کين شڪست ڏيڻ جو ڪم اسان جي پارٽي ۽ عوام لاءِ عزت ۽ فخر جو ڪم آهي. هو اهو ڪن پيا. اهو ڪم ڪرڻ اسان جو پنهن جي مادر وطن ۽ سموري دنيا جي انقلابي عوام ڏانهن فرض آهي. اسان کي ڀلي ڪٿي ڪيڏيون به قربانيون ڏيڻيون پون ۽ جنگ ڪٿي ڪيڏي به ڊگهي ٿئي ته به اسان پختو پهه ڪيو آهي ته تاريخ اهو جيڪو شاندار فرض اسان جي حوالي ڪيو آهي، اهو ضرور پورو

ڪنداسين .

اسان جو پختو ايمان آهي ته عوامي جنگ جي سدا سوپاري واٽ جي ڪري، اسان جي ٽن ڪروڙ ماڻهن جي جرئت ۽ هوشيارِي، فوجي قابليت ۽ زبردست ويڙهو اتحاد جي ڪري ۽ سڄي دنيا ۾ جيڪي اسان جا دوست ۽ پائڻ آهن، تن جي اٿا مدد جي ڪري ڏکڻ جا عوام ۽ مجاهد پنهنجي قومي آزاديءَ جي محاذ جي رهنمائيءَ ۽ عارضي انقلابي سرڪار جي اڳواڻي هيٺ عوامي جنگ جي سدا سوپاري واٽ تي هلي نيٺ يقينن مڪمل فتح حاصل ڪندا.

اسان جي ماڻهن پارٽيءَ جي تجربڪار اڳواڻيءَ هيٺ جيڪا شاندار جدوجهد هلائي آهي تنهن تي تبصرو ڪندي صدر هوچي منهن چيو ”اسان جا ماڻهو سورهيه ماڻهو آهن. اسان چپاني فاشين جو تختو اونڌو ڪيو. اسان فرينچ غلام بنائيندڙن کي شڪست ڏني، هاڻ اسين محڪم ارادي سان وڙهي آمريڪي سامراجين کي ٿوڻا پيا چپايون.“ اسين آمريڪي اڳواڻي خلاف ۽ پنهنجي قومي بچاءَ واسطي جيڪا مقابلي جي جنگ لڙي رهيا آهيون سا اسان جي قوم جي جدوجهد جي شاندار تاريخ ۾ وڏي ۾ وڏي مقابلي جي جنگ آهي. ساڳئي وقت هن دور ۾ دنيا جا انقلابي عوام ۽ قومون سامراج خلاف جيڪا لڙائي لڙي رهيا آهن تنهن جي تاريخ ۾ به اسان جي جنگ هڪڙي نهايت خوبصورت

۽ سهڻي ۾ سهڻي باب جو واڌارو ڪيو آهي.“
 دنيا جي غلام ۽ مظلوم ملڪن جون قومون جيڪي
 پراڻي توڙي نئين سامراجي نظامن خلاف لڙي رهيون
 آهن، تن جي انقلابي تقدير جي واڌاري ۾ اسان جي
 قوم جي قومي جمهوري انقلاب جي تجربن جو وڏو
 حصو آهي.

ويتنامي انقلاب جيڪي اسان کي قيمتي سبق ڏنا
 آهن، تن کان روشنائي حاصل ڪري اسان جا ماڻهو ۽
 عوام نت نوان مضبوط قدم کڻي اڳتي وڌندا، آمريڪي
 اڳرائي ۽ خلاف قومي چوڻڪاري واسطي هلندڙ جنگ
 کي مڪمل سوپ تي پهچائيندا. سموري ملڪ ۾ عوامي
 قومي جمهوري انقلاب کي مڪمل ڪندا. اهڙي
 ريت هو روءِ زمين تي امن، قومي خودمختياري،
 جمهوريت ۽ سوشلزم واسطي جيڪا گڏيل جدوجهد
 هلي پيئي، تنهن ۾ قيمتي واڌارو آڻيندا.

● اڄ ويٽنامي مظلوم قومن ۽ مسڪين پورهيت عوام جي طاقت جو عظيم مظهر آهي.

● اڄ ويٽنامي، سامراجين جي دٻين ۾ رڻي وجهي ڇڏي آهي.

● اڄ ويٽنامي قومن جي آزاديءَ جو شاندار ۽ لازوال داستان آهي.

● اڄ دنيا جون سڀ مظلوم قومن ويٽنامي جي ساراهه جا گيت گائي رهيون آهن.

● اڄ ويٽنامي ٻچو ٻچو سرهيه، سورمو ۽ جوتو آهي.

● اڄ ويٽنام دنيا جي سمورن وڏين، سڀين، سردارن، خاترن، پيڙهين، سرمائيدارن، بادشاهن ۽ سامراجين جي صفو، ۾ ٽاڪوڙو وجهي ڇڏيو آهي.

● اڄ ويٽنام جي جدوجهد زور انقلاب جي نظرئي کي نوان ۽ روشن باب ڏنا آهن.

● اڄ ويٽنام جي جدوجهد دنيا جي وطن دوست، انقلابي عوام کي پنهنجي طاقت ۾ ايمان ۽ سوڀ ۾ يقين ڏنو آهي.

● آخر ويٽنامي عوام ايڏيون زبردست ۽ حيرت ۾ وجهندڙ ڪاميابيون ڪيئن حاصل ڪيون آهن؟

● جيڪڏهن اوهين ام سمجهڻ گهرو ٿا،

● جيڪڏهن اوهين پنهنجي قوم، پنهنجي عوام جو چوڻ ڪارو چاهيو ٿا، سماجي مرضن، سبببن، ان برابري ۽ ڏاڍائيءَ جو انت آڻڻ چاهيو ٿا،

● ان لاءِ صحيح سوچ، صحيح پروگرام ۽ صحيح

● واٽ لاءِ رهنمائي حاصل ڪرڻ گهرو ٿا،

تم پڙهو - **ويٽنامي انقلاب**

پڙهندڙ نسل . پ ن

The Reading Generation

1960 جي ڏهاڪي ۾ عبدالله حسين ”اُداس نسلين“ نالي ڪتاب لکيو. 70 واري ڏهاڪي ۾ وري ماڻُڪ ”لڙهندڙ نسل“ نالي ڪتاب لکي پنهنجي دورَ جي عڪاسي ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي. امداد حُسينيءَ وري 70 واري ڏهاڪي ۾ ئي لکيو:
انڌي ماءُ جڻيندي آهي اونڌا سونڌا ٻارَ
ايندڙ نسل سَمورو هوندو گونگا ٻوڙا ٻارَ

هر دور جي نوجوانن کي اُداس، لڙهندڙ، ڪڙهندڙ، ڪڙهندڙ، پَرندڙ، چُرندڙ، ڪِرندڙ، اوسِيئڙو ڪَندڙ، پاڙي، ڪاڻو، پاڇوڪڙ، ڪاوڙيل ۽ وڙهندڙ نسلن سان منسوب ڪري سَگهجي ٿو، پَر اسان انهن سڀني وچان ”پڙهندڙ“ نسل جا ڳولائو آهيون. ڪتابن کي ڪاڳر تان ڪڍي ڪمپيوٽر جي دنيا ۾ آڻڻ، ٻين لفظن ۾ برقي ڪتاب يعني e-books ٺاهي ورهائڻ جي وسيلي پڙهندڙ نسل کي وَڌڻ، ويجهڻ ۽ هِڪَ ٻئي کي ڳولي سَهڪاري تحريڪ جي رستي تي آڻڻ جي آسَ رکون ٿا.

پڙهندڙ نسل (پڻ) ڪا به تنظيم ناهي. اُن جو ڪو به صدر،
 عهديدار يا پايو وجهندڙ نه آهي. جيڪڏهن ڪو به شخص اهڙي
 دعويٰ ڪري ٿو ته پڪ ڄاڻو ته اهو ڪوڙو آهي. نه ئي وري
 پڻ جي نالي ڪي پئسا گڏ ڪيا ويندا. جيڪڏهن ڪو اهڙي
 ڪوشش ڪري ٿو ته پڪ ڄاڻو ته اهو به ڪوڙو آهي.

جهڙيءَ طرح وڻن جا پڻ ساوا، ڳاڙها، نيرا، پيلا يا ناسي
 هوندا آهن اهڙيءَ طرح پڙهندڙ نسل وارا پڻ به مختلف آهن ۽
 هوندا. اهي ساڳئي ئي وقت اداس ۽ پڙهندڙ، ٻرندڙ ۽ پڙهندڙ،
 سُست ۽ پڙهندڙ يا وڙهندڙ ۽ پڙهندڙ به ٿي سگهن ٿا. ٻين
 لفظن ۾ پڻ ڪا خصوصي ۽ تالي لڳل Exclusive Club نه
 آهي.

ڪوشش اها هوندي ته پڻ جا سڀ ڪم ڪار سهڪاري ۽
 رضاڪار بنيادن تي ٿين، پر ممڪن آهي ته ڪي ڪم اجرتي
 بنيادن تي به ٿين. اهڙي حالت ۾ پڻ پاڻ هڪٻئي جي مدد
 ڪرڻ جي اصول هيٺ ڏي وٺ ڪندا ۽ غير تجارتي non-
 commercial رهندا. پڻن پاران ڪتابن کي ڊجيٽائيز digitize
 ڪرڻ جي عمل مان ڪو به مالي فائدو يا نفعو حاصل ڪرڻ
 جي ڪوشش نه ڪئي ويندي.

ڪتابن کي ڊجيٽائيز ڪرڻ کان پوءِ اهم مرحلو ورهائڻ
 distribution جو ٿيندو. اهو ڪم ڪرڻ وارن مان جيڪڏهن ڪو
 پيسا ڪمائي سگهي ٿو ته ڀلي ڪمائي، رڳو پڻن سان اُن جو
 ڪو به لاڳاپو نه هوندو.

پَنَ کي کليل اکرن ۾ صلاح ڏجي ٿي ته هو وَس پُٽاندڙ وڌ
 کان وَڌ ڪتاب خريد ڪري ڪتابن جي ليکڪن، ڇپائيندڙن ۽
 ڇاپيندڙن کي همٿائين. پر ساڳئي وقت علم حاصل ڪرڻ ۽ ڄاڻ
 کي ڦهلائڻ جي ڪوشش دوران ڪنهن به رُڪاوٽ کي نه مڃن.
 شيخ اياز علم، ڄاڻ، سمجھ ۽ ڏاهپ کي گيت، بيت، سٽ،
 پُڪار سان تشبيهه ڏيندي انهن سڀني کي بَمَن، گولين ۽ بارود
 جي مد مقابل بيهاريو آهي. اياز چوي ٿو ته:

گيت به ڄڻ گوريلا آهن، جي ويريءَ تي وار ڪرن ٿا.

....

جنن جنن جاڙ وڌي ٿي جڳ ۾، هو ٻوليءَ جي آڙ چُپن ٿا،
 ريتيءَ تي راتاها ڪن ٿا، موتي منجهه پهاڙ چُپن ٿا،

....

ڪالهه هُيا جي سُرخ گلن جيئن، اڄڪلهه نيلا پيلا آهن؛
 گيت به ڄڻ گوريلا آهن.....

....

هي بيت اٿي، هي بَمَ - گولو،

جيڪي به ڪٽين، جيڪي به ڪٽين!

مون لاءِ ٻنهي ۾ فرقُ نه آ، هي بيت به بَمَ جو ساٿي آ،

جنهن رڻ ۾ رات ڪيا راڙا، تنهن هڏ ۽ چَمَ جو ساٿي آ -

ان حساب سان اڻڄاڻائي کي پاڻ تي اهو سوچي مڙهڻ ته
 ”هاڻي ويڙهه ۽ عمل جو دور آهي، اُن ڪري پڙهڻ تي وقت نه
 وڃايو“ نادانيءَ جي نشاني آهي.

پَنَ جو پڙهڻ عام ڪتابي ڪيڙن وانگر رڳو نصابي ڪتابن تائين محدود نه هوندو. رڳو نصابي ڪتابن ۾ پاڻ کي قيد ڪري ڇڏڻ سان سماج ۽ سماجي حالتن تان نظر ڪڍي ويندي ۽ نتيجي طور سماجي ۽ حڪومتي پاليسيون policies اڻڄاڻن ۽ نادانن جي هٿن ۾ رهنديون. پَنَ نصابي ڪتابن سان گڏوگڏ ادبي، تاريخي، سياسي، سماجي، اقتصادي، سائنسي ۽ ٻين ڪتابن کي پڙهي سماجي حالتن کي بهتر بنائڻ جي ڪوشش ڪندا.

پڙهندڙ نسل جا پَنَ سڀني کي **ڇو، ڇا، ۽ ڪيئن** جهڙن سوالن کي هر بيان تي لاڳو ڪرڻ جي ڪوٺ ڏين ٿا ۽ انهن تي ويچار ڪرڻ سان گڏ جواب ڳولڻ کي نه رڳو پنهنجو حق، پر فرض ۽ اٽل گهرج unavoidable necessity سمجهندي ڪتابن کي پاڻ پڙهڻ ۽ وڌ کان وڌ ماڻهن تائين پهچائڻ جي ڪوشش جديد ترين طريقن وسيلي ڪرڻ جو ويچار رکن ٿا.

توهان به پڙهڻ، پڙهائڻ ۽ ڦهلائڻ جي ان سهڪاري تحريڪ ۾ شامل ٿي سگهو ٿا، بس پنهنجي اوسي پاسي ۾ ڏسو، هر قسم جا ڳاڙها توڙي نيرا، ساوا توڙي پيلا پن ضرور نظر اچي ويندا.

وڻ وڻ کي مون پاڪي پائي چيو ته ”منهنجا پاءُ
پهتو منهنجي من ۾ تنهنجي پَنَ پَنَ جو پڙلاءُ.“
- اياز (ڪلهي پاتم ڪينرو)

سنڌ سلامت

www.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت جو مشن ۽ مقصد سنڌي ٻوليءَ جي ڊجيٽلائيزيشن ۽ پکيڙ کي وسيع ڪرڻ آهي ۽ پڻ دنيا سان گڏ سندس رفتار سان هلڻ جو سانباھو آهي، ڇو ته تاريخ هميشه انهن قومن جو احترام ڪيو آهي جن پنهنجي علمي سرمايي جي حفاظت ڪئي آهي. سنڌ سلامت پڻ پنهنجي ٻوليءَ جي بقاء خاطر سنڌي ٻوليءَ ۾ لکيل قيمتي ۽ ناياب ورثي کي ضايع ٿيڻ کان بچائڻ ۽ ان کي نه رڳو محفوظ رکڻ پر پنهنجي اديبن، ليکڪن، محققن ۽ شاعرن جي علم، هنر ۽ تخليق کي ڊجيٽلائيز ڪندي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ موجود سنڌين تائين مفت ۾ آسانيءَ سان پهچائڻ جو عزم ڪيو آهي.

اسان جي خواهش هئي ته سنڌي مواد تي مشتمل هڪ اهڙو ڪتاب گهر قائم ڪجي جتي هر موضوع تي مشتمل ڪتاب موجود ملن. ڪتابن کي ڳولڻ ۽ ڏاڻوڻوڊ ڪرڻ اسان هجي ۽ ايندڙائيد سميت آڻي فون يا ونڊوز آپريٽنگ سسٽم سميت هر قسم جي ڊوائيس تي آساني سان آن لائين پڻ پڙهي سگهجي.

۽ اهو سڀ ”سنڌ سلامت ڪتاب گهر“ ذريعي ئي ممڪن ٿي سگهيو. اميد ته سنڌ سلامت ڪتاب گهر ذريعي سموري دنيا ۾ موجود سنڌي نه صرف پر پور لاڀ حاصل ڪندا پر سنڌ سلامت ڪتاب گهر کي وڌيڪ فائديمند بنائڻ لاءِ پنهنجو پورو ساٿ نڀائيندا.

books.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت ڪتاب گهر جي ايندڙائيد اپليڪيشن پلي اسٽور جي هن لنڪ تان ڏاڻوڻوڊ ڪريو:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.sindhsalamat.book>